

تر منج چه به انسان پرگنو کبی ممتاز است اوصالح
قوم او تولک دی، پیداکولی شو.

د حضرت عثمان(رض) شهادت دخو او بشو،
ناپو هو جدید الاسلام کسانو له خوا چه اصلی
محركینی می منافقین او یهودان و یو مثال دی د همه
بعد حضرت علی(رض) په دورکبی د مسلمانانو تر منج
اختلاف له کبله دزگونو مسلمانانو وژل کیدل بل
روپانه مثال دی. او بالآخره د حضرت علی کرم الله
وجه شهادت د خوارجو له خوا د اختلاف له کبله
منج ته راغی.

د الاحد چه اختلاف د جهاد د عبادت په وخت
او د جنت خخه به لیو فاصله کبی دی سبب
شویدی چه مسلمان ورونه پر یوبل گرمه او تباہ
کونک وسله استعمال کری. هلته چه یوه لحظه منج
کبی فی د جنت په تکل خان قربانی ته چمتو کری
اویس د مسلمان په وینو لام سره کوی او خان ته
پنیل لام دوزخ کتی.

خخه نیوی چه د پیغمبر(ص) د مشوری له وروسته
او خصوصاً هنده وخت چه حضرت پیغمبر(ص) خان
چگری په چمتو کر، او بیا د عبد الله بن ابی بن سلول
مناقق په لمسون د ... کسانو تریلیدلو پوری چه
دلاری په نیماي کبی د جنگ خخه راو گرزیدل او
بالآخره د هنی نافرانی پوری چه د ... تنه اصحابو د
اختلاف له کبله چه پیغمبر(ص) د جبل الرماة پرسو
در ولی و او کلک امری و رته کمی ف چه نه به
را کونزیری خو، ۴ کسانو را کوز شول او بوازی
۱۲ تنه ورته پاتنه شول او هنده هم په شهادت
ورسیدل، دغه تول مصیبتونه د اختلاف نافرانی او
عصیان په نتیجه کبی منج ته راغل.

اختلاف پارول ونی توبول دی :
هو، دا مثل شوی خبره ده چه نظری او
لغظی اختلافات هرو مرویو وخت عملی اختلاف او
وسله وال تکراو ژوبی ته رسیدی.
مونید د خیر القرون خخه راویسو تر دان
پوری دی خبری بی شمیره مصدا قونه د مسلمانو

اختلاف ام الفساد دی :

دا چه د اختلاف خیره او بد مرغه او ناوره
عواقب چه د انسانی ہر گنو ته کافر او که مسلمانان
د هلاکت او بربادی سبب گرzi، ولی ژر ترژره
تولو ته نه روبانه کیوی او دی خلک ورخخه خان
نشی ژغورلی؟ بیا هم و ایو چه الله تعالی د دی
پویستنی خواب ویلی دی :

ان الدين عند الله الاسلام، و ما اختلف الذين
أوتو الكتاب الا من بعد ماجاءهم العلم بغياناً بينهم،
و من يكفر بآيات الله فان الله سريع العساب.
(آل عمران : ۱۹)

په رشتیا چه غوره دین د خدای په نزد اسلام
دی. او د کتاب خاوندانو (یهود او نصاراو) ھدی
اختلاف و نکپ مگر وروسته لدی چه دوی ته علم
او پوھه هم راغله، خو پچپلو کبینی ٹی ڈغاوت او
تیری په سبب (حق و نه ملنہ). او خلک چه د خدای
په آیتونو کافر کیوی تو یقین دی چه الله تعالی په
دیزه چانک سره حساب اخستونکی دی. او هر چا ته
به دده د اعمالو په تناسب عوض ورکوی.

ھدی آیت کبینی په خرکنده ڈول د بغاوت
تیری، هوس بازی او د خان منمی او دنیاکی گتمنی
د دغه به اغراف او گمراھی سبب بندول شویدی چه
په دی توکه موئیز ویلای شو چه اختلاف کول او
اختلاف پالل او دی کار ته دوام ورکول هم د
پورتیو اسیابو ٹمھرہ او نتیجه ده.

چه په خلص ڈول ٹی داسی په گوته کو.

- ۱- د هوی او هوس پیروی.
- ۲- د مقام او قدرت مطلب خوبنښته.
- ۳- دنیاکی گتمنی او شخصی منافع لټول.
- ۴- حسد او نا پیروزینه.
- ۵- خان منمی، استبداد رائی، او خان ترقوه لټولو

که د اختلاف د پاره هر خو فکرو کرو د پورتني
عنوان خخه به بل مناسبت عنوان ورته پیدا نکرو--
په رشتیا چه اختلاف د فسادو نومور ده. که انسان
د خدای ددین خخه اروی، که انسان د لویو گناھو
مرتکب گرزوی، که ظلم تیری، افتراء او
بھتانونه منځ ته راوری عمدہ علت به ٹی اختلاف وی.
داسی هم پیشیدی چه یو وخت دوہ کسان
دیز سره گران او یو پربل مین وی، او پوره او
کامله توکه یو د بل ملاتر او تائید کوی. خوکه
چه اختلاف منځ ته راشی بیا خو سپکی سپوری طعن
او لعن لاخه چه د کفر فتوا کانی پریوبل لکوی او د
یوبل په مقابل کسپی دوروستی او پریکونکی وسلی
خخه کار اخلي.

د بهده مرغه زمونږ د هیواد او په روان جهاد
کبینی دیولو اختلافونو په وجه دغه ڈول ناخواهی
په خای خای په نظر راخی چه نه یوازی د ضعف او
کمزورتیا سبب گرزوی بلکه که خدای مکوہ دوام
ومومی په شعوری او لاشعوری توکه به دماتی او
ذابودی کندی نه ورلاهوشی.

د اختلاف عمدہ امباب :

حق ته نه تسیل میدل او د هوی او هوس پیسی
خُستتل دا هغه عمدہ محركه قوه ده چه بالآخره انسان
د انسان مرگ ته هخوی لکه چه قایل د هوی او
هوس په خاطر خپل ورور ها بیل ووازه. او په
تاریخ کبینی داسی هم پیښه شویده چه زوی خپل پلار
د نفس د هوی او مقام گتلو په خاطر وئلی دی،
لکه چه شیروید خپل پلار خسرو پرویز د فارس کسری
ووازه. او د امان الله په هکله هم همداسی ویل
کبینی، چه پلاری حبیب الله خان دده په تحریک
وژل شویدی.

تیروں د جاھلیت ژوند دی لکھ چه پیغمبر(ص)

نرمایی :

(من مات ولم یکن ف عنقه بیعه مات هیتہ جاھلیه)

که خوک مر شو او غاپه کسپی ئی د امیر المؤمنین سره بعیت نوی نودی د جاھلیت په مرگ مر شویدی. طبعا چه مرگ ئی د جاھلیت دی ، نو ژوند فی هم د جاھلیت ۋ. داھکه چه خامغا د انسانانو د فکری استعدادونو او دول دول ارتیاۋ لە كبلە يولو كم زیات اختلافات منیچ تە راھى چە هغە دامیر بوجو دیت او د عمومى نظم د مراعات د لارى حل كیرى . او د متنازعینو په منیچ کسپی بە د امیر فیصله د نزاع پریکونکى وى .

خو كە دغە اختلاف حتی د امیر او رعیت تىر منیچ پیپس شى هلتە بیا د خداي حکم قاطع او فیصله كونکى وى

(فان تنازعتم ف شی فردوه الى الله و الرسول) نوای مجاهدو و رونو او د دنیا د گوت مسلمانو و رونو ! راھى چى تول د خداي په رسی (قرآن عظیم الشان) منگولى و لگۇو (و اعتصموا بحبل الله جمیعاً ولا تفرقوا) د شخصی نظریاتو هوی هوی د ھر دو د تقلید او مزدوری خشخە خان خلاص كپرو او د یو خداي د بندگی كپرى په غلە كسپی واچو او په دنیا کسپی د توحید د بىرخ لاندی د یو موتى د یوبل سره گرانو و رونو په خیر سرلورى ژوند و گکتو .

متى راو نغاري او تر هر خە د مخە د اختلاف د ناروغى د نابودى او علاج پسی را ووزى بیا بە بىرى زمۇنۇ او ستابى پە پېرخە وى. و یومئذ يفرج المؤمنون بنصر الله .

اوچت گنلە.

۶- او بالآخرە خداي د شریعت خخە سرغونه .

د اختلاف مخنیوی او اساسی چاره :

دا بچه خداي د هری ناروغى د پاره علاج او دواه پیدا كپرى ده مىنل شوی خبردە . لکھ چه پیغمبر(ص) پەمدغە مفهوم ارشادات فرماییل دی .

همدارنکە د اختلاف د ناروغى لپاره قرآن عظیم الشان دوھ لارى پە یو آیت کسپی را بیوول دی :

الله تعالى فرمایل :

يابيها الذين آمنوا أطاعوا الله و أطاعوا الرسول و أولى الأمر منكم ، فان تنازعتم في شئ فردوه الى الله و الرسول ان كتم تومنون بالله و اليوم الآخر ، ذلك خير و احسن تأويلا . (النساء : ۹۰)

ای مؤمنانو د خداي اطاعت و كپرى او د رسول اطاعت و كپرى او خپلو آمرانو اطاعت و كپرى . خو كە چىرى مو پە يوشى کسپی اختلاف او نزاع و كپرە ، نو هغە خداي او رسول تە و راندی كپرى كە پە رېتىا تاسى پە خداي او د اخترت پە ورخ ايمان لرى . دغە دېرىشە کار او خوراگورە تعبير او فیصله ده .

هو د اختلاف مخنیوی پە دو چارو كپرى :

۱- د خداي ، رسول او امیر اطاعت .

۲- د اختلاف پە پېپندو کسپی فیصله د خداي او رسول حکم تە راجع كول .

يعنى دا چە پە اسلامى قولنە کسپی نظم او امارت وجوبی او حتمی امردى . بى امیره ژوند

آتش دوزخ درعقت پر ده ھاي شھوانی ولذايد وجنت درعقت كە

(حدیث نبوی)

تکالیف دینی، فتارداد .

نقشگرهای خرابه به اصطلاح

سری در کشورهای روسیه و افغانستان

بشكل پیشمانه و ذلیلانه معرف مینمایند قرار گرفت. بعد از آنکه با ریختن خون میلیونها انسان و بزندان افگانستان هدما هزار پیش و جوان روسی، انقلاب طبق میل طراح جاه طلب و تبه کار آن، رهبر به اصطلاح کار گران انگشت هستار کمونست روسیه در سراسر آنکشور گسترش یافت، موضوع تسخیر کشورهای مسلمان مأواه النهر و جنوب روسیه به صورت جدی مطرح شد و قوای جنایت کار خونخوار روسیه که به خاطر خون آشام بودنش بنام قوای سرخ مسما شده است به فتح تمام سرزمین های مسلمان نشین پرداخت و تا سرحدات کشور مسلمان افغانستان رسید.

توصیه های لین رهبر کمونست های روسیه که از شجاعت، خدا پرستی و سلحشوری مردم غیور افغانستان همیشه می هراسید و شرائط مسلط در منطقه سبب شد که روسیه از دریای آمو عجالتاً عبور نکند ولی از طریق تحکیم مناسبات دوستانه و فریب زعمای خود کامه کابل اهداف شوم و پلید خود را رذیلانه و زیرکانه پیش ببرد و به صدور ایدیالوژی منحط و ضد انسان و اسلامی خود به افغانستان و خریداری عده ای از اشخاص بی مسلک پشت و وطنفروش و خائن به مردم و وطن پردازد.

انقلاب تباہ کن و جهانسوز بلشویکی روسیه در سال ۱۹۱۷ که در نتیجه شعله های جنگ جهانی اول به قوام رسید و بحیث هسته نفاق و تضاد های بین المللی راه خود را درین توده های مردم با زور مرنیزه و کشتار بیرحمانه میلیونها انسان بیگناه باز کرد، تخم خدیت و جنگ را در بسیاری از کشور ها و نقاط جهان کاشت و به سو سیال امپریالیزم و حشتناک و ضد انسانی مبدل گشت.

در اثر ایجاد کشور سوسیالستی روسیه بدست بیانگزار ساویست و خونخوار، آن رهبر ساخته و پرداخته عده ای انگشت شمار کمونست آترمان روسیه که وی را جهت تأمین منافع آزمدنه سو سیال امپریالیزم روسیه بحیث رهبر زحمتکشان جهان جازدند، بیون بلو بلاک رقیب و دشمن شرق و غرب تبدیل گشت و تضاد های بین المللی در میان نیرو های امپریالستی غرب و سو سیال امپریالیزم روسیه رو بشدت نهاد.

علی الرغم ادعا های دروغین مدعیان فریب کار صلح و ترقی، ستراتیژی توسعه جوئی تزارها و مخصوصاً رسیدن به آب های گرم بحر هند در سر لوحة کار دولت فاسد بلشویکی روسیه که رهبر آن بحیث دولت راستین کشورهای مسلمان و روپانکشاف

ایتوبا ، موزنبیق ، انگولا ، کیوبا ، افغانستان وغیره به گرفتن قدرت سیاسی به دستور و کمک مستقیم امپریالیزم روسیه موفق شدند.

پیروزی پیشمانه این گروه های خود فروخته و اجیر در عده محدودی از کشورها ولع و حرص گروه های چاکر کرملین را در سایر کشورها تحریک کرد و هر یک به امید بدست گرفتن قدرت سیاسی به نفع با داران و حامیان خود در تپ و تلاش مذبوحانه جهت تضعیف نیرو های ملی و وطن دوست خود و تاسیع دولت های مزدود به روس به رقابت پرداختند، این گروه های ضد ملی و ضد مردمی اکنون در بسیاری کشورها یا بصورت هنری و یا علی در جهت تأمین منافع آزمدanh سوسیال امپریالیزم روسیه مبارزه مینمایند و اهداف پلید و ضد مردمی و انسانی خود را بکمک مالی ، وعده ها و نوید های باداران کرملین خود پیش میبرند. این خود فروخته ها که فریب ایدیالوژی آغا کنند و ضد اسلامی و انسانی سوسیال امپریالیزم را خورده اند در تطبیق ستراتیژی با داران و صاحبان مغز دماغ خود از هیچ گونه پستی و اعمال رذیلانه خود داری نمیکنند و زیر نام و شعار های دروغین دفاع از حقوق زحمتکشان و تأمین عدالت و برابری و دموکراسی در جهت گسترش نفوذ سوسیال امپریالیزم روسیه رذیلانه

استقرار روابط نزدیک و عقد معاہدات مختلف با امیر امان الله خان و اغوای آن شاه جوان و بی تجربه سرآغاز نفوذ سیاسی و اقتصادی روسی های کمونیست در کشور فقیر افغانستان بود که تازه از جهاد فهرمانانه علیه امپریالیزم بر تابیای کبیر پیر وزمندانه فراغت یافته بود.

همانگونه که مردم افغانستان شاهد فعالیت های خرابکارانه و رذیلانه سوسیال امپریالیزم روسیه در افغانستان بودند و بهشتم سر دیدند که چگونه ایدیالوژی صادر شده روسیه به افغانستان توسط عمال خود فروخته روسیه و اجیران و چاکران حلقه بگوش کرملین باعث ایجاد گروه های ضد اسلامی و وطنفروش گردید ، بد انسان کشور های زیاد دستخوش ستراتیژی جهانخوار شوروی گشت و مشتی از اراذل و اوپاش و وطنفروش و خائن به مردم در کشورهای مختلف رو بازکشاف به تشکیل سازمانهای به اصطلاح مترق زدند و برخلاف دولت ها خود به مبارزه دروغین دفاع از حقوق زحمتکشان پرداختند. این گروه های تروریست و خرابکار در ظاهر سنگ وطن پرستی و خدمت به مردم را به سینه میزند و در خفا با جاسوسی و همنوائی با سوسیال امپریالیزم روسیه به خیانت به مردم و مفکرۀ خود میپرداختند تا سرانجام در بعضی از کشورها چون یمن جنوبی ،

خد اوند شمارا با طلوع آفتاب دین اسلام عزیز
گردانید پس زمانی شمارا ذلیل میسازد که عزت خود را در غیر آن جستجو نماید -

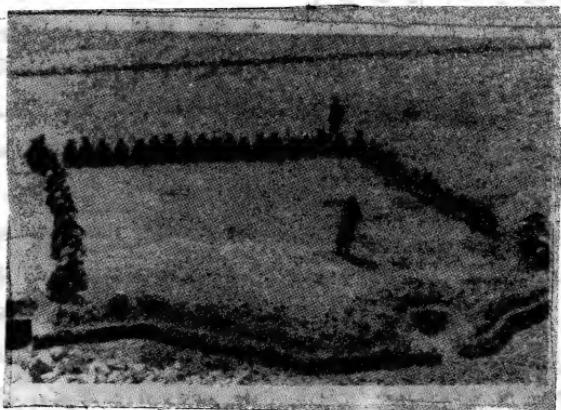
(حدیث نبیر)

دیرین ، وفادار و حلقه بگوش کرملین در ایران

صفحه نوین را در پیداری ملت های مسلمان و روپا نکشاف ، در جهان و خصوص در منطقه گشود و امید است ملت های کشور های روپا نکشاف پنهان و کشور های مسلمان پکی بعد دیگری پرده را از روی اهتمال عمال اجیر و چاکر کرملین و عناصه خائن به مردم و وطن خود بر دارند و اجازه ندهند این افراد بی بند و بار و مزدور سویاں امپریالیزم روسیه به پیمانه ای چون پرازیست ها رشد و نمو کنند که هستی مادی و معنوی ملت های

شانرا بدست خون آشام سویاں امپریالیزم بسپارند و مردم و کشور های خود را قربان ستراتیژی پلید و جهانخوار سویاں امپریالیزم روسیه نمایند .
«ومن الله توفیق»

مبارزه نمایند .
نمونه های باز این گونه گروه های اجیر و خائن به دین و وطن را در بعضی از کشور های منطقه به چشم سر می بینیم که چگونه بر ضد مردم و وطن خود چشم به تسلط نیروهای جهانخوار سویاں امپریالیزم دوخته اند و در گسترش ایدیالوژی ، نفوذ و تسلط مستقیم این «میدان قدرت» جهانخوار و خون آشام رذیلانه تلاش میورزند خوشبختانه ملت قهرمان و مسلمان الغانستان از فعالیت های رذیلانه نوکران کرملین که مدت مزیدی برای فریب جوانان چهت گسترش نفوذ و حاکمیت مستقیم سویاں امپریالیزم صادقانه خلست کردند ، از روی اعمال ضد اسلامی و مردمی همال سویاں امپریالیزم روسیه در ایران پرده برداشتند و چهره های کشیف آنها را به تمام جهان به خصوص به مردمان کشور های که هنوز متوجه خرابکاری های مزدوران کرملین نیستند ایشان ساختند . مرکوب اجیران و نوکران

تمدد از مجاهدین را درحال مشاهده می

کنیم که با جان و دل آماده شنیدن درس اید نولوژی و سیاسی می باشند .

د همہار د ښګه ټاولیه سلسله کی

بوري بصرهه انسخاب

د اسلام په لارکی ترده یورو مخلص او وفا داري اما په ډير افسوس او تأسف وايو چه هقيقه دادی چه د دغه مخلصو مؤمنو عناصرو پاک زري، صداقت او د هغوي جد و جهد ټول د یوی داسي تنظيمي اداري په چوکات کي دی چه په هغه کي خپنۍ وګړي خى د قيادت د پورتنې پوري په سویه او سطحه نه دا چې په افغانستان کي د اسلامي انقلاب د مسیر او د مسلمان ملت د راټلونکي مستقبل په برخندکي کوم مشتت فکر نلري بلکي ان تردي چه زمين رهبری کونکي حلقي پخپله او پخپل ټول زور د دی هڅه کوي چې ترشاه ولار عواسي طاقت د اسلام د حاکمیت په مخالف قطب کي په کار وا چوی دا هنکه چې د دعوت دلاري نه ليري ہر ټول او د زاره غلمزاجه دریار او د ریاريان په دی بنه پوهیزی چه د اسلام به شئی لارتلل د دوی کتني نه شی خوندی، مساله او د ډلي خوا هغه جهتونه چه دغه د اسلام د ژوند جوړونکي نظام نه ليري لويدلي او هسى شکلی ور منه ارتبط لري او د ملي وجلهت په مندلوکي ورسه د یو قرارداده په سطحه کارکوي د اسلام او مسلمان سره سخته کر که لري.

نوکله چه مونيو د اسلامي تحریک په هکله د مشتت انقاد او د تحریک په هکله کومه په واقعېت

د تحریکي تجربې یادتھريک ژولد د نیمکړ تیماو اشتباګانو د تدارک او په تحریکي ژوند کي د تجدد او انقاد د تحمل پرانسيب اصله د تحریکونو د فعال ماتلو او د سقوطنه د هغه د مخنوی د عمده او اساسی لارو خڅه ګنل کيږي.

که خه هم لن درڅ په افغانستان کي شته داسي ډلي چه د میالی او رقابت په اساس د ملت د ب علمي او د سیاسي کمزوری شورونه په استفاده په یو نامه په ټلآډ مجاهد ملت په قیام او مقاومت کي لاس او خادر پورته کوي، د لته او هلتنه په مختلفو نومونو خلک (هر څوک چه وی) له خانه را نولوي او د قيادت په سویه خینو مصالعو او ګنو دویش په وسیله نیمه تنظيمي ولی درانده تعصب او غولونک قدرت بشوند مرکزی اداري جوړي کوي، د اسلام په نامه د ننه او د باندی د خپلوا مصلحت شريکه انډیوالانو د شهرت او نفوذ په لته کي لويدلي دی، خویاهم د اباید ووايو چه د غسی ډلي چه په کلیواله سطحه ترده یره خایه په جهاد کي برخه لري او د هغه نه انکار په کار نه دی او د دغسی ډلو په قاعده کي ډير داسي خلک شته چه د خپلې ب علمي او یاد جرياناتو په هکله د ناخبری شره سره بیاهم په جهاد او جهادي عمل کي ترديرو صادق او

چوره کپی او یو تعداد خلک ترخان حاضر باش منشی قوماندان امینه وغیره ودوری او پاکستانی مقامات هم لکه چی دهنوی پالیسی هم ده دهنوی به دسترس کی راشن پا سونه او نور امکانات ورکری... دا خو دیر آسان کار دی : او ومویله چی خلکو وکړو... ولی دا دیر سخت دی چه دغسی تنظیمونه د خدای د شریعت دغوبتني او د ملت د تاریخ د قضایت په حدود کی د عزت خای پیدا کړی... تاسی باور وکړی چی که به هجرت کی دا په تصادف ولاو شرائط لیو لاندی بالدی شی و به ګوری چه دغه د پیشور په ارامه قضایکی منع نه راځلی قیادتونه یو د بل پسی جوخت خان لننن ، پاریس ، روم ته ورسوی لکه چی همدا اوس اوس له هفوی د جمل خڅه څینو په دخو خطو نو یاندی بیرویار چور کپری ترڅو خان ہری اشنا او بلد کپری خو و طنوا له ییا به میا به حال سبا خوک ژاپی ۹ ته به وی او د راځلی رژیم د ډولیسو ناروا کشکونی بر څونی : له همدي امله چه راتلونکی نند یوازی هغه چاټه متوجه وی چه لار او هلف ټی درک کپری ، په افغانستان کی د اسلامی نظام دراتک مست مجاهد او د یگانه ټد هر رنگ تسلط سخت دېمن دی غواړم دهمندی مقلی په حدود کی خینی حقائق خهل غولیدلیو هیواد والوته ورالدی کړم.

۱- زما سره په لار او هلف کی شریکه : د یو متحدد او مجاهد مسلمان په حیث و ګوره چی میا به دله کی د دلی امکانات خدائی امانت دخو محدودو نازولو په لاس کی نه دی د همدي خایه خو د اختلاف او یا په اور کان یاندی د تسلط سخت شومی هم نی.

۲- و ګوره چی میا به تنظیم کی د تنظیم امکانات امتیازات د قیادت د کلیوالو دوستانو په کېه خومره خرخیری .

ولاره خیړ نه کدو البتہ چه پورتني جهتونه مو مراد نه دی. کیدای شی خینی خلک چه د وضعی نه خبر نوی او یا زیات د خوشبینیو سره عادت شوی وی زمونیو خبرو په هکله داسی فکر و کړی چه له انصاف نه بهر دی خوزه باور لرم چه زمانه او وخت پچله د قضا یاو تجارت بو بعد تشکیلوی. کیدای شی داسی وخت راشی چه داسی عنامر دیرو په آسانی مستله درک او مونیو حق په جانب و ګنی ، ولی هلاته په پیاد دغو عنامر و وخت او فرمت چی د تجدید نظر شئی تفکر او تصمیم به تاریخی او سر نوشت تا کونکو تعابیاټ کی یو اهم بعد دی دلاسه ورکړی وی. مولیو عقیده لرو چې قضایت فیصلی تصامیم داد انسانی ژولند ترقولو دقیق او دستونزد په حل او ایجاد کی مستقیمه او اساسی رول لري له همدي خایه هفه خوک چی په دی هکله چوټ اندازه موافق نیسي ، د قضایا ابعاد ، وضعه او شرایط ټول د یو خیړی علمی نظر لاندی نه نیسي ، نه دا چی داسی دلی او جهتونه د یو هیواد د خلکو ژوند کی مثبت بد لون نشی راستلای او دوګړ او توکنی دلارښو او جورولو. په برخه کی مثبت ګام نشی اخستلای بلکی د دغسی عنامرو هر اقدام او هر قدم ہر ته لدی چې مشکل حل کړی. پچله مشکلات ایجادوی ، خنده له پیدا کوي ، جامعه تباہ کوي. حکم د سیاسی او تاریخی قضایا په اقدام او فیصله کی په بصیرت ، انسانی قولنی تاریخونه د ښبو غورخوی او غورخولی نه هم دی. له همدي خایه ده چې افغان دلو ، خپلوا ملسو ورقو او د دغنوی جهاد او شهادت ته د احترام او دیر احترام په شنگ کی دا وايم چې د کلیوال نکر په اساحن لکه چې اوں متسافانه رواج هم لري دا آساله ده چې هر خوک را پورته شی په جهانی حالت کی په تبره هما په پیهودکی خاتمه دله

شعلیانو، افغان ملتانو، ستمیانو حتی د دولت سره په رابطه کی عناصر وته حائی ورکول کبیری او ستابل

۳- فوق العاده امر و نه خصوصی حای په

خای کونی د چا لپاره او د خه د پاره ؟

۴- په همدغه دله کي چي ته لکه ديو بي
شعوره نوکر غوندي دله او هلتنه مندي وهنې وګوره
چي د تنظيم امکانات چي د تولو هيواو والو مشترک
حق دي د کومو منطقو او د کومو پېژند گلويو په
ډستورن کي لوبيړي ۰

ه - په همدي تنظيم کي چه تا مسلمان مجاهد
های نیولی و گوره چه د تنظيم خومه کارونه
د اسلام له اصولو سره برابر دي؟ داخلی پالیسي.
کومه چي په فتنه اچولو او نفاق ولاړه ده که خارجي
پالپسي چي غرب او امریکا ته د افغانستان په
تسلیمیدو ولاړه ده.

۶- ایا همه نظامی وسائل چه ستاد تنظیم
دیگر است که خواهیم داشت اگر کامپانی پیشنهاد
دهد

نامجاہد خرخیزی پوهیزی چه پیسی نی چیرته ہی ؟

۷ - مونوژه وايو چه ته بیعی بی پیمير ته نی
حکه کپدای شی دا دھینو درسره دوستانو په دوکه
او خولونه عوام فریبی کی تخصص وی، خوییالو
دقیق شه و گوره چه ستاد تنظیم د قیادت پالیسی،
کار او موافق د یو مسلمان او آزاد افغانستان دیما

وَالْمَهْدَىٰ لِلْفَلَقِ وَالْمُدْرِجِ وَالْمُدْرِجِ وَالْمُدْرِجِ

تله د لندن یا کوم بل ستر گوک نیولی هیواد په خوا
د خیل ورسه اندیوا لانو . و مونی پرلیزیدی خجی د اسلام

به لاری د شهادت او د اسلام هر دیشمن سره دینگکاره
مقابل تعهد کری طوفان دوله به که خدای کول

د سکو نوکرانی او سره فوخيان د خپل
اعواد شده پاسو: هو دامو با وردی ولی ییا

لاره وينچ جي ديله دالسته به تنظيم او جهادی
سلطنه کي د قرایت او خينو نورو مصالحه به خاطر

اوں جهاد دی باید د تولو قوتونو نه
د مشترک دېمن په وھلو کی کار واخلو تول زمونيو
ورونه دی او... خوته پوه شه چې د اسلام مناقفو
دېمنهانو ستاد انه یوال مصلحت جوئی اوستادگی او
خوشبادری درک کړي او د همدي لاري غواړي
جهادته لار پیدا کړي او جهاد منحرف کړي...
هوته به پچېل تنظيم کې لا اوں هم لړ څه پوه شوی
وی چې توپک ستا. واک ئې د پردا پوهیږي نو
اوں لړ څه د خدای په خاطر څير شه وګوره دغه
د کتابوري چې ستا په جبهه کې د زکات تولولو
جريمو او پالاخره د یوبل مسلمان تنظيم سره په
جګړه او تصادم کې ویني دا تول هفه تاکتیکو نه
دی چې همدي کافرو عناصرو منځته راوستي او
د هفه شاته خطرناک اهداف لري منم چې ستا
قيادت او بي تشخيصه انه یوالان دغسی مواردويه
د خپل تحریک د ګټي په ستر ګوره خو پوه
به هلته شې چې بیابه پوهه هیچ فائده و نلري.
و - و ګوره کوم شورائی نظام ده چې ستا په

تنظيم کی وجود لری : هر خوک چه مسناڈ مشرخوبنہ
وی هنفہ په اجرانیہ او شوری کی خای پیدا کولی
شی له همی خایه د کله چی شوراکتی او اجرانی
په د غسی تنظیمونو کی دخیل مصلحت په خاطر
یاد قیادت د خطا او درک په صورت کی د قیادت
مخالف دریث و نیسی په یو قلم او یو قلم شوری او
فوصل دواهه په آسان تجربیده وی او پخھله جناب
دخیل تسلط پرپی چاره او د اوضاع نه لیری پرتو
مجاهدینو پاندی د یو تعداد نورو مصلحتی اللہیوالانو
او یا (ھفو کسانو چی د زمانی او وخت له عبرت
نه اخیل) په انتخاب تینکوی او خیل فاسد خیر قانونی
حالت او قیامت ته دوام و دکوی گن تردی که

هندامی زما راتلونک مطالب هغه چاته هم متوجه نه دی چه د اسلام تحریک سره نی یابی ششیمه تعهد کړی او یاڼي غوشې دی چې د دی تحریک په سیوری کې خپل مصالح وپال څکه دا دله خلک هم اړیوا لغولیدلی هفوی د دی تحریک او د دی ملت کومه ناسمي نشي سمولای هغه وګړی چې د مسئولانه تعهد په سیوری کې ټی بصیرت په کاراچوی او د خپل مسلمان ملت د کامل ازادي په لته کې لویدلی او تحریک سره نی تعهد کړی خو دلاری په اوپردوکی د بشري طبیعت سره څینی واره ولی سر نوشت رنګونکی موافق او اعمال نی یا په اشتباه او یا قصداً غوره کړی غواړم د دغسی ورونو سره په لند دول د یو مثبت تجدید نظر او د انتقاد مننی د مشتی روحی په چوکات کې خه ناخه ووایم کیدای شی په دی هکله پاخو زیات ملګری زما مړه هم نظره شی او د ستعهدی روحی د بیا ژوندی کولو په هڅه کې ولویوی او پاخو یېغه ماسره موافق نشي او په دی هکله پچله په دی هڅه کې شی چې هغه رمانه هم دیر دقیق د مقاومت په خواز حایونو باندی ګوته کیږدی او د علاج په جهت کې قول مخلص ورونه د ځانی سره ملګری کړی چې دا دواړه کارونه موږ په خیر دخپل اسلامی تحریک ګنو.

دا باید ووایو چې زما د تحریک ورونو نه هغه ورونه مطلب دی چې د بارزی د واقعی خط په در کولوئی د افغانستان د آزادی او سر لوړی په لپاره کې هری قربانی ته حاضر او په دی شرائطو کې هفوی فقط د اسلام د حکومت او په تحریکی سطحه د اسلام د مبادیو، اصولونه د پیروی په اندیښه کې وی که خه هم دغسی وګړی په هره ډله کې وی او د هر عنوان لاندی ژوند کړو....

هندی شوری همدا جناب سلب اعتماد کړی هم دی. په هر صورت ناسی موارد او دلائل زبنت زیاد دی خو فقط د یوی ابتدائی یادونی په ملحوظه ما څینو ته اشاره و کړه ترڅو پوهه شی چې په لاندې یو فصلوکی زما انتهادی خبری تا ته متوجهه له دی باو په دی خاطر می داخوتكی د لته در په زړه کړی چه ستا سره زما خبری په کاملا بل جهت کې دی. منم چې د دی محدودو یادونو په مطالعه هتی فکر کړی او خان قانع کړی چې په کومه دله کې چې ته خای لري په حقه نی حکمه ستاتر ہور د پروفې کلیووالی او پدی دېغه ابل جهت په هغه بل تنظیم کې خای لري. یا دا چه ستا خپلواں او قا سره بلد خلک په هندی تنظیم کې دی یا دا چې د هغه بل تنظیم ډاہدینو پرون د حکومتی مليشانه تسلیم کړی نی او یا دا چې د هغه بل تنظیم پالیسی او طریق کار داسی ده چې هلتة دغه خیالت او غدر نشي کولای یا د هغه بل تنظیم نفر تا پېژو چې پرون دی د خلقیانو او د هفوی درژیم په چشونوک دی اټونه کړی او د دی نه او خوا په دی خاطر دی ډلی ته راغلی نی چه هفه بل دله د اسلامی لعاظه سخته متعهده ده او ستا مزاج د هفه سره له برابریسه په هر صورت کیدای شی د پورتنيو ملحوظاتو د یو ملحوظه په خاطر دی همدا دله انتخاب کړی وی خوزه درته وایم چه پورتني ملحوظات دیر سطحی او دیر وقت دی ته د یو مسلمان یا تائب مسلمان په حیث ژور فکر وکړه لاره دیړه او پدده ده د هندی لاری په موږی فکر وکړه خدای مکړه داسی نشي چې ستا ژوند - مرگ په دی سرنوشت سازه دوره کې د لویدلو بې معنی ملحوظاتو قربانی شی. کیدای شی دا موافق او دا انتخاب تا د یو وقت پوری خوشحاله وساتی ولی د ملت درد نشی دواکولی په دی نه ارزی چه ته نی د یو مجاهد په حیث په لاره کې سرکښیدی.

قياده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ قُرْبَتِ الْمُظْلَمُونَ

راز پرستش

نقش دین در جامعه

ضرورت اجتماع برای بشر

دینی مذکور است که حضرت آدم علیه السلام هزار کار می کرد که تا نسانی تهیه می شد و در هزار و یکمین کار نالش سرد و آماده خوزدن می گردید و همین حالانیز حکماء می گویند که انسان باید هزار کار بکند تا لقمه نان بکف آرد. همین بود که بشر اجتماع کرد و در جامعه تقسیم کار و وظایف بعمل آمد و هر کدام فرد جامعه آغاز به تشریک مساعی و تعاون نمود، و برای حیات و زندگانی بهتر «اجتماع» امر ضروری می باشد.

۴- ضرورت دین برای اجتماع

همانطوریکه برای زندگانی و بهتر زیستن اجتماع ضرور است، بعین شکل در اجتماع دین امر لازمی می باشد، چه غرایز حب ذات و تمایلات جلب منافع و دفع مضرات در نهاد هر فردی سرشنیه می باشد و زندگانی دنیا و جامعه لذتها و نعمت های وافر ماذی و معنوی دارد، چون مال و ثروت و زن جاه و قدرت و منصب و مانند اینها، اینست که اگر افراد بدون موانع و قیودات گذاشته شوند در آنصورت هر کسی به داعیه فراهم آوری حد اکثر شهوات

الدیشمندان از دیر باز انسان را + حیوان مدنی «بالطبع گفته اند»، یعنی انسانها فطرتاً و ذاتاً طالب اجتماع و زیست باهم و حیات گروهی می باشند: و منشاء این میل به تجمع و باهم زیستن را غرایز نظری تأمین می کند، این پدان علت است که حیات دیگر جانوران ماده، و نیازمندی هایشان محدود بسیط و مهیا می باشند و باکترین تکاپو در دسترس حیوان قرار می گیرد و چندان ضروری به تعاون دیگر همنوعان احساس نمی شود. و این مطلب از الدک تأمل در حیات جانوران واضح می شود از همین رو بچه های دیگر حیوانات، فقط تا الدک مدقی پس از نو زادی به کفالت و سر برستی والدین خود ضرورت دارند و از آن به بعد مستقلان به رفع حوابیخ خود می بردازند، اما برخلاف، حیات انسان ها مغلق ژئوحوایی شان پیچیده و تاحدی بسیار و نا مهیا است، و تهیه و تأمین نیازمندی های انسان ایجاب کوشش بیشتر را مینماید که از عهده یک فرد بوره لیست، چه اگر در صدد تهیه نان هر آید لباس خواهد مالد و اگر هردو را تأمین نماید از بی مسکنی جان خواهد داد و قس علی هذا، از بینجهت در روایات

ایجاب وارستگی از عوامل اخلاقگر و تجرد و تقوی رادر قانونگذاری می نماید، تا قوانین ساخته و پرداخته اش از شوائب نقص و نارسانی و سود جوئی شخصی و سود جوئی خانوادگی و انواع تعصبات قومی، منطقوی، نژادی و لسانی مبرا باشد.

اما این ثابت است که انسان برای خود انسان موجود ناشناخته است، چه رسد به آنکه همه وجود و ابعاد آن معلوم و شناخته شده باشد، وهم هیچ انسان قانون ہر داز از عوامل محله شایستگی قانونگذاری عاری نمیباشد، و قهراً قانون و آئین مدونش آلوده بالانواع تعصبات و تنگ نظری ها و تنها خامن منافع خودش وسایر متعلقین اش میباشد لاغر، و از همین رو است که قوانین وضعی و مذاهب جعلی هر روز دستخوش تغییر و تحول میگردند پس یکانه آئین صالح برای تدبیر اجتماع شریعت ساوای است که از منبع لایزال خداوندی سرچشمه گرفته و دوشادوش قوانین تکوینی او تعالی چاودانه به پیش میرود. پس قوام جامعه بر حکومت و قوام حکومت بر عدل و سیاست و قوام سیاست بر شریعت است و شریعت برای جامعه امریست ضروری.

دین و تمدن

مقصود ما از طرح فوق نقش دین است در قیادت حسنۀ تمدن «انسان متمدن» تمدن بر خلاف اضطلاع قدمای ما به معنای اجتماع و یا جامعه به مفهوم کلی آن نیست بلکه مقصود نوعی از جامعه و گونه از مجتمع است که انسان های آن حیات جمعی تکامل یافته، و زندگی شهری توأم با صنعت و علم داشته باشند، به این ترتیب برای وصول به مرتبه تمدن و انتقال از مرحله توحش و بدویت و چادر نیشینی، به دوران علم و صنعت تمدنی صالح پاریاورد

و بلذات به غصب حقوق دیگران دست می یازد و پارا از حرج حقوق خویش فرا میگذارد و بنای تا راج نعم و تمتعات دیگران میگذارد تا حیاتی باعیش مفرط برای خویش فراهم آورد. پس باید در جامعه حکومتی باشد، و جامعه را اداره کند و از تجاوز بحقوق دیگران مانع گردد. اما حکومت بدون شریعت هیچ اثری ندارد، بلکه برای حکومات «آئینی» کار است که بروفق آن امور جامعه را تدبیر و سر رشته کنند و حکماء این شریعت و آئین را که لازمه تدبیر صالحۀ اجتماع است، «ناموس اعظم» یاد کرده اند آیا «ناموس اجتماعی» و آئین مدنی را خود آن حکومت و یا جامعه میتواند تدوین کنند نه خیر! زیرا تدوین چنین آئین ایجاد می کند تا سازنده آن به کلیه جهات شخصیت فردی کامل داشته میباشد، چه بدون داشتن این معرفت، تدوین آئینی که تامین کننده لیاز مندی های انسان باشد، ناممکن است، چه آیا لسانی که از «روالشناسی فردی» فی المثل بی بهره باشد و نداند که چگونه برخی بیماری های روانی و انواع جنون باعث برارتکاب جرایم میشود و یا فی المثل بخوبی نداند که کدام عوامل اجتماعی الگیزه و قوع طلاق است، میتواند که قانونگذار خوبی شود؟ هرگز نمی تواند: و اگر میگویند که به مرور زمان و به اثر تجارت میشود من انجام به قانون جامعی رسید، پس چرا میلیون ها انسان بی گناه را قربانی جهل پسر و فدای تجربه آموزی کیم و با اینکه قرنهاست که بشریت فدای اشتباهاست آئین سازان ندادن شده هنوز هم روی یک قانون و آئینی توافق نظر حاصل نشده است.

وجود تضاد در سیستم های فکری و نظمات اجتماعی شرق و غرب شاهد این مدعاست.

همچنان صالح بودن قانون و «ناموس مدنی»

عوامل تباہکن و شقاوت بار از آب درآمد امر و ز ما آثار و همراه شوم و تلخ تمدن مادی و فقد عنصر معنویت را در جنایات آدمکشان رویی در جبهات جنگ و جهاد مقدس ملت مسلمان افغانستان به چشم سر می بینیم اگر در نهاد و سرشت سر حلقه های کمونیزم ذره وجودان مذهبی و ضابطه اخلاقی وجود داشت، هرگز شاهد این جنایات نبودیم، امر و ز علم و تکنوکراسی و ماشینیزم بشر را «از خود یگانه» والینه *alline* «کرده است انسان امر و ز بعلت معیشت در شرایط مدنیت مادی با وصف برخورداری از کلیه امکانات رفاه مادی و وسایل عیش و نوش، باز هم عمیقاً متالم است، و احسان دلهره و اضطراب میکند، چنانکه آلام عمیق و آشونگی های انسان متمدن را خودکشی ها، جنون ها و عصبا نیات ها تفسیر می کند، و عصیان انسان متمدن را، باز گشت به تو حش مضحك و سیر قهرمانی در اختیار زندگی هیبی گری باز گو میدارد، هکذا فریاد انسان های آشته روان را از بر چکمه های ما شینزم، و تکنوکراسی و پول پرستی (بورژوازی) در مظاهر فرهنگ تمدن معاصر، در نوشتار های ادبی، در هنر، در فیلم و ... در میاییم. امر و ز جهان از شنایت نظام هایی ضد انسانی و مولود تمدن منهای مذهب، در آستانه یک جنگ بزرگ جهانی و در آستانه یک قیامت قرار دارد. امر و ز تمدن ما در لب پر نگاه و در شرف سقوط است، زیرا ستمگری و بد کرداری پیش آهنج سقوط تمدن هاست. امر و ز دیگر تمدن ما را عوامل طبیعی چون بیماری های و اگیر، سیلاب ها و طوفانها تهدید نمی کنند، بلکه عوامل سقوط تمدن ما در درون خودش درست - آنچنانکه «تاین بی» مفسر تاریخ و اجتماع میگوید. قرار دارد. اگر

و انسانهای متمدن را از ظلم و بد بختی و استفاده ها و بھرہ کشی های ناجائز برهاند به تنهائی علم صنعت کاف نمیباشد و باید زمام قیادت تمدن را بدست دین الهی و مذهب راستین سپرد. چه اگر رکن سوم و حتی بنیاد تمدن را معنویت و مذهب راستین قرارندهیم تمدن بعای فلاخ و رستگاری فاجعه را بار می آورد، و عالم و صنعت در دست انسان فاقد معنویت و خدا نا ترس درست بماند، تیغ در دست زنگی مست است. چنانکه اندک تأمل و بررسی از وضع انسان ها، در تمدن فعلی نشان میدهد که تمدن در پهلوی عده مزایانی، نابسامانیها و خسلرات و آلامی را نیز برای بشر به ارمغان آورده است. به این معنی که پیشرفت علوم و صنعت قرار داد، و بشر را بر طبیعت حاکم ساخت و نیروهای مادی را رام و سخر انسان گردانید اما کدام انسان؟ انسان که درست مغلوب خشم و شهوت است، به هیچ ضابطه عقیده ندارد، و در برابر هیچ نیروی، اخلاقاً احساس تعهد و مسؤولیت نمی کند. انسان خود کامه والا ابابی، سود جو و افزون طلب، این انسان متمدن که آزمند و منهای معنویت بود، به انگیزه شهوات بنای استثمار و استعمار را نهاد، و عرصه حیات را به صحنۀ تنازع بقاء مبدل نمود، و حینیکه انسان یا ملتی در جهت حفظ حقوق فردی و یا ملی خود آغاز بدفاع کرد، علی الفور با دستاوردهای تمدن جدید چون جنگ ابزار های آتشبار و تباہ کن، سرکوب و پامال گردید، تباہکاران خدا نا ترس، آتش جنگهای جهان را برا فروختند و با فراوردهای تمدن جدید ملیون ها انسان را بخاک و خون کشاندند، و ده ها ملت را اسیر و بردۀ کردند، خلاصه علوم و صنعت در تمدن مادی از

نقش دین در تهذیب اخلاق.

این مطلب برخی دیندان واضح است که میان نظام فکری و سیستم اخلاقی همان گونه رابطه موجود است که میان اخیرالذکر و افعال صادره از انسان قایم میباشد. پس به این ترتیب هر نظام افعال و اعمال از هر سیستم اخلاقی و این اخیرالذکر نمی شود که طور راسخ از هر نظام اعتقادی «جهان منهت ایدلوزی» ناشی گردد، بلکه میان اینها یک نوع رابطه عقلی و حقیقی موجود است. از تحقیقات فلسفی و علمی در احوال و ماهیت انسان معلوم میشود که اخلاقیت بدون نوعی «ایثار» و «ارزش کرایی» و بدون گونه «خلوص نیت» تحقیق ناپذیر است. پس یک عمل وقتی اخلاقی و بافضلیت تلقی میشود که از شخص به منظور «قربت الى الله» و کسب رضای خدا و صرفًا به قصد اجرای «وظیفه برای وظیفه» نه «وظیفه برای جلب پاداش و دفع کیفر» با ایثار و فدا کاری صورت پذیرد. معنای ایثار آن است که انسان اینها نوع برادران دینی و حتی مخلوقات خدا را برخود ترجیح دهد و بخاطر فلاح و رستگاری آنها از بسالذات و شهوات و تمتعات خویشتن در گزند.

این ایثار برای حصول اخلاقیت، لازم است، تاتوأم با «ارزش کرایی» باشد، و ارزش عبارت از آنست که انسان حقیقت خوبی و زیانی را بخاطر

دانشمندی و صنعتگری و دولت و سیاستمداری در تمدن امروزی فاقد مسئولیت در پیشگاه خدا و خلق خدا باشد، فکر کنید چه جانور شریری ازو درست خواهد شد. شب و روز را در اندیشه کشف فرمول های هسته فی که قدرت قبهکاری و تخریبی بمب های هایدروژن و اتمی را افرون میزد، سپری خواهد ساخت. امروز ریشه بسا تشنجات بین المللی را باید بیشتر در عوامل روحی ناشی از لا مذهبی سیاستمداران و دولت مردان جست. نه در عوامل واقعی، این رامن نمی گوییم بلکه فیلسوف متمن مادی و روش‌گذار جهان معاصر برتر اندر اسل حکیم ملحد انگلیس میگوید «دقیقت کنید ملحد گفتم بدانجهت که نهندارید، راسل هم کدام مذهب بنیاد گراست» در مقدمه کتابی در رو انکاوی خواهند که راسل سخنی قریب به این مضمون گفته است: «اگر فرض کنیم که دوای یکباره کشند شود، که زدایل را از دلها بزداید و مغزها را شتشو دهد، آنکه خواهیم دید که زمامدا ران شرق و غرب در عرشة قایقی باهم بنشینند و به سر سلامتی یکدیگر قدحی را سر کنند و آنکه در کمتر از یکساعت مشکلترين پرابلم های بین المللی را حل نمایند».

پس شما خوانند گان عزیز نقش مدیرانه و کنترولر دین را در تمدن از نگاشته ها دریابید.

قال رسول الله صلی الله علیه وسلم:

اللطفة المخلوقة في محبته والخالق

ترجمه: دهیچا امرچی دخرای پاک دکم په فلافت وی دمندو ورندي

در گذری از خویشتن میخواهند خویشتن را باز بگونه دیگری و شکل منفی آن تبارز دهند، بهمین دلیل است که مارکسیست‌ها یک سیستم «فکری اخلاق» نامگون و غیر مناسبی دارند چه میخواهند که نتیجه «اخلاق مثالی» را از مقدمات «ایدیولوژی جهان بینی مادی» بدرآرند و استخراج نمایند. مارکسیست‌ها در اخلاق میخواهند که نا خود آگاه مذهبی و در اعتقاد مادی باشند. پس ثابت شد که بدون ایمان «نظام اخلاق آرمانی» در درون انسان برقرارشده نمیتواند و بدون «نظام اخلاق مذهبی» اصلاح مخلصانه کردارها ممکن نمیباشد. بر عقلاء پوشیده نیست که بدون ترس از خدا و بدون بیم از حضور در دادگاه الهی و بدون «خدا را حاضر و ناظر دانستن» تزکیه نفس و تهذیب اخلاق بمکن نیست، صالحین اسلام که نمونه‌های اخلاق ایدیالی در طول تاریخ بوده اند، این «اخلاق قهرمانان» را از برکت افکار، احساسات و عواطف مذهبی کسب کرده بودند.

پس دین را در تشکیل قهرمانان بشریت نقش بس عظیم است. و اگر ایمان مذهبی نباشد، چشم سار اخلاق می خشکد و فضایل از قلمرو اندیشه‌ها و اخلاقیات و کردار‌های انسانی خیت می بندد.

اینکه محققین و دانشمندان بشریت در راه علم جان فشان ها کرده و متهم قربانی‌ها شده، همه بعلت عشق شدید به کنجهکاری و «حب بقا» بوده است.

خود اینها ملحوظ قرار دهد، نه بخاطر نفع عاید از آن، پس کسیکه وظیفه دینی و وجودی خود را صرفاً به منظور رضای الهی انجام می دهد و در راه حقیقت و خیر، زیبائی بخاطر خود آنها حاضر به فدا کاری میشود، در حقیقت ایمان خویشتن را به یک «ارزش» و اخلاقیت و کار خود را در عالیترین مرتبه تحقق داده است. اما بدون اعتقاد و ایمان به «ذات بینی» و بدون عقیده براینکه از سوی «ذات متعال» مکاف میباشم و هم بدون باور داشت به اینکه جهان عبث نیست، و اعمال و کردارهای ما در جهان کور و کر وفاقد دیده بانی و نظارت صورت نمی گیرد و خلاصه بدون اعتقاد بروز رستاخیز، وقوع عملی «ایثار گرانه» و «توأم با خلوص نیت» نا ممکن است پس چون خلوص نیت، و ایثار از ارکان اخلاقیت یک عمل است، و از آنجائیکه بدون ایمان بخدا و رستاخیز حصول ایثار و خلوص نیت ناممکن است، از پنرو بصراحت توجه میگریم که اخلاقیت در اعمال و کردارها بدون ایمان مذهبی ناممکن است پس به این ترتیب افرادی که سیستم اعتقادی آنها از خابطه‌ها و انگیزه‌ها و موانع درونی عاری باشد، صدور «اعمال اخلاق» از آنها قابل توجیه نمی باشد چه اخلاقیت نتیجه منطقی ایمان است، و همانگونه که توقع پی آمد هر نتیجه از هر مقدمه‌ئی غیر منطقی است، همینطور حصول هر اخلاقیتی از هر گونه اندیشه‌ئی ناممکن است. اینکه از پاره مادیون اعمال نظاهر فدا کارانه‌ئی را در صدور می بینیم البته از روح اخلاقیت خالی میباشند و به هیچ وجه اعمال شان با «ایثار حقیقی» و «خلوص نیت» قابل توجیه منطقی نیست، بلکه در حقیقت تحقق «انانیت» و «ابراز خودی»، یعنی شکل قلابی آن میباشد، گویا با

دنیازی لیکن

د احزاب

تاریخی غزاته

لیوه کتنه

د کموالی او د کفارو د تعداد د زیاتوالی په اساس له دېښناوو سره دا مفکوره وه چې پدی یړغل سره به د اسلامی تحریک او مسلمانانو سره او بنیاد و باسی اویبا په د سر پورته کولو فرصت په لاس ورنشی خود خندق کیندلو تدییر د اسپابو په لحاظ یو داسی کار او داسی لور ګټهور او بهترین جنگ تاکتیک ټچی عرب له دغی طریقی سره یېخنی زا اشناوو. موسم د دیری یعنی ټکفارو د خپلی حملی په مخکی یو لوی خندق ولیده له مدنی نه د باندی ایسا پاتی شول او د یوی بلی د سیسی نه ی کار واخیست هغه دا چې د مدنی منوری په جنوب ختیجه خواکی او سیدونکی یهودی قبیله هنی قریظه چې د مسلمانانو سره متعهد او حلیفان وو معاهدی ما تولو او خیانت کولوته اماده کړل نو پدی اساس دغه وخت د مسلمانانو د پاره د دیر لوی استعمال وخت ټکه چې د وی خپلی تور سری او ما شومان د مدنی هماځی خواته لېلې او محفوظ

د احزاب یا په بله نوم د خندق غزا د پنځم هـ. ق کال دواړه اختر د میاشتی په اخړه او د میان د میاشتی په لوړیو ورڅوی واقع شویله چې په هغه کې دیرو عربی قبائلو د ښی نضییر قبیله په تحریک سره دلس دولس زره جنګ افرادو په شمیر د مدنی په وړه غونډی سیمه باندی مشترکه حمله وکړه. که دغه حمله په ناخنۍ دول او د ناخبری به حال کې واي نو سختنه تباہ کوونکی په وه خوشنګه چې د مسلمانانو قائد د دواړو جهانو سردار محمد رسول الله ﷺ په مدنیه مشوره کې یېغه بې خبره نه ټنست بلکې پرله پسی ټن د اسلام د دېښناوو له حرکتونو خڅه خان با خبره ساته ټکه نو مخکی له دی چې دغه لس د دلس زره لښکر مدنی ته راډرسیبی. د مدنی په هغه خواکی د دېښن د یړغل لیاره مساعدة د دری زره ګزو په اوږد د والی او پنځه ګزه په ژوروالی د یو خندق کیندلو تدییر ولیول شو او په خهله د کائناټو د فخر په شمول دری زره مسلمانانو پدغه کارکې بېخه واخیستله او د خو ورڅو په د نسه کې د هغه کار معرته و رسیله، د مدنی منوری د سیمی د سوق العیش شرایطواو موقعت په لحاظ، د مسلمانانو د شمیر

حمله کوونکو سره لار یو، کپری او محمد رسول الله (پیغمبر) په لاس ورکپری. لنه، دا چی د تولو. هفو خلکو له مخ او اصلی خیری خیخه پرده پورته شوه چی په زره کی ئی حتی یوه ذره منافقت هم موجوده. پدغسی حساسو نازکو شرایط او حورونکو حالاتوکی یوازی هماغه کسان پرخیل ایمان او مسلک باندی ثابت قدم پاتی شول چی هفوی پوهیدل او پدی ئی کلکه عقیده وه چی له صادقو فدا کارو مسلمانانو سره د خدای (ج) مرسنه هرو مر و کیدونکی ده او دا د خدای (ج) وعده ده چی ان تنصر وا الله ينصرکم ویشت اقدامکم. د دینمن قواو تقریباً یوه میاشت خپل سنگرو نساته او مسلمانان د محاصری په حال کی وو. دا داسی د سختی او تنگی موده وه چی یعنی له حده زیاته وو، د خوارک و سایلو قلت وو آن تردی چی مجاهدینو د لوپی لامله تیپری په خیتو پوری و تپل، نه ی د شپی خوب او نه د ورخی آرام او بیفعی، د دینمن لپنکر چی د خندق لامله پوری خواته نشو ورتلای د ها خوانه د تیپری او غشو گوزارونه کول او مجاهدینو له دی خوانه. کله زاکله به معامله د وسره سخه شوه چی مسلمانانو به پچیل

کپری وو چی هلتہ همدغه یهودی قبیله او سید له. هغه لوری ته هیچ کوم دفاعی تدبیر نه و نیوی شوی. د بني قریظه د معاهدی ما تولو د خبر په خپریدلو د اسلام خطرناکو دینمنانو یعنی منافقانو ته د پروپا گندا و سوئ تبایغاتو موقع او فرصلت په لاس ورکپر هفوی به مسلمانانوکی گرخیدل او ویل به ئی چی له مونیوسره خود قیصر او کسری د هیوادونو د فتح کیدلو وعدی کیدلی هنی خبری ته ئی اشاره کوله چی د همدی خندق کیندلو په وختکی د رسول الله (پیغمبر) په مبارک لاس د یوی هنی تیپری ما تیدلو په وخت کی یه د یو گذار په وخت کی و فرمایل چی الله اکبر، ماته د روم کلیکانی را کپرای شوی او ده بله گوزار په وخت کی یی: و فرمایل الله اکبر ماته د فارس کلیکانی را کپرای شوی. وعدی د ورسه غتی او ز مونیو حالت او س داسی دی چی د انسانی رفع ضرورت لپاره هم نشو وتلای. حوک پدی غوبتنه شول چی ز مونیو کورونه تر خطر لاندی دی، ناموس موتیاه کپری مونیو باید لار شو د هفو حفاظت و کپرو. چاپته پروپاگنده شروع کپه چی بله چاره نشته له

قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم :

ان افضل عباد الله عند الله منزلة يوم القيمة امام عادل رقيق وان شر الناس عند الله منزلة يوم القيمة امام جائع خرق

ترجمه

بهرین بندگان حنداوند از حیث مقام در نزد حنداوند روز قیامت زمامدار عادل و فرم نوی اند. و بدرین آنها در روز قیامت از حیث مقام زمامدار طالم و رشت خوی ات

تاسی نه یرغمال وغوازی. له خندق نه د بالندی
دېمېنوا قوا وچي کله بني قريظه و ته د حملی کولو
لهاره پېغام ولېره نو هفوی د ېرغمالو غوبېشته وکړه.
پهدي اساس بې اعتباره شول او د دېمېن قوا وی چې
دېغخنی د طوفانونو او د خوراک ماداو د خلامېيدو
لامله نه نو روشنو کړه ای خویل معاصری ته دوام
ورکړي بېرته ستانه شول او مسلمانانو نجات و مینډو
اووس د قرآن کریم د مفاهیمو به رنګ د دهه

چېکړي نتایج او تر بیوی اړخونه خېړو :

د مسلمان دا عقیده ده چې اصلی طاقت له
الله تعالى (ج) سره دی هله چې کېږي د هفه به اراده
او حکم سره کېږي. خپل هېڅ یو بریاپیتوب د خپلو
تدبیرونو یا د خپل قوت تبیجه نکنی بلکن
د الله تعالى (ج) فضل فی گښی لکه چې واقعیت هم
همدادی، د احزاب به چنګ کی لس د ولس زړه

وخت کې لموچ هم نشو ادا کولای لکه چې یو دوه
څله همداسی وشول. خویه پای کې د الله تعالى (ج)
مرستی د دغو بمحابره شو یو مسلمانانو لاس نیوی
وکړ د دی کار ظاهري وسیله د یو تازه اسلام
رواؤړ ونک صحابي نعیم بن مسعود (رض) فعالیت فی
هنه د خدای (ج) د رسول (پیغمبر) په هدایت لار
بې قريظه و ته نو وویل چې قريش او غلطفانیان نور
زیات په تنګ شویدي خرڅ خوراک هم نلري ،
دېغخنی طوفانونو هم وا رخطا کېږي کیدای شې
بېرته لار شې. د هفو لپاره خو هېڅ نشته راغلی
وو خې به تاسی په پیاڅه کوي. پنه دا ده چې چنګ
ونکړي او له هفو خڅه ناصتو خلک ېرغمال واخلي.
هفو دا خبره و مسله دی خواته فی قريشو او غطفان
ته وویل چې د بني قريظه مثابات له محمد (پیغمبر)
سره پنه شوی را ته پېکاري هفوی کیدای شې له

جه سنګر داران اسلام ، در همه وقت به نظم
و دسپلین و ایجاد صف واحد و مستحکم متوجه بوده
و چهت یه بود بخشنیدن به روند جهاد خود کوشا
میباشدند .

لوای حق ، لوای توحید ، لوای ناموس
را به اعتلام و سربلندی پاید همچنان حفظ و دائم به
اهتزاز نگه داشت .

همداسی و شول ، د چاپه زیونوک چی رهشتون ایمان او قوی عزم نه ۋ د سوره احزاب (۱۲) آیت د هفو حالت بیانوی چی هفوی وویل : پیغمبر خوله موند سره د فتح او نصرت وعدی کولی حال دا چی اوس سعادمه سرچپه ده گومعلومه شوه الله او د الله رسول چی لە موند سره کومى وعدی کپری وی هفوی یو فریب او غولونه وە ((خوبىر عکس د صادق ایمان خاوندان لە دى تولو سختیو سره سره یوه ذرە هم متزلزل تشول بلکى ایمان ئى لاپس محکم او تینگ شو» لکه چی د سوره احزاب (۲۲) آیت د هفو حالت بیانوی.

دا هم وېبودله شوه چی دېبىن همیشە موقع لەتھى کلە ئى چی لاس يۈرۈشى نوصرفە او اىلە نکوی پە کار دادە چی پە هفو باندى ھىچكىلە اعتماد ونکرای شى پە تىرە بىا دا چى د مسلمانانو ھەفچەن باید د مىافقانو لە وجود خىخە پاک وى ، د مىافق پە وجود سره د مسلمان صەھىھكىلە نە تقویە كېپى دلکى ارۋىسى د هفو بە ضرۇتىماپىرى .

دغە راز د همدى غزا د يادونى پە ترڅ کى مسلمانانو نە لارېبۈونە وشوه چى مىتاسى لپارە د رسول الله (صلی اللہ علیہ وسلم) پە پاک ژوند کى یوه د تقلید ور ئىنۋە د خولە دى نە د استفادى لپارە يوازى ھماڭە كسان ور گىرخىدای شى چى هفوی د خدای (ج) د ملاقات او اخروى مکافات ھىلە من وى. د خدای (ج) پە وعدو باندى ئى تىنگە عقىدە او پوخ ایمان وى ، پە سختیو او مصیبتولىكى يى يوازى اسرە خدای تە پەناھ ورۈپل او صىبر او زغم د رلۇدى وى . هىدارىنگە د دەنە غزا واقعاتو مسلمانانو تە داوشۇدله چى كە كوم قوم يا تىپلى پەخپەلە معاھدو او قراردادونو باندى وۇ ونکرە او لە مسلمانانو سره ئى خيالىت لە ۋەدارى و كەرە هفوئە دى مىناسىدە سزا ور كەرە شى .

مجهز لېنگىر درى زرە مسلمانانو تە هېش زيان وىشۇ رسولاى بلکى دخە لېنگىر لە يۈرۈمىتى تېرولو او پە خىنەن ضىن کى لە جىنگىد لولە ورۇستە ئاکام بېرەتە سەتون شو ، دا دامى موقۇع وە چى كىدماي شوھ خىنى سەلەمان ئەدى نەنگى شوی دا ئامىياب زیونو د خپل تەدبىر يەنى د خىندق كېنەد لۇ نتىجە وە خو الله تىعالى (ج) د سوره احزاب پە (۹) آيتى دۇرى مىتوجە كېپل چى دا سەتاسى د تەدبىر نتىجە نە بلکى د خدای (ج) احسان و .

بىلە نىكتە دا چى د كىراوونو پە وخت كى د انسان د ایمان ازىزىيەنە كېپى . هفو تە پەخپەلە هم خىنگىد بىرى چى د ایمان بەخواپى او ئاپتە قىدىمى يى ترکومى اندازى پورى دە او نورىي هم گورى چى هفو تە ترکومى اندازى پورى پە دى لارمەن د تېلۇ موالعو او خەنە وۇ سە سەرە سەخ پە ورلاندى خى پە عادى حالاتو كى خوھر يو قەھرمان وى خوکرە او كۇتە پە هفو وخت كى معلومىيەن چى د امىتەن پە محك ئى مەرلەكىيە . د احزاب پە جىنگ كى چى كەم شىئىر مسلمانان تە يۈرۈمىتى بورى د يۈلۈنى لېنگىر پە مىتايپى كى معاھىرە شول . د خىندق كېنەد لۇ تكىيەن بىرى خواتە لۈۋە نا آرامى بلى خواتە وە او تېرەپلۇ لۇي مصىبەت دا بىن د مەلەپىنى مەنۋى پە كوم گوبت كى چى دوی خەپلى تۈر سەرى او ما شۇميان خولىدى او محفوظ كېرى وو او پە هفو بىرەنگى او سېيدونكى تېپلى بىنۇ قېرىپلە سەرە ئى معاھىدە در لۇدە كېپ او د مسلمانانو پەرەضە لە كەفار و سەرە ئى لاس يۈرۈ او خەپلە معاھىدە ئى پەداسى وخت كى مانە كېرە چى پە ئاھەرى لەعاظ د اسلامى نەھىت او مجاھىدىنۇ د مخۇ كېدو شىپى وى دا هفو سەخت وخت وە چى رېبىتائى سەلەمان او مىافق ئى سەرە جدا كول ، د قوى او كەزۈرى ایمان خاوندان ئى سەرە يېلۇل لکە چى

مسلمانانو باندي شرایط دير تنگ او حالات ترخه شول دغى قبيلي پدغى نازركو او حساسو. شيبوکي خپله معاهده مانه کپه او خپله همکاري د دېمن له قواو سره اعلان کپه او هغه هشیت تحقیق ته چي له خلورو تنو سعد بن عباده، سعد بن معاذ، عبدالله بن رواحه او خوات بن جبیر خڅه مرکب ورليبل شوي وو بنو قريظه په صراحت سره وویل چي : «لا عقد بیننا و بین محمد ولا عهده» مونږ او د محمد ترمینځه هېش کوم عهد او پیمان نشته نوکله چي د احزابو لېنکر پيرته ستون شو پېغېبر (پئانه) بنو قريظه ته متوجه شو او پچله د تورات له احکامو سره سه چي د هغه د مېلو ور و دا فيصله صادره کپهای شوه چي د هغه جنګ کسان دی قتل کړل شي او باقی دی پندیان وسائل شي او پدی ترتیب سره د اسلام د دغه خطرناکو دېمناونو کمېله توله کپهای شوه.

رسول الله (پئانه) چې مدنی مئوري ته تشریف راور نوله یهودي قبیلو سره ئی د عدم تعرض او د سول او سلام ګه ژوند تیرولو معاهدی وکړي مسکر یهودوله لې وخت نه وروسته خپلی معاهدی ماق کپري. له هغه خڅه د بنو نضير قبیل د اسلام او مسلمانانو پر ضد حرکتونه وکړل آن تردي پوری چي په خپله د رسول اکرم (پئانه) د قتل دسيسه ئی جوړه کپه په نتيجه کي (رسول الله (پئانه)) د هغه او کورونه مجاصره کړل له پنځه لسو ورڅو محاصرې نه وروسته هغه او پدی راضي شول چي باید له مدنی نه ووځي. بنو نضير له مدنی خڅه ووټل خیرته لایل خوتهله کله آرام کښیاستل، هماغه ټه چي په تولو دېمنو قبیلو باندي و ګرځیدل او د مختلفو قبیلو په تغريکولو د احزاب جنګ چور کړ. بله حلیفه او معاهده، قبیله بنو قريظه وه چي د دوهم مل لپاره ئی پاڼه رسول اکرم (پئانه) سره معاهد وکړه خوکاه چي دا حزاب د جنګ وریثي خپری شوي او پر

اینهم ګوشه از بازاریست که در ولسوال نهرين ولایت بغلان تحت کتروول عجاهین در آمده است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فِي مَنْ خُدَّا جَلَّهُ

وَمَا لَكُمْ لَا تَقْاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعِفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوُلَدِ اِنَّ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا اَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرِيَةِ الظَّالِمُونَ اَهْلُهَا
وَاجْعَلْنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيرًا (رسالة النار ٧٥)

— ترجمہ —

چرا در راه خدا چهاد نمیکند در صورتیکه جمع ناتوان از مرد وزن و کودک شما ایشان
ظلم کفایاند. آنها دامن میگویند بار خدا یا مارا ارین شهری که مردمش مستگاران بیرون
اگر. و از جانب خود برای مایچاگان نگهبان و یاری فرست

آدرس مکاتباتی

مدیریت: مجلہ "قیام حق"

جیتھہ فرنگی اتحاد اسلامی جاہرین افغانستان

پوسٹ بکس ہوت "۱۸۵" پشاور پاکستان

P.O BOX 185
PESHAWAR - PAKISTAN

تحقیق

نیا شنامه اسلامی

اطاقیست کوچک و ساده، با دیوارهای عاری
از هر شعار و فوتو، چهار جوان در آن گردمیزی
حلقه زده اند در پیش روی شان یک جلد قرآن و چند
ورق قرار دارد.

هاشم: علی سر وقت حاضر نشد.
خالد: برخلاف عادتش.

Zahed: هریشان نیاشید انشا الله بزودی خواهد آمد.
Hashem: من بظاهر عدم حضورش خیلی هریشانم.
Mehdi: برادرم حاجت هریشان خاطری نیست،
میگویند مذرت خائب همای خودش است.
Haشم: من نگریم کنم جنایتی در شرف تکوین
است.

Zahed: فال یک بگیر، جز آنچه مقدر است، چیزی
دیگری بوقوع نخواهد بیوست.
Haشم: راست گفتی.

Zahed: بناء شروع می کیم، خیلی نا وقت شد،
بسم الله الرحمن الرحيم، والعصر ان الانسان لفی
خسر. الا الذين آتیوا وعملوا الصالحات وتواموا
بالحق وتواصوا بالصبر، صدق الله العظیم. Haشم!
موضوع جلسه را آماده نموده ای؟

Haشم: آری، شروع کنم؟

کارگردانان

خالد	جوانان هم سن و سال و دانشگاهی
هاشم	
مهدی	
Zahed	

باز پرس

پاسبان رئیس	نگهبانان زندان
عبدالحکیم	
عبدالجعید	
کل آغا	
منگل	
بیکر	

شکنجه گران و جلدان

کنام‌ها

سه تن از گماشگان شبکه استخباراتی دولت.
سه تن از اقشار عادی ملت.

جهنمه نخست:

اختطاف

کارگردانان صحنه:

چهار جوان دانشجو: خالد، هاشم، مهدی
و Zahed

سه تن از گماشگان شبکه استخباراتی دولت.

زاهد : کمی التظار بکش ، من صدای پائی را شنیدم ،
ممکن علی باشد . همه پاشنیدن صدای پائی که راهرو
را طی میکند خاموش می شوند .

زاهد : بالا شوندگان زیاد معلوم میشوند .
هاشم : شاید بعضی از برادرانی باشند که بدیدند
آمده باشند ، چه قسم جوابشان دهم ؟

زنگ چندین بار پی در پی بصدای در می آید ،
و هاشم به آهستگی پهای خیزد ، زاهد به جمع کردن
اوراق بالای میز می پردازد و به سرعت آنرا در
جیش میگذارد ، هاشم بطرف دروازه می رود ،
دوازه را باز می کند ، ناگاه نظرش به سه مرد غیر
نظامی که یکی از آنها تفکجه بدست دارد می افتد »
هاشم : «با پریشان خاطری» خیریت است ؟
یکی از آنها : هاشم تو هستی ؟

هاشم : بله .

همان مرد : ما مامور شده ایم تا اطاقت ارا بخاطر
بعضی نشرات مخفی باز رسانی کنیم .

هاشم : شما کی هستید ؟

مرد : ما افراد دستگاه امنیتی .

هاشم : اجزاء ناسه تان کجاست ؟

حامل تفکجه : خاوش باش و گنگ شو ، ما اجازه
نامه داریم و حاجت برسان تو نیست .
هاشم : اما وزیر داخله گفته است که مردم نمی
توانند احدي را باز باز رسی بدون امضای شخص
وزیر به خانه های خود اجازه دهند .
حامل تفکجه : بس است ، ما اجازه شفوي داریم و
حتماً داخل می شویم و تو شکایت را تقدیم
وزیر کن .

«تفکجه را در سینه هاشم می گذارد و هر سه
تن یکجا با هاشم داخل اطاق می شوند»
مرد سوم : دستها بالا ! حرکت نکنید .
حامل تفکجه : آرام باشید .

«مرد نخست به آرامی و آهستگی به باز رسی
اطاق می پردازد» ، چیزی در نمی یابد ، چیز می
کشد :

، هر چه زود تر نشراتی را که پنهان کرده اید
و گرنه به گورستان فرستاده خواهید شد .

«جوانان بین هم نظرات نکاه های را رد و بدل
می کنند» .

مرد سوم : «به لهجه آمرانه» جیب هایشان را باز

سونج «ارفع حمرا» زیکریکیث . که
ترکیط جان پرکنایات اسلام را
رسویهای پلیید و متحاورز به
غمیت گرفته شد .

صدر آن میز مدرن و در عقب میز مرد چاق ، دارای سر بزرگ ؟ چهره عبوس و گرفته ، عینک های سیاه به چشم دارد ، و پایپ می کشد ، پیش رویش تیلفون و در پهلویش دکمه ایکه سیم آن به زنگ خارج اطاق منتهی می شود .

«مرد دست چپش را در از می کند. دکمه زنگ را فشار می دهد ، علی الفور مرد دراز قدی به آراسی داخل اطاق شده و سلام نظامی را اداء می کند ، مرد سرش را بالانمی کند و جواب سلام او را هم نمیدهد»

مردیکه داخل شد : رئیس صاحب ، امر !
باز پرس : مرد شماره «ع» را حاضر کن .

مرد : اطاعت میشود «سلام میدهد و بروون میشود ، بدون اینکه جوابی بشنود»

بعد از چند لحظه پاسبان داخل می شود و هاشم را همراه دارد و سلام نظامی را الجام میدهد .

مرد : جناب ! امر تاب اجرا شد «با اشاره به او جواب میدهد و او با تکرار سلام خارج میشود ، باز پرس : «با تظاهر به خنده روفی» خوش آمدی ، حالتان چطور است ؟
هاشم : «با صدای آهسته» الحمد لله .

باز پرس : شب بغير گذشت ؟
هاشم : - - -

باز پرس : فکر می کنم نخستین باری است که زندان را می بینید ، همینظور نیست ؟

هاشم : بلى !

باز پرس : آرزو مندم تکرار نشود .
هاشم : من هم همینظور .

باز پرس : بفرمانید بالای چوکی «هاشم می نشیند و

رسی کنید .

«مرد اول به باز رسی دقیق جیب های جوانان یکی پی دیگر می پردازد ، با رسیدن نوبت به زاهد ، آثار اضطراب بروی هاشم نقش می بندد ، اما باز دیگر به او اطمینان راه می یابد ، چه از جیب زاهد

چیزی بدست نمی آرند ، مردیکه تلاشی میکند : جناب ! در جیب های شان چیزی نیست .

مردم سوم : بگوئید نشرات را کجا پنهان کردید ؟

هاشم : طوریکه دیدی ، آنچه شما آنرا میخواهید نزد ما نیست .

زاهد : رویش را به رقایش می گرداند ، برادران ، ما به دیدار دوستمان آمدیم و اینها در باره ما بد گمان می کنند .

مردم سوم : خاموش باش . با سرش به آندو اشاره میکند ، به موتر منتفلشان سازید ، تا من باز دیگر نظری به اطاق بیندازم .

«هر چهار جوان بروون می شوند ، پیش روی شان مردیکه باز رسی می کرد و از عقب شان هم حامل تفنگچه ، چندی بعد امر شان نیز به آنان می پیوندد !

صحنه دوم

تحقیق

کار گردانان صحنه :

هر چهار جوان

باز پرس

پاسبان رئیس .

دقیر باز پرس :

اطاقیست بزرگ ، با اثاثیه های فاخر ، و در

به فکر فرو می رود»

باز پرس دیشب غذا خوردید؟

هاشم : نه

باز پرس : چه احکام نخواستی؟

هاشم : از کی می خواستم؟ در صندوق آهین قرار داشتم و کسی را نمیدیدم.

باز پرس : صندوق آهین؟ نه، نه، آن اطاق سکمیست که در آن هم چپرکت است و هم کمپل و هم نل آب.

هاشم : چیز دیگری را نیز فراموش نمودید.

باز پرس : چه را؟

هاشم : بیت الخلاه را که در داخل اطاق بود، باز پرس : «خود را به تجاهل می اندازد» هوا چطور بود؟

هاشم : خیلی سرد تخت خواب هم یک قطعه سمنت، و من مه تجاهی تکمیل داشتم که یکی از آنها را توشك، دیگرش را لحاف، و از سومی بجای بالشت استفاده کردم.

باز پرس : هر چه ضرورت داری در اختیارت سخواهیم گذاشت، در صوتیکه راست بگوئی و با ما کمک و همکاری کنی، زیرا هدف ما زندان نمودن تو نیست، بلکه هدف پاکسازی کشور از عناصر خطرناک است.

هاشم : ما چه پیوندی با عناصر خطرناک داریم؟

باز پرس : پیوند خیلی محکم که به خودت هم پوشیده نیست.

هفه شوک دیرستیت موقف لری چه دنور و دنیا

(حدیث نبی می)

لپاره خچل آخرت خرابی.

معیار است.

هاشم : اما مطالبه دلیل حق طبیعی مردم است. مگر از ماده قانونی ایکه میگوید «متهم بی گناه است تا وقیکه گناهش ثابت شود. اطلاع نداری؟

واثبات جرم بدون دلیل ممکن نیست؟

باز پرس : کافی است که نزد ما ثابت باشد.

هاشم : بلکه لازم است که به خلق نیز ثابت شود. اگر از من مطالبه دلیل نشود، می توانم هر نوع یر چسب و تمیتی را به هر انسانی که بخواهم بزنم، چه نظر داری آنرا تو را کسی متهم کند که جاسوس و مزدور اسرائیل هستی؟

باز پرس : این دروغ آشکار است، زیرا من به وطن پرستی اخلاقی معروف بوده و تنها همین کفايت می کند که من پاسبان انقلاب و خواهان آسائش هم میباشم.

هاشم : و گرورهی که شما آنرا متهم می کنید نیز گذشتۀ ذرا خشای دارند.

باز پرس : تنها ادعا است.

هاشم : این ادعا را دلایل زیادی به ثبوت می رسانند، و اگر ما این ادعا را بدون دلیل نیز فرض کنیم، پس چرا ادعای هاکی تو در پرایر اتهام جاسوسی، ادعای معیض نباشد؟

باز پرس : غضبناک، بسیار و تیحانه حرف نزن،

ب ادب، ب ادب، ب ادب، ب ادب، ب ادب، ب ادب،

هاشم من گاهی کلمۀ ای را که دوز از ادب باشد بزبان نیا وردم.

باز پرس : خاموش باش. انسان پست
«دست دراز می کند، دکمه زنگ را نشان میدهد، هیمان پاسبان داخل نمیشود و سلام نظامی اداء می کند».

هاشم : من از هوا دارالش نیستم اما متوجه که آن سازمان ازین برق‌سپها مبرا است.

باز پرس : این دفاع تو خودمی رساند که تو غضو آن سازمان هستی.

هاشم : تحریر، استنتاج تان ب اساس است.

باز پرس : پس چرا از آن دفاع می کنی؟

هاشم : حق باید گفته شود. اتهام و برق‌سپها تنها کفايت نمیکنند، بلکه باید دلایل جرم نیز وجود باشد تا متهم و مجرم بصورت قانونی آن شناسانی شود.

باز پرس : نزد ما دلایل زیادی موجود است.

هاشم : چرا اظهار نمیدارید؟

باز پرس : ضرورت نیست که مردم را به همه چیز مطلع سازیم و در جریان همه امور قرارشان دهیم.

هاشم : شما از جرمۀ نام می بردید و آنرا به انسانهای معلومی برق‌سپی زنید، باز هم دلیل خود را باوجود ضرورت شدید اظهار نمیدارید. خود بگویند که این روش چه تفسیری دارد؟

باز پرس : اعتماد خلق بما خود کافی است، بدون اینکه به دلائل تهمت ها را ثابت کنیم.

هاشم : اگر خلق از شما دلایل مطالبه گفند آیا بر ایشان تقدیم خواهید کرد؟

باز پرس : ما آنچه را که خواستیم به خلق ظاهر می کنیم، زیرا کسانی مطالبه دلیل می نمایند که بما و گفتار ما اعتماد نمی گفند هر کسیکه بیماو گفتار ما اعتماد نکند، خائن به خلق و مزدور استعمار است.

هاشم اگر چینن باشد، بناء امنیت خلق، خائن و مزدور از آب در آمده و تنها یک اقلیت محدود از انسانهای شریف باقی خواهند ماند.

باز پرس هر چه که باشد نزد ما تنها و تنها اعتماد

فاسله بگیری'، و عاتلانه رفتار کنی، تا ازینجا با عزت و آبرو خارج شوی، و اگر از تقدیم هر نوع معلومات ابا و رزی، با تأسف باید بگوییم که ترا نجبور به اعتراف می کینم.

مهدی: چه نوع اعتراف است که شما آنرا ازین مطالبه می نمائید؟

باز پرس: طور یکه اسناد دست داشته ماتا کید می کند تو و رقایت اعضا یک سازمان خرابکار و متوجه هستید، و قبل از تو هاشم که شما در اطلاع اجتماع آخر خود را دائز نموده بودید اعتراف کرد و آنچه که من میخواهم...

مهدی پس از اعتراف هاشم دیگر مجال برای شک و اشتباه باقی نیست.

مهدی: امامن منسوب به هیچ سازمانی نبوده و معتقدم که دیگر رفاقتیم نیز هیمظور اند. و هنچنان باورم تی آید آنچه را که شما فرمائید هاشم گفته باشد.

باز پرس: من دروغ میگوییم؟

مهدی: هد فم اینست که...

باز پرس: «سخن مهدی را بریده میگویید بعد از چند تعظمه رفیقت را حاضر می کنم تا پیش رویت اعتراف کند که او همه چیز را گفته، باز من و تو حساب خواهیم کرد.

مهدی: هر چه که باشد من عضو هیچ سازمانی نیستم.

باز پرس: پس در اطاق هاشم چه می کردی؟

مهدی: یک دیدار معمولی و دوستانه.

باز پرس: آن قرآنیکه پیش روی تان قرآن داشت چه را می رساند؟

باز پرس: این جنایتکار... را ببرو به جوانان» بگو تا برایش تئوری انقلابی بدهند.

پاسبان: اطاعت میشود.

باز پرس: حاجت نیست که بر ایش نان بد هید.

جنابستان روزه دارند...

پاسبان: اطاعت میشود.

باز پرس: تا دیبیش کنید زیرا اطلاعاتش را در اختیار مانی گذارد.

پاسبان: محصور به اعترافش خواهیم کرد.

باز پرس: او را ببرو شماره «۳۱» را حاضر کن.

«هاشم خارج می شود پاسبان هم در عقبش»

چند لحظه سهری میشود، باز پرس عصبانی به نظر می خورد، پاسبان داخل میشود، و پیشا پیشاش مهدی و سلام نظامی می دهد، باز پرس اشاره می کند تا خارج شود، برون می گردد و مهدی یاق ماند.

باز پرس: مهدی نام توست؟

مهدی: بله!

باز پرس: چند سال داری؟

مهدی: بیست و سه سال.

باز پرس: در عنفوان جوانی قرار داری باید بدایی که چهوار جوانی ات را حفظ کنی و از آن حظ ببری.

مهدی: طبعاً.

باز پرس: آزادی را دوست داری؟

مهدی: بله، کیست که آنرا دوست ندارد؟

باز پرس: هیچکس، بناء بهتر است با ما از روی عقل و منطق پیش آمد کنی، تا آزادی ات را حفظ نمائی. آزادی ات در دست ماست، آنرا بدست نخواهی آورد. مگر اینکه از هر نوع تهور

مهدی : شما بگوئید چه رامی رساند ؟

باز پرس : تدریس آن جزء از بزرگ نامه سازمان ویرانگر و خرابکار و عقبگرای شما است .

مهدی : خرابکاران قرآن نمی خوانند .

باز پرس : شما قرآن میخوانید تا آیات را دریا بید که می توانید آن را تعریف نمائید .

مهدی : ما کی هیستم ؟

باز پرس : طفره می روی ، گفتم همه چیز را می دانیم ، چندی بعد با دلیل برایت ثابت خواهم کرد من میخواهم آن جای را که آخرین نشانیه تان را مخفی کردید نشان دهید ، زیرا ما به آن ضرورت داریم .

مهدی : نمیدانم چطور قناعت دهم ؟

باز پرس : از روی منطق با من حرف بزن ، دروغ را یکطرفه بگذار .

مهدی : من هوا دار هیچ سازمانی نبوده و نیستم بناء از نشریه هیچ سازمانی خبر ندارم . و صحیح هم نیست که جایش را از من پرسان کنی .

باز پرس : بناء نمیدانی ؟

مهدی : بله نمی دانم .

باز پرس : با تهر و غضب ، تو میدانی و اعتراف هم شوامی کرد و مجازات هم خواهی شد . «مدقت در مجلس سکوت حکمفرما میشود ، رئیس بازپرس» در خلال آن با پیش را روشن می کند ، دقتاً لب می کشاید و سکوت مجلس را می شکند و بدون توقع می گویند .

باز پرس : پایبند می کشی ؟

مهدی : نه .

باز پرس : یک پیاله چای نمی نوشی .

مهدی : نه .

باز پرس : قهوه چطور ؟

مهدی : نمی خواهم .

باز پرس : نان ما را نمی خورید بخاطر یکه ما کافر هسیم ، چینن نیست ، حضرت مولانا ؟

باز پرس : در مورد سازمان اخوانی ها چه نظر داری ؟

مهدی : معلوماتی خیلی مختصر است .

باز پرس : دروغگوی .

مهدی :

باز پرس : در مورد روش اداره کشور چه نظر داری ؟

مهدی :

باز پرس : صراحة داشته باش .

مهدی : آزادم ؟

باز پرس : بله . بله . پس از انقلاب پیروز مند و ظفر نمو نمان آزادی ها تضمین بوده و اعاده آزادی ها به خلق از اهداف بنیادی و اصلی انقلاب دورانساز و برگشت نا پذیر مان است .

مهدی : من رژیم موجود را بر سمیت نمی شناسم .

باز پرس : با دهشت ، همه آنچه را رژیم انجام میدهد ؟

مهدی : بله .

باز پرس : سو گند است که این نخستین باری است که می شنوم ، رژیم ما را جملتاً و تفصیلاً رد می نمایند .

مهدی : از پاسخ پریشان خاطر تان یافتم نمیدانم از من چه توقع داشتی ؟

باز پرس : توقع ملاحظات را در جوانب معین داشتم اما رد کردن رژیم جملتاً و تفصیلاً خود می

رساند که دیوانه شده ای !

زیرا امور به مقیاس نفع به انقلاب سنجش میشود نه
بمقیاس اخلاقیات کهنه قرون وسطانی.

مهدی: چه سان به مردمیکه با آنها آشنائی ندارید
اعتماد می کنید؟ و معلومات ما از رهبران انقلاب
برضعف امکانیات و الدوخته های فکری و سیاسی
شان دلالت دارد.

باز پرس: همه جز شایعات دروغین چیز دیگری
نیست، باوجود آن، اخلاص و عمل انقلابی به
ترکم معلومات ضروری ندارد. و دلیل ما بر بعد
نظر و اندیشه رهبری سیاسی کشور، آن همه پیش
ینی های ژرف و عمیق رهبران انقلاب راجع به
اوپاچ اجتماعی، اقتصادی و داخلی کشور و موقف
کیریهای علمی شان راجع به مسائل سیاسی بین المللی
است.

مهدی: بدون اینکه این پیش ینی ها را در میزان
اندیشه بگذاریم، باید گفت که خلق تاهنوز بالانقلاب
کنار نیامده.

باز پرس: خلق مصلحت حقیقی خود را نمیدارد.

مهدی: اما وسائل نشراتی اعلام میدارند که خلق
آموز کار، پشتیبان و سازنده انقلاب است.

باز پرس: هدف از خلق تنها پیشگامان دانشور خلق
است که پا انقلاب پول دارد.

مهدی: بناء همه خلقها آموز کار و سازنده انقلاب
نیستند.

باز پرس: آموز کار و سازنده در تحلیل آخر خلاصه
می شود.

مهدی: چرا از این تحلیل های انقلابی تان خلق را
نمطلع نمی سازید؟

باز پرس: همه چیز گفته نمی شود.

مهدی: من معتقدم هر رژیم که به اساسات
اسلام انسان ساز استوار نباشد باید رد شود.

باز پرس: آه! شما می خواهید ما را به عصر شتر
و قرن حجر بکشانید! نه نه! مادر عصر اتم زندگی
می کنیم.

مهدی: تو از اسلام خبر نداری، اگر معلوماتی
میداشتی چنین نمی گفتی.

باز پرس: خسارة نیست، اگر از آنچه که دو رانش
سپری شده اطلاعی نداشته باشم؟

مهدی: من معتقدم که اسلام کهنه نشده و هر عهد
دوران اسلام است.

باز پرس: بگذار مان، و بگو نظرت راجع به رهبری
سیاسی کشور چگونه است؟

مهدی: به طرحت باید عرض کنم آنها به امور دولت
داری تجربه ای نداشته و تباها به تبلیغات دروغین اثکاء
دارند و اضافه بر این تاکنون هیچ وعده خود را
از نظر به عمل نیاورده اند.

باز پرس: حتماً تحت تأثیر تبلیغات ستون پنجم رفته
ای، زیرا دولتمردان ما را گروهی از نواین و
دانشمندان زمان تشکیل میدهند. و تبلیغات که امر
ضروری در تمام ادواز تاریخ است.

مهدی: اما وعده ها؟

باز پرس: سیاست است اگر از سیاست خرباشی، میدانستی
که نخستین بیانیه های پرشوریکه انقلابیون ایراد کردند،
میخواستند تا خلق ها پیرامون انقلاب جمع شوند.
و بعد هم حرف هم پیشان حرف باقی می ماند و
حقیقت هم حقیقت. و انقلاب بعد ها اگر توالت
در این زمینه ها اقدام خواهد کرد.

مهدی: آیا این وعده ها دروغ نیستند؟

باز پرس: دروغ جزء برنامه هر مبارزه سیاسی است.

بر سامِ؟

اعتراف کرده و آنها مکنگ کنید «رویش را بطرف پاسبان گشتنده» هر چه زود تر جوانان را اطلاع نمده تا درسی راجیع به ادب تقدیم شدند.

پاسبان: اطاعت می‌شود.
باز پرس: این خرابکار را پیرون بکش و شماره «۹۶» را خاضر کن.

مهدی بر می خیزد (و پاسبان بعد از ادای سلام در عقبش روان می‌شود) و قیکه به دروازه می‌رسند، باز پرس صدما می‌کنند!

باز پرس: مهدی! «بهدی می‌ایستد و یه رئیس روی می‌گرداند، پاسبان نیز ایستادیم. شود»

مهدی: چه بود؟
باز پرس: خاموشی فائده ندارد. و خواهی فهمید که صبر در جلو همین دروازه از جرکت باز خواهد

ایستاد و داخل اطلاق خواهد شد.
«مهدی بیرون اینکه حرف بزند، پیروکت خود ادامه میدهد» و پاسبان نیز در عقبش روان می‌شود.
ادامه دارد

باز پرس: سرت را خواهم برید.

مهدی: - - -

باز پرس: به موضوع اصلی مان بر می‌گردم، مسول

شما کیست؟

مهدی: چندین بار تاکید و تکرار کردم که من

هوادار هیچ سازمانی نیستم.

باز پرس: قیمت انکار از معلومات دست داشته است

را بسیار گران خواهی پرداخت.

مهدی: از خدا استعانت می‌خواهم و حیرمی کنم.

باز پرس: معلوم خواهد شد!

«دستش را در از می کنند، دکمه زلگ را فشاری مدهد،

پاسبان داخل شده رئیس را سلام میدهد.

باز پرس: مولانا مهیان من بود، حاجت به تکلیف

شما نیست تا برایش بار دیگر طعام تهیه بدارید.

پاسبان: اطاعت می‌شود.

مهدی: یک وین روز سپری شده و ما چیزی نمی‌شیدیم.

باز پرس: طعام را بزیان نموده اید زد تا به همه حقائق

تولنے په اسلام او کمونیزم کی

د اسلامی تولنی بنسټ :

او جبور ولوکی پئنی ته ستر اهیت ولکم شویدی،
لکه خنگه چی او لاد د پلار په احترام او له هنه
سره په پنه سلوک کولو مکاف شویدی هندغسی
د مور په احترام او خدمت هم مامور شویدی،
انه تعالی فرمائی : «او له مور او پلار سره پنه سلوک
وکپری» په بل خای کی فرمائی : «زم شگر ادا کپری
او د خپل مور او پلار» په بل خای کی فرمائی :
«ستارب حکم کپریدی چی له هنه پرته د بل چابندگی
او عبادت مکوی او له خیاو والدینو سره احسان
وکپری که له هفونه یو یاد واره د زور والی حالت ته
ورسیبی نو آف قدری ورته مه وائی مه نی رتی بلکی
په خزوی زیہ ورسه خبری وکپری او د هنو په
وہاندی له خوا خودی ، ترجم تواضع او ادب خنخه
کار واخلي او د هنو په حق کی داسی دعا وکپری
چی ای پرور دگاره ا پدوی باندی رحم وکپری لکه
خنگه چی دوی دوو وکوالی په وخت کی زما روزنه
پاں نه کپری وہ۔

کورنی د اسلامی تولنی لوہنی خبته ده
اسلام په کلکه سپاریت کپریدی چی دیغه اساس او
بنسټ دی د فطری نظام مره سم محکم و درول
شی تر خوچی د تولنی د موجودیت او سلامتیامانی
محکمہ و دریادی شی ،
اسلام نارینه د خپل اهل او عیال د روزنی ،
پالنی او خارنی مانی مسؤول گرخوی دی. کلکم
راغ وکلم مسؤول عن رعیتہ. د رسول الله (صلی اللہ علیہ وس علیہ) بارک حديث دی چی ((الله تاسی نه هر یو حاکم
دی او هر خوک د خپل رعیت په باب مسؤول او
پوښتیدونی دی.

پئنے په فطری دول ضعیفه ده خکم خویدی
لھاظ نارینه ور ہاندی فضیلت لری : الرجال قوامون
علی النساء . د الله تعالی فرمان دی : «نارینه
پر بخو خارونک دی» دکورنی درہبڑی او لارپنوف
وظیفه نارینه ته وریه غارہ شویده. لہ گمراہی او
بد و عملونو خخه د خپل کورنی د غزو ژغورل او په
سمه لاره باندی د هنو برابرول د کورنی د مشر
فریضه ده . یا یہا الذین امنوا قوا افسکم واہلیکم
نارا . الله تعالی فرمائی : «ای مؤمنانو ! خپل خان
او خپل اهل او عیال د دوزخ له او ره وسات».
له نارینه خنخه وروسته د کورنی نظام په سموون

هدارنگکه رسول الله (صلی اللہ علیہ وس علیہ) فرمایلی دی
د خدای رضا د مور او پلار په رضای او د خدای
(ج) تھر د مور او پلار په تھر او غضب کی بروت
دی. بلکی په یو بل حدیث کی د مور حقوق د پلار په
نسبت د پنده زیات پھوول شویدی. هنہ دا چی

شعار ما

- رضای خداوند (ح) هدف ماست
- حضرت محمد (ص) رهبر ماست
- قرآن شریف قانون ماست
- جهاد در راه خداوند (ح) راه ماست
- شهادت در راه خداوند از اهداف بزرگ ماست
- آزادی غزت ماست
- حجاب شرعی عفت ماست

سال اول شماره یازدهم و دوازدهم - ماه اسد و سبکه ۱۳۶۲

مطالب این شماره

○ داعلایی ملی پیش	○ سر مقاله
○ ژی پر او بزه تبرزه	○ داخلاف ناخالی
○ غرب و تلاش های آن به خاطر انحراف ...	○ نقش گروه های خارجکاریه اصطلاح ...
○ دافغانستان مسلمان ملت ...	○ دجهاد دینیگر تیار و یوبی بصیرت انتخاب
○ پیام مجاہد	○ واز پرستش
○ پیک راستان	○ داحزاب تاریخی غذانه یوه کته
○ بخون خفتگان سگر حق	○ تحقیق
○ شکر آزادگان	○ تلویه پر اسلام او کو نیز می
○ چکامه های انتقامی	○ درباره راه حل معضله ...

در خانه شنخ خفته شد و زد ان بکوی و بام

رده دیو لخ و قافندبی مقصود مرام

گر عاقی چه ابردت توں ہوی

در مردمی، چکونه شدستی بیوام

بکاشی گرک زنده دلی دقت پویچشم

بردار گرکه کار گری بھس کار گام

در تیرگی چو شب پر تا چند می سپری

بشناس فرق رشتنی ای دوت از ظلام

ای زور مند، روز ضعیفان سیه مگن

خونا بیچکد، ہی از دست رانقا

فتی ہی بی نصب سچ تیز ان دیک

بی روزہ یتیح روز نباشی مر میام

وقت خن مرس و گمرا سچ گھشتی است

شہیر و زعکر که رشت است دریام

چاہست چراست جای، گھرت میں برتیت

حصت چراست غواچا گر نیستی غلام

عمیت رہنور دی وچون کو دکان ہنوز

اگر نہ ای کچاہ کدام است دو کدام

پر دین، شراب معرفت از جام علم نوش

ترسم کر دیر گرد و فال کنند جام،

سونگت

(معتمد قائم)

زما غمجن او آر ماجن زد گوئی

د یو نادار لخوا سوغات و گنہ

په خپلو سرو لاسوئ تینگ و نیسہ

دا د یو خوار انسان میرات و گنہ

دغه زعی چی تاریکو خپلی

د سیوون له ارمانوونو دک دی

د اسارت په خنجرونو زخمی

د خپلو اکی له ایدونو دک دی

د یویس ساہے کنگل وھلی

د سوکالی له ہوسونو دک دی

دا زدہ می واخله په دا سرو منگلو

زه بلہ پانگه او جایداد نه

د آزادی لمرتہ فی وساتہ یو

دا می مراد دی بل مراد نلرم

د استقلال په رنگن خم پی دوب کوہ

دی تاریکو کی زنگنی پناد نلرم

چی هم سوغات دی هم میرات دی زما
دا هسی زدہ تانه سپارل غواصہ
یولوی جهان می پک پتہ ساتی -
اوسمی هم تانه پنکارول غواصہ
درنا ناوی چی لم و خلیبی
ستا په لاسوئ تودول غواصہ
د آزادی د پالنگ پاک مینی ۱

ما ستا په مینہ لیونتوب و گنہ
ما د عشق چیغه کوہ ویده بیدار شوں
دادی خپل قام ته می دیپنتوب و گنہ
د یا کو وینو بہ لا مہلوکی خو ما
د ابدیت په نیست خوب و گنہ

خیز دی که اوسم پی د اشرافو بھی
یو بیر سری شان پاکل بیزونی
دا د تفریق د درامی لو بغاري
مالیون د گن خنکل بیزونی
خودا خبره دی هم سمه واوری
چی قایع ستا د اوربلن گل بیٹھ

نوادس خو : زما غمجن او ارمانیون زنگوئی

د یو نادار لخوا سوغات و گنہ

په خپلو سرو لاسوئ تینگ و نیسہ

دا د یو خوار انسان میرات و گنہ

د گوہار مخاذ رسنہ

د کسکی اختر دریمه ۱۴۰۳

در خانه شنخ خفته شد و زد ان بکوی و بام

رده دیو لخ و قافندبی مقصد و مرام

گر عاقی چه ابردت توں ہوی

در مردمی، چکونه شدستی بیوام

بکاشی گرک زنده دلی دقت پویچشم

بردار گرکه کار گری بھس کار گام

در تیرگی چو شب پر تا چند می سپری

بشناس فرق رشتنی ای دوت از ظلام

ای زور مند، روز ضعیفان سیه مگن

خونا بیچکد، ہی از دست رانقا

فتی ہی بی نصب سچ تیز ان دیک

بی روزہ یتیح روز نباشی مر میام

وقت خن مرس و گہا سچ گھشتی است

شہیر و زعکر که رشت است دریام

چاہست چراست جای، گھت میں برتیت

حصت چراست غواچا گر نیستی غلام

عمیت رہنور دی وچون کو دکان ہنوز

اگر نہ ای کچاہ کدام است دو کدام

پر دین، شراب معرفت از جام علم نوش

ترسم کر دیر گرد و فال کنند جام،

سونگات

(معتمد قائم)

زما غمجن او آر ماجن زد گوئی

د یو نادار لخوا سوغات و گنہ

په خپلو سرو لاسوئ تینگ و نیسہ

دا د یو خوار انسان میرات و گنہ

دغه زعی چی تاریکو خپلی

د سیوون له ارمانوونو دک دی

د اسارت په خنجرونو زخمی

د خپلو اکی له ایدونو دک دی

د یویس ساہے کنگل وھلی

د سوکالی له ہوسونو دک دی

دا زوہ می واخله په دا سرو منگلو

زه بله پانگه او جایداد نه

د آزادی لمرتہ فی وساتہ یو

دا می مراد دی بل مراد نلرم

د استقلال په رنگن خم پی دوب کوہ

دی تاریکو کی زنگنی پناد نلرم

چی هم سوغات دی هم میرات دی زما
دا هسی زوہ تانه سپارل غواصه
یولوی جهان می ہک پتے ساتی -
اوسمی هم تانه پنکارول غواصه
درنا ناوی چی لم و خلیبی
ستا په لاسوئ تودول غواصه
د آزادی د پالنگ ہاکی مینی ۱

ما سنا په مینه لیونتوب و گنہ
ما د عشق چیغه کوہ ویده بیدار شوں
دادی خپل قام ته می دیپنتوب و گنہ
د ہا کو وینو بہ لا مہلوکی خو ما
د ابديت په نیست خوب و گنہ
خپل دی که اوسمی د اشرافو بھی

یو بیر سری شان پاکل بیزونی
دا د تفریق د درامی لو بغاري
مالیون د گنہ خنکل بیزونی
خودا خبره دی هم سمه واوری
چی قایع ستا د اوربلن گل بیٹھ

نوادس خو : زما غمجن او ارمانیون زنگوئی

د یو نادار لخوا سوغات و گنہ

په خپلو سرو لاسوئ تینگ و نیسہ

دا د یو خوار انسان میرات و گنہ

د گوہار مخاذ رسنہ

د کسکی اختر دربیه ۱۴۰۳

نظام گوودنشی او نه د کورنی سپیختیا ، عزت ابرو او وقار ته زیان و رسیبی . په ازدواجی اپیکوکی د بد دیانتی سزا اسلام دیره درنه تاکلی ده ترخو چی کورنی له هری بدی ، نفاق نفتر او تیت پرک کیدو شخه خوندی و ساتله شی حکمه که د توانی د موجودیت دمانی دغه (لومپن) خبته و نویی نویبا دا یقین ده چی د تولنی موجودیت له مینځه چی هلتنه به بیا انسانان او سیبی خو په انسانی بهه نه بلکه د خار یو په شکل ، هلتنه بهه بیا محبت نه وی خوا خوبی او ترحم به نه وی اعزاز او احترام به نه وی ، دانس او الفت حاچی به نفتر او وحشت نیولی وی ، د اخلاق سپیختیا څای به فحشاو او بد اخلاقیو ته پاتی وی لکه مثال را داخلی کمونستی

تولنی او په هفوکی د کورنیو حیثیت .
د کمونیستی تولنی بنسټ :

د اسلامی تولنی په بنیاد او بنسټ باندی په نلهه توګه مونږ مخکی و ویل چی اسلام د تولنی لومړنی خبته د صالحی او با اخلاقه کورنی په تشکیل سره پدی چې په هنی کی د کورنی مشزانو ته د اولادونو دینې روزنې پالنی ، بیونې او تعلیم او مسٹولیت ورله غار دی او اولادونه دخپلوا دالدینو په احترام او له هفو سره په حسن سلوك مکاف دی ترخو چی د محبت خوا خوبی او عاطفی په چپله له یوی خوا خپل کورنی ژوند له اسلامی او انسانی فطرت سره سه تیر کړای شي او له بلی خوا پخپله اسلامی تولنله کی خپل مسٹولیتونه په بنه شان سره پېښن او کماټه في ترسه کړای شي . نارینه دخپل مسٹولیت او پنځه دخپل درانده مسٹولیت په ترسه کپولو او دخپلوا خپلوا حقوق او فرایضو په ادا کولو سره د تولیزی ملک د استحکام باعث و گرځی . خوا او س راشی و گوری چې په کمونستی تولنکوی

یو سری د خدای د رسول (صلی الله علیه و آله و سلم) حضورته راغی عرض ټی وکړ : له چاسره زما پې روید کول او محبت دیر خوره دی . هغه و فرمایل : له خهل مور سره همه بیا وویل : بیا له چاسره . وې فرمایل له خهل مور سره . عرض ټی وکړ چې بیا له چامره . وې فرمایل له خهل مور مور مره خلورم خل ټی پوښته وکړ بیاله چاسره . عرض ټی فرمایل له خهل پلار سره . لنهه دا چې د والدینو او اولاد د خهل منځی ارتباط د تینګیت په باب د اسلام د پاک دین بی شیره لارښوون موجودی دی . دا د دی لپاره چې د مور او پلار لخوا د اولادونو د روزنې مسٹولیت او د دی ترڅنګ د فطری محبت ، قربانی او ایثار چذبه او ولوله او د اولادونو لغوا د والدینو اطاعت ، فرمابندراری ، عزت او احترام د کورنی د موکالی او خوشحالی باعث گرځی .

د کورنی چاپریال د انسان لپاره تر تولو لویه تعلیمي او اخلاق مدرسه ده . په دغه چاپریال کی چې د هغه په ذهن او دماغ کی کومه مفکوره نقش گرځی هغه بهه بی په تول عمرکی د ژوند دکړ نلاری لارښودی . په یو حدیث کی راغلی دی د خدای حبیب (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمایل دی : هر ماشون چې نوی دنیا ته راځی هغه د اسلام په سپهیلی نظرت باندی پیدا کیږی ، دا بیا مور او پلار یعنی د کورنی ماحول دی چې یهودی ، یا نصرانی یا مشرک ورڅنځه جور وی معا دا چې کمه مور او پلارئی له اسلام نه پرته په بلکه هر دین باندی وی نو ماشون د هماغوی به رنګ کی رنګ کیږی او د هماغو د روزنې لامله د اسلام له پاک فطرت نه اوږی او په کې د ولاړو خوڅیښی .

د دی ترڅنګ اسلام په ازدواجی اپیکوکو باندی دیر سخت بند یزونه لکول دی ترخو چې د کورنی

دغه اساس خنگه اینبودل سیزی :

که وویل شی چی د کمونستی تولنی سره خه
بسست او بنیاد نشته نو دا خبره به غلطه نه وی .
کمونستی رژیم هجنه کپریده چی انفرادیت او د کورنی
حیثیت لیخنی له مینجنه یوسی .

د کمونستی انقلاب مشروائی : په نړی کی دیر
متعدن او پر مختللي هیوادونه شته خوپه هغونه
د بخو حیثیت د کور د غلامانو په خیر دی په
هیخ یو سرمایه دارانه نظام کی بنه همه اویانه حقوق
نلري زمونیو له مهموکارونو خخه یو دادی چی په
ښخوباندی چی کوم بندیزونه لکیلی هغه له مینجنه
یوسو او بخوتنه ازادي ورکرو . مونږ د نکاح او طلاق
پندیزونه لغو کپریدی مونږ د حلالی او حرامی بچیانو

فرق له مینجنه وری دی . . . په دی توګه کمونستی
منکوری له ازاد ویجی قیوداتو خخه د بخی په
ازادولو سره د کورنی تشکیل ته خاتمه ورکپریده ، اړه
کوم پلارنشته ، کومه مورنسته ، خور او ورور سره په
پردي او بیکانه دی . ایا دبئغی لپاره دغه مقام په
چند ژوند د شریک ترمینی ، همدردی او عطوفت
لاندی او دخپلوبچیانو لخواه موریه حیث سره په
احترام او عزت کی نه لری . د کمونیزم هدف یوه
دامی تولنه ده چی به هنیکی هیخ ماشوم د پلار
و مور به نوم افرا دو ته منسوب و نه اوسي د یوی
مهریانی او خوا خودی مور په خای د هغه پالنه په
وړکتون کی یوه نرسه وکړی چی د یوی معاش خوری

نوکری په توګه یوازی خپله وظیفه سرته و رسوی
په غیږه کی نه د مینی خه ولوله نه وی او نه نه
په زړه کی کومه فطری چذبه وی چی د هغه په
خپک د ماشوم په کړاؤ و کړیو او د هغه په درد
درد منه شي ، د مور په غیږه کی یوه پراخه نړی
و نګوری بلکی چی خپل معمدوسي سترګ وغړوی نود
یو داسی چا په چېره لکپریده چی د نوکری ترتیا کلی
وخته ړوری ټولنی شیدی ورکپریده او که ضرورت
په پیښ شي یوه پېچکاری هم ورته وکړی ، او د حاضری
د وخت په ړوره کپیدو ورڅخه په منله جددا شي .
تر دغسی میکانیک نظام لاندی د ټولنی ما شوم وده په
هغه فطری او له مینی د که توګه چی هغه نه مستعق
وی خنگه اسکان د رلودای شي ،

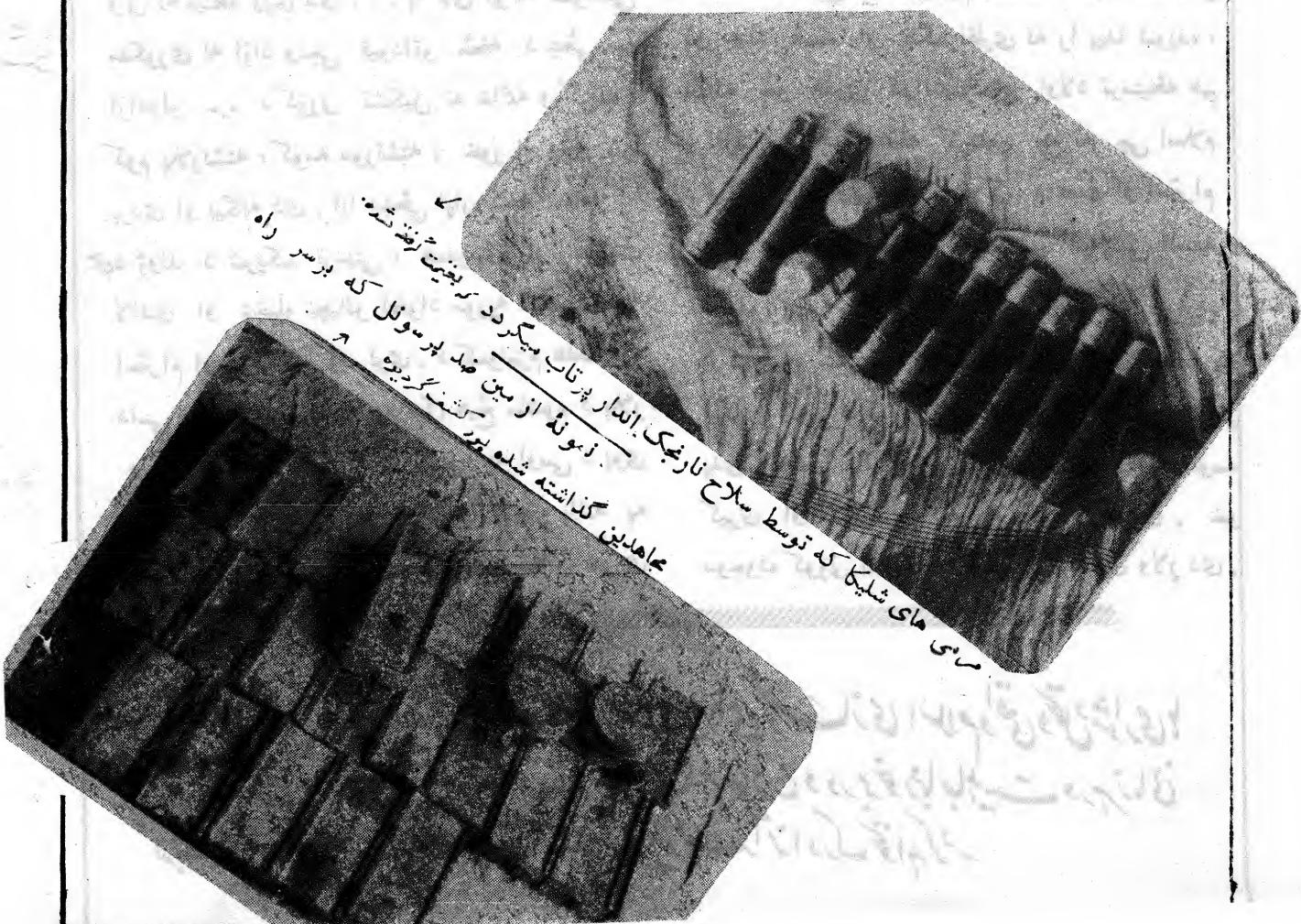
خنگه چی د کمونیزم فلسفه اصله له بعض
او عناد حسد او تنگ نظری نه را پیدا شویده ،
ازادولو سره د کورنی تشکیل ته خاتمه ورکپریده ، اړه
د نفترت پیدا کولو همده کپریده ، چيرته چی اسلام
د والدینوا او اولاد په مینځ کی د محبت او احترام
داریکو تېښکول خواری هلتنه یو سیالستی فلسفه
د هغه په سنج کی د دېښنی ایجادول غواړی .
د کمونیزم مفکرین په خپل منشور او منامنه کی
لیکلی : مونږ د کورنی له مینجنه ټول غواړو . زمونی
پدی تعمیم باندی یو قانوني انسان هم په غوشه
کپریده او کمونستی ته په کرکه ګوری . خو
موجوده کورنی نظام په خه شي باندی ولار دی .

کسی که اندیشه یی فارغ از تلاش و جهاد . برای نوسازی اسلام واقعی و تکلیف شواری یا
وقد اکاری یا درې نهایی آن وسیتیهای کم در عالم خارج و در برخور دیا جا بهیت در هر زمانی
که باشد . داشته باشد ، هر چند آپنځان که باید فتنه آزار دیک نخواهد کرد

په سرمائی او شخصی سلکیت باندی. کورنی په خپله اصلی بنه یوازی د سرمایه دارونو په مینځ ک موجوده ده ، نود سرمایه داری په ختمیدو^ه دا نظام هم ختم شی .

که پرمونو باندی څوک دا تور لگوی چې مونيو د مور اوپلار د ناز نعمت په غیږ کي د اولاد نازولی لوییل نه غواړو. نو مونو خود دی جرم هرکلی کوټه پدی اساس د کمونیزم فلاسفه و د کورنی په له مینځه وړلوسره یوازی په هغه معصومو ماشرمانو ظلم ندي کړي چې له بل هرڅه زیات دخپلی مور د عطوفت غیږی ته ضرورت لري یکي پېنځه هم په ډېره بېړه مانه توګه د هغه د ظلم په ځښی په زړه سوری شویله څکه چې د هغه په نظر کې پېنځه ده نه مورده ، نه خورا ونه لور ، له دغه

تولو انسانی او فطری پیوندونو څخه جدا یو وحشی مخلوق دی یوازی دا هم نه یاکي د نارینه ټه سره د هنی د حقوقو د مساوات په نوم باید پېپل ضعیف ترکیب او ساختمان به مختلفو فابریکوکی د مایشینونو څنګ ته ودریږی او سخت او شاکه کارونو د مرته رسواو لپاره باید کړاؤ وزعمی او د دی ویلو حق للهی چې زه دخو کارونو ته جوړه شوی نه یم ، ماته دی زما له شان او حیثیت سره سه کار راوسپارل شی. څکه چې پدغه حیوانی سسلک او نظام کي درای او نظر ازادي کله شته هله خوله څوتهو څخه پرته نورتول مزدوران دی او د مزدور حیثیت د هغه په نزد د فابریک د مایشین د پرزي حیثیت دی .

درباره راه حل معضله

افغانستان

- ۱- تحلیل ما از معضله افغانستان .
- ۲- تحلیل تصریح نشینان کرملین از معضله افغانستان .
- ۳- معضله افغانستان از نظر ملل متحد و کشورهای غربی .
- ۴- تحلیل کشورهای همسایه :
 - (الف) پاکستان
 - (ب) ایران
 - (ج) چین و هند
- ۵- حل سیاسی و امیدهای بی ثمر
- ۶- هدف روس از حل سیاسی
- ۷- نظر غرب در مورد حل سیاسی و طرز کار ملل متحد .
- ۸- مذاکرات ژینو
- ۹- موقف پاکستان
- ۱۰- موقف ایران
- ۱۱- اشکال احتمالی حل سیاسی
- ۱۲- راه حل واقعی معضله افغانستان .
- ۱- تحلیل ما از معضله افغانستان :

ما بر خلاف دنیای غرب ، ملل متحد و دیگر جوانب ذیعلاته معضله افغانستان ، اساس این قضیه

گرچه در مورد راه حل معضله افغانستان و شایع ترین شکل آن یعنی راه حل سیاسی ، به تکرار سخن رفته است ولی اهمیت مسأله بخندی است که هر چند در حول و حوش آن صحبت شود و گوشش های مختلف آن بررسی و تحلیل گردد ، باز هم بی مناسبت نخواهد بود .

معضله افغانستان که ظاهراً بعد از تجاوز نظامی ولشکر کشی بیشتر مانه ابر قدرت متجاوز و استعمار گر روس در ۶ جدی ۱۹۰۸ (ستامبر ۹ ۱۹۰۸) داغ ترین مسأله بین المللی گردیده است ، تقریباً در مطبوعات و رادیو های سراسر دنیا انعکاس یافته و در اکثریت کنفرانس ها و مجامع بین المللی و ... مورد بحث قرار گرفته است .

قضیه افغانستان ، مانند سایر قضایا در سطح جهانی حامیان و مخالفان دارد که این حمایت و مخالفت نیز به نوبه خود اشکال مختلف و متفاوتی را دارا می باشد . ولی آنچه درین نوشتار تحلیل شده است مفهوم معضله افغانستان و راه حل آن از دیدگاه های مختلف میباشد که روس آنرا مطالب ذیل تشکیل میدهد :

روس ها شناخته شده است ، در حقیقت قضیه ایست که زمینه های آن سال ها قبل وجود داشته و بخصوص با رویکار آمدن رژیم چاکران روس در ۷ ثور ۵۷ ، آشکار تر گردیده و در ۶ جدی ۵۸ به اوح خود رسیده است.

مردم مسلمان و با احساس افغانستان ، از همان اولین شامگاه نامیمون فاجعه سیاه و خونین ۷ ثور ، نفرت و انزجار عمیق خود را از رژیم کودتا ابراز داشته و برای یک قیام سراسری آمادگی گرفتند زیرا چهره منحوس کمونیست ها از قبل شناخته شده بود و با بقدرت رسیدن این خائنین مسلح و وطنفروش ، رسواتر و کشیف تر گردید.

سیاست دمنشانه رژیم کودتا و حکومت اختناق ، شکنجه و ترور و بالاخره کشtar ها ، بمبارد ها ، ویرانی ها موجب گردید تا دامنه های قیام گسترشده تر و صدها هزار تن از هموطنان مسلمان و ستم دیده ما مجبور به هجرت گردند.

تعداد افسران ، سربازان و مشاورین روسی روز بروز افزایش می یافت و خطر تجاوز نظامی ابر قدرت خدا نشناش و خون آشام در پوشش حمایت از رژیم دست نشانده نزدیکتر میگردید و تقریباً همه روزه توسط تره کی امین جهت ارها و ارتعاب ملت پا خاسته ما تکرار میگردید.

تا جاییکه امین در روز های آخر زما مداری سیاه و خونین اش از قریب الوقوع بودن این تجاوز بنام "کمک اترنا سیونالیستی دوست کبیر و همسایه بزرگ شمالی" در صورت لزوم سخن میگفت.

بناء "حکومات قبل و بعد از تجاوز" جدی از لحاظ شکل و ماهیت هیچگونه تفاوی ندارد و آنچه را که فاجعه ۶ جدی با خود آورده است ، تغییر چهره ها ، تشدید جنایات و تبهکاریهای گران روس و خود روسها و جاگزین شدن نیرو -

را در تجاوز نظامی امپریالیزم روس در ۶. جدی ۵۸ نمی بینیم بلکه این تجاوز را ادامه مداخلات مستقیم روس ها در امور داخلی کشور و بخصوص حلقه دیگر زمینه کودتای ننگین روسی در ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ ۷۴ ثور ۱۳۵۷ و ۲۶ سپتامبر ۱۳۵۸ میدایم. همچنان یاد آوری این حقیقت نهایت ضروری است که اساس تاریخی تجاوز روس ها به قرن گذشته میلادی بر میگردد که بنابر سیاست توسعه طلبانه روسیه تزاری ، یک قسمت عمدی و حاصل خیز سرزمین ما بنام پنجه از پیکر افغانستان جدا و روی هم رفته سرزمین های مسلمان نشین در شمال افغانستان ضمیمه خاک امپراطوری روسیه گردید که مهمترین آنها تاجکستان و ازبکستان و سایر مناطق می باشد که در حاصل خیزی و آبادی شهرت دارند. گذشته از آن ، قصد تجاوز به افغانستان و رسیدن به آبهای گرم بحر هند از وصایای تاریخی پظر کیم است که به قصر نشینان کرملین به میراث رسیده است. زیرا سیاست استعمار گرانه و توسعه طلبانه روسیه ترازی با کمود تای خاندانه بشویک ها در ۱۹۱۷ با تغییر شکل ولی با حفظ ماهیت و شدت بیشتر ادامه یافت و هنوز هم در ابعاد گسترشده سیاسی ، اقتصادی ، فرهنگی و نظامی ادامه دارد.

امپریالیزم روس در بیش از شصت سال با ادعای دروغین دوستی و حسن همچواری و باستن قرارداد های ظالمانه و ننگین نظامی ، اقتصادی ، کلتوری ، به پلا نهای شوم و دیرینه خویش تداوم بخشیده و امیال استعمار گرانه خود را در اشکال استعمار اقتصادی ، استبداد سیاسی و تجاوز نظامی به نمایش گذاشته است. خلاصه اینکه : آنچه بنام بعضی افغانستان در سطح جهانی مطرح میباشد وزاده تجاوز نظامی

۲ - رژیم کمونیستی در افغانستان بعد از ۷ ثور ۷۰ در صدد آن بوده است تا با عملی نمودن بروگرام های العادی و کمونیستی در تمام ساحات زندگی بخصوص فرهنگ و تعلیم و تربیه در این محیط شخص اسلامی کشور بگوشد و کشور اسلامی افغانستان را مبدل به کشور کمونیستی و العادی نماید. همچنان بستن قرارداد نظامی و موجودیت واحد های نظامی روس در افغانستان و حکومت چاکران گوش بفرمان کرملین در کابل، توهین آشکارا به اصول عدم اسلامک و نقض کامل آن محسوب میگردد.

۳ - تحمیل یک رژیم کمونیستی، او جگیری و گسترش روز افزون قیام عمومی ملت علیه آن، ییانگر این واقعیت است که اکثریت قریب به اتفاق مردم افغانستان از رژیم منعوس چاکران فرمایه روسی نفرت داشته و موجودیت این رژیم با حضور و کمک همه جانبه ابر قدرت متجاوز روس، پایمال نمودن حق مردم افغانستان در داشتن حکومت دلخواه شان است.

بناء رژیم دست نشانده در کابل که کوچکترین اساس و پایه مردمی ندارد و فقط با زور توب و تانک و طیاره بداران روسی خود به حیات ننگین

های تازه نفس روسی و سهم گیری مستقیم آنها بجای اردوی بی روحیه، شکست خورده و چاکران بی کفایت روسی می باشد بدین صورت در چهار نکته اساسی معضله افغانستان یعنی تجاوز نظامی روس، هویت اسلامی و بے طرف افغانستان، حق تعیین سرنوشت و داشتن حکومت دلخواه، و بالاخره مشکل مهاجرین، حکومات قبل و بعد از فاجعه ۷ جدی تفاوت ندارند زیرا :

۱ - موجودیت قوای روس در افغانستان به پیمانه وسیع بعد از ۷ ثور بصورت ذخیره و برای روز مبادا، در مرآکز نظامی افغانستان، یک حقیقت انکار ناپذیر است و حتی در زمان حکمرانی مستبدانه داؤد ستمگر، سر بازان روسی در ارگ سلطنتی حضور داشته اند. «واچپائی وزیر خارجه اسبق هند این حقیقت را افشاء نموده است.» همچنان کودتای خوین و ننگین هفت ثور با اشتراک مستقیم افسران، پیلوتان و سربازان روسی صورت گرفته است. نیروهای روسی در زمان ترکی و امن نیزه ده برخی از عملیات نظامی علیه مجاهدین سهم میگرفتند ولی بعد از ۷ جدی و همراه با نیروهای تازه - وارد دیگر روسی تمامی عملیات عسکری، تهاجمات و بمباردها را رهبری و ادامه میدهند.

از هفت چیز که انسان را به لاکت می اندارد

بپهیزید : شرک بخدا، سحر، کشتن نفس به ناحق، سودخوری، فرار از جهاد، اتهام به زنان عفیف و پاکدaman

و خوردن مال یتیم.

(حدیث بنی)

تلقی نمیگردد زیرا غرب حکومت ترکی و این را بجیث حکومات قانونی ! پذیرفته و به رسمیت شناخته بود. همچنان تمام گشورها و حکومانیکه می خواهند عضله افغانستان را در مشکل مهاجرین خلاصه و محدود نمایند، باید بدانند که مشکل مهاجرین زاده اوضاع غم انگیز گشور، اختناق، خفغان، جنایت و ستم هائیست که رژیم غلامان مسکو از ترکی تا بیرک مسبب آن بوده اند و همواره حمایت کامل و آشکار ارباب شمایی ازین رژیم ها ادامه داشته است.

بناء باحل اساسی عضله یعنی ختم تجاوز روس و اصلاح خالل رژیم دست نشانده روسی در کابل، مشکل مهاجرین بخودی خود حل خواهد گردید و بدون حل اساسی عضله، بحث و گفتگو در مورد بازگشت مهاجرین کاملاً بی فائده بی نتیجه خواهد بود و تازمانیکه تجاوز خارجی قطع نگردد و رژیم دست نشانده برجیله نشود و حکومت دلخواه مردم افغانستان مستقر نگردد، مشکل مهاجرین کما کان وجود خواهد داشت و هیچ مهاجری فریب سازش هاو توافق های سیاسی را نخواهد خورد.

۲- تحلیل قصر نشینان کرملین از عضله افغانستان امپریالیزم و نوکران فرمایه داخلی آن بنا بر خصلت ذاتی و مسلکی ای که دارند به هیچ صورت حاضر نمیشوند تا حقایق و واقعیت هارا با چشم باز ببینند و به آن اعتراف نمایند بر عکس تلاش می ورزند تا آنرا با انبوه تبلیغات، هیاهو و هوچی گری ها بپوشانند و یا واروله جلوه دهند. استعمار گران سرخ و چاکران کثیف آنها با وقارت و پیشرسی کامل، کود تای خائناله و ننگین ثور را «انقلاب» نامیدند و برخور دار از حمایت ۹۸ در صد مردم.

نخستین جواله های قیام ملت را ما نادیده

و مختصر ادامه میدهد و در صورت قطع تجاوز روس حتی برای یکروز تاب مقاومت در برابر ملت پیاخته را ندارد و در کنار آن سوچ عظیم قیام عمومی ملت علیه تجاوز روس و چاکران آن نشان دهنده این واقعیت آتفاپ و انکار نا پذیر است که مردم افغانستان به هیچ صورتی با این رژیم دست نشانده اجنبی سر سازش نداشته و تا سرنگونی کامل و نابودی نوکران استعمار سرخ به جهاد مقدس خود ادامه میدهند فلهذا حق مسلم مردم افغانستان برای داشتن یک حکومت دلخواه بخصوص در ۷ ثور زیر پا گردیده است و این سومین وجه مشترک ایست که در عضله افغانستان تفاوتش میان رژیم های قبل و بعد از تجاوز ۶ جدی دیده نمیشود. ۶- چون سلسله کشтарها از دوران ترکی سفاک و امین جlad آغاز گردیده است و حکومت اختناق، خفغان و حشت و ترور از ۷ ثور تا امروز ادامه دارد. بنا برین مسأله مهاجرین زاده تجاوز نظامی روس ها در ۶ جدی ثبوده و قبل از آن نیز صد ها هزار تن از هموطنان مسلمان و بیدار ما مجبور به هجرت گردیده اند ولی میل مهاجرت بعد از تجاوز روس ها افزایش روز افزون داشته است.

این بود چهار نکته عضله افغانستان که در سطح بین الملل بجیث نکات اساسی عضله پذیرفته شده است و درین سطور ثابت گردید که عضله از ۷ ثور آغاز می یابد نه از ۶ جدی بلکه ۶ جدی به آن شدت بخشیده است.

بنا برین لازم است تا ملل متحد و تمام دنیا بد اند که مهمترین اصل در حل قضیه افغانستان از هر طریق ممکن، غایب نباشد. موجودیت یک رژیم کمونستی و واپسیه در افغانستان است، در حالیکه این مسأله از نظر ملل متعدد و دنیای غرب با اهمیت

هر چند روس‌ها گوشیدند تا رژیم غلامان خود را با تبلیغات و فرایین به اصطلاح انقلابی و حتی تغییر چهره‌ها و مهره‌ها از حمایت مردم برخوردار سازند و یا حداقل از گسترش قیام جلوگیری و از شدت آن بگاهند. ولی در هر قدمیکه برداشتند نتیجه معکوس گرفتند و تمام طوئه‌ها و ترفندهای رژیم و اریابان روسی آن نقش بر آب گردید.

در نتیجه با رسوائی هر چه بیشتر رژیم و لرzan شدن پایه‌های آن که به مرگ و زوال ابدی تهدید می‌گردید و در بی اثبات بی کفایتی چاکران روسی، امپریالیزم روس مستیقماً وارد صحنه گردید و با لشکر کشی و تهاجم نظامی و رویکار آوردن چاکر گوش بفرمان دیرین «که بزای چنین روزی ذخیره شده بود» در صدد آن برآمد تا نوکران خود را از مرگ حتمی نجات و به ابعاد گستردۀ سیاست استعماری خود تداوم بخشد.

گرفتند و اجکیوی جهاد را مداخلات خارجی نام نهادند. جنبش حماسه آفرین مردم هرات، رخنه عساکر ایرانی تبلیغ گردید.

سیل مهاجرت ستم خستگان را تعامل عنعنوی کوچی‌ها گفتند و مراتب تنفر و انزجار ملت را مارش‌های خلقی نام نهادند.... خلاصه با بیشرسی و دیده دری تمام از وجود قیام شکوهمند اسلامی مردم انکار و استقرار کامل امنیت! را در سراسر کشور ادعا میکردند.

ولی بالاخره قیام عمومی ملت و گسترش ساحة جهاد بجیث یک واقعیت انکار نا پذیر کوردلان مست قدرت را مجبور به اعتراف نمود، رادیو مسکو و به تبعیت از آن را دیوی رسوای رژیم کودتا، گزارش‌های دروغین بازگشت مهاجرین و تسلیم شدن مجاهدین را پخش مینمود، همان را دیوی های دروغ پردازی که قبل مساله «مهاجرت» و «قیام» را انکار میکردند.

گروپ مجاهدین در حال بورش برستگرهای

دشمن هستند که دلیر آنها می‌باشد و با سربازی شان برآ

شده‌اند گلگون کفن شان ادامه میدهند.

خود کامگ

اثرات زیانبار آن در اجتماع

جهت اداره و تنظیم حیات انسانی ، مقررات و قوانین وضع نمایند که بدون شک نباید مخالف آن اصول باشد.

بهینه ترتیب در قوانین وضعی و اندیشه های سیاسی متفکرین از قدیم الایام به اطراف مسأله قانون و اداره طرح گردیده و چگونگی آن بیان شده است برخی ازین قوانین و اندیشه ها به حاکمیت اصول و قانون تاکید وزریده و برخی دیگر اراده زمامدار را قانون شناخته اند و به سخن دیگر خود کامگ زمامدار را مجاز و حتی لازمی پنداشته اند که درین زمینه عقاید سیاسی مأکیاول قابل توجه است :

به عقیده مأکیاول «انسان موجود سیاسی است و طبعاً فاسد و شرور و خود خواه خلق شده ، لذا علاج دفع شرور انسانی و شرط برقراری نظم در جامعه همان تشکیل حکومت مطلقه و مقتدر است. همچنان محرک زمامدار باید اولاً طبیعت خود پرستی پاشد و ثانیاً روش خود را بر اساس بدینی قرار دهد و اعمال و فعالش شدید و سخت و ظالمانه باشد... . زمامدار نه تنها معمار کشور و دولت است بلکه معمار اخلاق ، مذهب ، اقتصاد و همه چیز است اگر زمامدار بخواهد بیاند و موفق باشد (پس) نباید

حیات اجتماعی ایجاب میکند تا جهت تنظیم روابط و وسائل مختلف زندگی ، اصول ، مقررات و قوانین وضع و حاکم گردد. بدین لحاظ موضوع بحث تمام مکتب ها و سیستم های اجتماعی و سیاسی دنیا را مسأله تنظیم روابط فردی و اجتماعی و برنامه زندگی انسان تشکیل میدهد اسلام عزیز درمیان همه مکتب ها و سیستم ها بیشترین توجه را به این مسأله معطوف داشته و ثابت ساخته است که کاملترین و بهترین مکتب و سیستم اجتماعی و سیاسی جهانست. اسلام نه تنها به تنظیم حیات اجتماعی و سیاسی انسان توجه دارد بلکه جهت اداره ، تنظیم و رهبری تمام جوانب و گوشه های زندگی فردی و دسته جمعی اینای آدم دستورات و مقررات سازنده و ثمر باری رانیز در ارامی باشد .

مشعل فروزان قوانین الهی در طول تاریخ راهکشا و هدایت گر حیات آدمی بوده است اصول اساسی قوانین الهی هملاست که کتب سماوی و پیامران الهی بیان داشته اند ولی در مسائل فرعی به انسان های واجد شرایط ، این صلاحیت داده شده است تا در پن تو آن اصول اساسی متعاله ،

میگردد. زیرا هنسایگان و ارتجاع و امپریالیزم، "جنگ اعلان ناشده" را علیه جمهوری دموکراتیک افغانستان !! برای انداخته اند و بخصوص پاکستان بحیث "تخنه خیز" مداخلات خارجی مورد استفاده قرار می گیرد.

این بود خلاصه تحلیل روس ها و چاکران فروپایه داخلی آنها از معضله افغانستان که مختصرآ شرح گردید و راه حل این معضله از دیدگاه آنها در سطور آینده خواهد آمد.

اما در مورد این تحلیل، تذکر چند نکته ضروریست:

نخست اینکه روس ها تاکنون نتوانسته اند و نخواهند توانست که دلیل قانونی، معقول و قانع کننده برای این تجاوز نظامی و لشکر کشی، به جهانیان ارائه بدهند و حتی نتوانسته اند که برای خود یک "یینی آردی" درست بکنند.

در میان ده ها سوال دیگر، مهم ترین مساله ای که روس ها ابدآ نمی توانند به آن پاسخ بدهند اینست که:

بنا بر ادعای روس ها و چاکران شان، رژیم دست نشانده کمونیستی از تره کی تا برك از حمایت و پشتیبانی کامل ۹۸ در صد مردم برخوردار بوده و فقط دو فیصد مخالف داشته است بناء چاکران رویی که حکومت را در دست داشتند و از اردوی منظم، بودجه، تشکیلات، قوای اسیئی، سازمان های حزبی و تمام وسایل و امکانات برخوردار بودند "وآکنون هم ادعا می کنید" چگونه در برابر یک اقلیت ناچیز یعنی دو فیصد که فاقد هرگونه امکانات و وسائل لازم بوده و هستند، تاب مقاومت نیا ورده و دست نیاز به قوای ارباب شمالي دراز نمودند؟ به فرض این که کشور های خارجی مخالفین

این تجاوز صریح و آشکار که ناقص تمام اصول پذیرفته شده بین الملل، منشور ملل متحد، اعلامیه جهانی حقوق بشر، اصول عدم اسلامک و... بود، "کمک انتerna سیونالیستی" نامیده شد که بنا بر درخواست دولت قانونی ! افغانستان صورت گرفته است....

لهذا بصورت مختصر باید گفت که تحلیل روس ها از معضله افغانستان چنین است که: پس از پیروزی انقلاب ثور !! یک دولت ملی و دموکراتیک !! رویکار آمد و این دولت ملی و انقلابی !! از پشتیبانی ۹۸ در صد مردم !! برخوردار بود، اما نمایندگان ارتجاع و امپریالیزم !! که منافع خود را از دست داده بودند، در برابر رژیم قیام کردند و همسایگان افغانستان یعنی پاکستان، ایران و چین به مداخلات آغاز نمودند و امپریالیزم امریکا و ارتجاع منطقه نیز ازین قیام ضرر زیم حایت کرده و می کنند...

بنا برین معضله افغانستان از نظر روس ها، مداخلات خارجی در امور داخلی افغانستان است که از طرف پاکستان، ایران، چین، امریکا و سایر کشور ها صورت می گیرد و روس فقط بحاطر کمک با صدم افغانستان !! و جلو گیری از تجاوز خارجی !! قطعات محدود ! قوای خود را به افغانستان اعزام داشته است.

همچنان روس ها و رژیم دست نشانده شان در کابل، "معضله افغانستان را بنام "او ضاع اطراف افغانستان" مطرح می کنند، یعنی در اطراف افغانستان و سرحدات آن مداخلات خارجی صورت می گیرد و در داخل هیچ خبری نیست، ملت پشتیبان رژیم !! و رژیم حاکم، مسلط بر او ضاع !! و در خدمت صدم !! قرار دارد و اگر مداخلات خارجی قطع گردد، اوضاع بحال عادی بر

خارجی محدود و منحصر به کمک بوده است که هر دو طرف یعنی رژیم و مخالفین از آن استفاده کرده اند.

ولی هیچ دستگاه دروغ پرداز دنیا، منجمله رادیو سکر و آرنس ناس تاکنون چرئت پخش یک دروغ شاخداری را نکرده است که مثلاً قطعات عسکری فلان کشور در خاک افغانستان داخل گردیده و در فلان منطقه علیه قوای رژیم کابل می گذشتند.

بنابرین امپریالیزم تبهکار روس چگونه با زیرپا گذاشتن تمام اصول و مقررات بین المللی و قواعد و آداب بشری و بدون هیچگونه دلیل و سند معقول، با بیش از صد هزار عسکر و تجهیزات مدرن

نظامی به کشور کوچک و عقب مانده افغانستان، هجوم می آورد؟

رژیم را یاری نموده باشند، باز هم چگونه امکان دارد که یک رژیم حاکم، با توب و تائک و طیارات و تجهیزات کامل نظامی و در کنار آن حمایت ۹۸ اقتصادی و نظامی یک ابر قدرت که آنهم در همسایگی قرار دارد، تواند که مشت قلیل دو فیصد را خاموش سازد؟

تا جاییکه به نقش کمک های خارجی ارتباط دارد، سوال میشود که آیا یک دولت می تواند بهتر از کمک خارجی استفاده کند یا یک اقلیت شورشی دو فیصد؟

بفرض اینکه تمام دنیا با این دو فیصد کمک نماید، چگونه قادر خواهد بود تا ازین کمک ها استفاده نماید و آنرا بکار بگیرد؟

و باز هم اگر پندریم که کمک های خارجی به این دو فیصد رسیده است، درین صورت مداخله

را از عقیده شان منصرف مازد بلکه هنوز ایشان را متوجه بمرد، آزموده و به جهت تحقیق اهداف شان جدی تر میسازد. «میخ را هرچه بیشتر کوبند = استواریش بیشتر گردد».

با در نظر داشت شواهد تاریخی این نکته را بی هراس باید گفت که نه تنها زور، شکنجه، تعذیب و سرکوبی ها نمیتوان سد راه هیچ یک از اسلتانی هدفمند گردد، ملت ها را بالغاصه ملت مسلمان

آن هیچگونه ضمانت اجرائی ندارد و به توصیه ها و "نصیحت های پدرانه" خلاصه میگردد که آنهم کم دوام و زود گذر است.

خلاصه اینکه معضله افغانستان از دیدگاه ملل متعدد و غرب، زاده مداخله نظامی روس ها در ۶ جدی می باشد که به آواره شدن بیش از چهار میلیون افغان انجامیده است و صلح منطقه و جهان را تهدید می کند. همچنان ملل متعدد به مسأله مهاجرین که بیشتر جنبه عاطفی و بشری دارد، توجه معطوف میدارد تا به جنبه های سیاسی و نظامی معضله. اما راه حل معضله از نظر ملل متعدد و دنیای غرب در صفحات آینده به سهم خود خواهد آمد.

ناگفته نباید گذشت که ما با بکار بردن کلمه "مداخله" در معضله افغانستان مخالفیم زیرا از نظر ما، مداخله روس ها سال قبل وجود داشته و مداخله نظامی روس ها در ۷ نور ۷ صورت گرفته است که آنهم ادامه مداخلات سیاسی سال های قبل می باشد و مکرر اینکه فاجعه ۶ جدی تجاوز نظامی آشکار روس ها است نه فقط "مداخله". بهمین ترتیب سازمان کشور های اسلامی و کشور های عدم منسلک و کنفرانس های منطقه ای و بین المللی ده ها اعلامیه مشترک کشور ها، تجاوز روس را محاکوم کرده اند.

ولی هنا بر ضعف، کم علاقگی و ملاحظات سیاسی از جدیت خودداری و حتی از ذکر نام روس اجتناب نموده و خروج قوای خارجی از افغانستان را مطالبه نموده اند. در حالیکه فقط روس است که در افغانستان قوا دارد، چون در باره طرز کار ملل متعدد در سوره معضله افغانستان و مذاکرات ژینو، بحث جداگانه ای داریم لهذا درینجا به این مختصر آکتفا می کنیم. (ادامه دارد)

اگر بهنه آن مداخلات خارجی است و بفرض اینکه صورت گرفته باشد، در سطح کمک خواهد بود نه اعزام لشکر.

خلاصه اینکه امپریالیزم جهانخوار روس، هیچگونه دلیلی ندارد تا تجاوز خود به افغانستان را توجیه کند و حتی نتوانسته که قناعت بعضی از احزاب کمونیست را فراهم نماید، چه رسد به اذهان عame دنیا.

۲- معضله افغانستان از نظر ملل متعدد و کشورهای غربی :

طوریکه قبل اشاره شد، معضله افغانستان از نظر ملل متعدد و کشورهای غربی بعد از تجاوز نظامی روس ها در ۶ جدی ۸۰ (ستامبر ۱۹۷۹) مطرح میگردد. زیرا کشورهای غربی مانند سایر کشورهای رژیم کودتای ثور را به رسمیت شناخته بودند ولی از به رسمیت شناختن رژیمی که تانک های روسی با خود آورده بودند، ابا ورزیدند.

"کارتز" رئیس جمهور وقت امریکا، از حکومت قبل از ۶ جدی بعنوان حکومت قانونی؟! یاد کرد ولی عکس العمل امریکا در برابر فاجعه جدی غیر جدی بود و به تحریم صدور غله "که اکنون از سرگرفته شده است" و عدم اشتراک در بازیهای المپیک مسکو اکتفا نمود.

اما سازمان ملل متعدد در حالیکه قطعنامه های آن، تجاوز روس را محاکوم کرده و می کند و سه بار با اکثریت قاطع خواستار خروج قوای روسی از افغانستان گردیده است معاذلک، کرسی افغانستان در آن سازمان، کما کان در دست رژیم دست نشانده روسها در کابل باقیمانده و نماینده این رژیم در جلسات آن سازمان اشتراک نموده و مینماید. لازم به تذکر است که ملل متعدد و در حقیقت "دول متعدد" آن دست ابر قدرتها بوده و گذشته از آن، مصوبات

د اسلامي بلني پيل

لومني دوره :

بئه بلنه :

قل د هغه له مجلس نه فيض موونه په دی توگه
ي ترتوولو د مخه حضرت خديجه ته دا پيغام ورسا
وه او وروسته له دی ي دا خبره نور و مشرانو
ته و رسوله دوي تول گواکي له پخوانه مومنان
ووئه او له او ريد و سره سم ي پري تصدق وکړه.
وروسته له دی د حضرت ابوبکر(رض) په ترغیب
او لارښو نه حضرت عثمان (رض)، حضرت زیب
(رض) حضرت عبدالرحمن(رض) این عوف، حضرت
سعد (رض) بن ابی وقاص او حضرت طلحه (رض)
ایمان راوزه په دی تو گه اسلامي دعوت
غلى غلى خوریده او د مسلمانانو شمير ګرار ګرار
زیا تیده.

د قرآن اغیزه :

په دغه دوره کي چي قران را ناز لیده د
دعوت دپليزی مرحلی په مناسبت وړی وینا
وی پکنې وي ژبه ي خورا زیاته خوده، ګره او
پوره اغیزه ناکه وه او داسی ادبی رنګ په کي
پروت ټه په اور یدونکي به ټه ډير ژر
اغیزه کوله او دا وینا به ی زیو نو ته د غشی
او نشتر په خير ور پر یو تله او له او ريد لوسره
سم به ی منله او زړه به ی غوبېتل چي دغه خبری

د نبوت په کار باندی د حضرت پیغمبر صلی الله
علیه وسلم له ماموریت خخه را په دیخوا تر تولو
لعنی مرحله داوه چي یوازی د یوه خدای د بندگی
غوره کولو او له سلکو نو خدایا نو خخه د انکار
خزنګه بلنه ورکړل شی. دارنګه خلکوتنه د داسی
خبری وراندی کول چي له مزاج، منی او عاد تونو
سره ی بیخی مخالفه وه واقعاً سخته مرحله وه
له همدی کبله محمد صلی الله علیه وسلم ترتوولو ړومې
هغه خلک غوره کړل چي ور سره ی د خهلوی
خورا نو دی اړیکی در لودلی او د هغوي عادات
او اخلاق ی نیغ په نفیه تجربه کول. د هغوي
در سنتینولی او دیانت په هکله ی غوڅه پریکړه
کړی وه او هغوي ته په اسانی سره دا ممکنه نه
ووه چي د محمد صلی الله علیه وسلم له ویناوه خخه د
سکومې یوی خبری انکارو کړای شی. په دغه خلکو
کي حضرت خديجه ترتوولو زیاته د ده درازونو
معمره وه وروسته له دی بیا حضرت علی(رض)،
حضرت زید، حضرت ابوبکر رضی الله عنهم وو
حضرت علی(رض) ی دتره زوی، حضرت زید(رض)
او حضرت ابو بکر (رض) ی ملکري ټه دوي به

په چل ي له حضرت علی رضی الله عنہ سره په یوه
سمخه کی لمونج اداء کاوه چی ناخابه ی تره (ابو
طالب) راغی او د عبادت دغی نوی طریقی ته ی
تر دیر وخت پوری په تعجب سره کتل. وروسته
له لمانجہ ی تری پوشننہ وکره چی : «داخه راز دین
دی؟» محمد صلی الله علیہ وسلم وویل : «زموند
نیکه (ابراهیم) دین دی. ابو طالب وویل : «زه خو
دنیش منلای مگر تاسی ته اجازه ده. هیخوک به
ستا سی مزاحمت ونشی کړای».

په دی دوره کی د مؤمنانو خصوصیات :

د دی ابتدای دوری خصوصیت دادی چی دا
مهال اسلام قبولو او ییاله محمد صلی الله علیہ وسلم
سره ملګرتیا کول ګوا کی له خپل سره لوپی کول
و. په دی دوره کی چی کوم خلک وراورندي شوی
او داجعوت کابو دریو کاونو پوری دبلنی او تبلیغ
کار په پته تو گه تر سره کیده خو آخر تر خو
پوری به دا حال و. هنده لمچی تول عالم ی په
خپل نور سره روپنانو په هر حال مخ په وراندی
ته اود مخالفینو سترگی ی تنوی په دی تو گه
اسلامی بلنه په همدي وخت کی خپل دویمی مرحلی
ته داخله شو.

د دویمه دوره دېسلنی اعلان

په دی وخت کی بشکاره حکم وشو چی دعوت
علی الاعلان دی ورکړ شی په دی دول یوه ورخ
محمد صلی الله علیہ وسلم د صفا غرہ ته لار او هلتہ
و درید، غیری وکر «یا صبحا» په عربو کی دا دستور
و چی کله به کومه خطره په مخ کی وه نو یو خوک
په یو لور ځای ته و خوت او په دی الفاظویه
غیو کاوه: او خلک په د دی غیو به او رید لوسره
راتو لیدل.

په کرا تو تکرار کړی.
د عقیده و اصلاح :

د قران شریف په دخو سور تونو کی د توحید
او اختر حقیقتونه بیانیو او په دی باره کی داسی
دلیل وراندی کیده چی په زیولو کی به ی ځای و
نیوله همدي کبله به اوریدونکو ته دهغوي له نژ دی
چا پیریال نه دلائل او شواهد وراندی کیدل.
او په داسی اسلوب کی به دا خبری ورته وراندی
شوی چی د مخاطب لپاره به په زه پوری وی په دی
سور تو نو کی د تاریخي واقعاتو او هغه روایتونو
پر نیت باندی د اصلی خبری د پوهید لو هڅه کیده
د عقیدو د هغه ګمراهیو ذکرپکی کیده چی پخپله
هغه خلک پری خبرو همدا سبب ټ چی کله به چا
دغه خبری وا ورپدلي نو اغیزه به ی پری وکړه.
محمد صلی الله علیہ وسلم په یو ازی تو گه دغه
دعوت پیل کر مګر د قران شریف د همد غو
وړنیو ایتونو نزول ټ چی په دی دکر کی پی د خورا
زیاتی اغیز منی و سلی. کار ورکا وه او دعوت په
پیله تو گه ورو ورو خوریده.

په دی دوره کی د بلنی او تبلیغ لپاره د توحید
او اختر له دلا یلو سره محمد صلی الله علیہ
 وسلم ته د دغه امن تعلیم هم ورکول کیده چی
 دی پخپله، خپل خان د دغه عظیم الشان کار لپاره
 خرنګه تیار کړی او د دغه مهم کار د سرته
 رسولو لپاره کومی لاری چاری غوره کړی.

په پته تو گه لمونج ادا کول :

تر دی وخته پوری چې خه کیدل! هغه به په
پته تو گه تر سره کیدل لخو را زیات احتیاط نه ی
کار اخیسته تر خو د اعتماد ورکسانونه پرته خبره
بهرته و نه وحی کله چی به د تعلیمیه وخت
راغی نو محمد صلی الله علیہ وسلم به د کوم غرہ
سمختی ته لار او هلتہ به ی لمونج اداء کاوه

خالق ، معبد او حاکم دی. د هغه په دی ساطنست کی انسان نه په خپل سر دی او نه دیو بل بنده د انسان لپاره پر ته له الله(ج) خخه بل خوک د اطاعت ، بندگی او لمانخنی مستحق نه دی. په دنیوی ژوند کی چی الله(ج) انسان ته کومه واکمنی ورکپری ده په اصل دا د هغه د از موینی یوه دوره ده. چی وروسته له دی خخه به ارومرو هغه د الله(ج) خنگ ته ور خی او هغه به د انسان قول کارونه تصفیه کوی چی خوک په دی از موینه کی بریالی او خوک نا کا میبری.»

دغه اعلان خه عادی اعلان لهو په قریشوکی ی او رولگاوه . او له خلورو خواو خخه د دی بلنی په هکله تبصری هیل شوی یو خو ورخی وروسته محمد صلی الله علیه وسله حضرت علی رضی الله عنہ ته و ویل چی میلستیا جوړه کړه دغی میلستیا ته د عبدالمطلب توله کورنی را وغوبتله شو . په دی میلستیا کښی حضرت حمزه رضی الله عنہ ابو طالب ، عباس تولو ګډون کړی وو. له خورلونه وروسته محمد صلی الله علیه وسلم و درید او وی فرمایل : ما هغه خه راوري دی چی د دین او دنیا دواړو لپاره کفایت کوی . د دی درانه پېښی به او چتولوکی به خوک له ماسره ملګرتیا وکړی ؟ دا دیره سخته مرحله وو. له دی درانه پېښی خخه پی مطلب داو چی انسان دی نه یوازی دا چی د کورنی ، قبیلی او پشاری خلکو د مخالفت لپاره اماده شی هلک د تولو عربو د مقابلو لپاره دی تیارشی او صرف د دی لپاره دی چمتو شی چی د هغه په بدل کی پی اخروی ژوند کا میاپیوی او پنده د خپل مالک په ورالدی سرلوپی حاصلوی له دی نه اخو ابله کومه کته پی خورا دیره لری

کله چه ګن شمیر خلک را قول شول نو محمد صلی الله علیه وسلم و فرمایل : «ای خلکو ! که چېری زه تاسی ته دا ووا ایم چی د دی غره تر شا یو لوی لبکر را قول شوی دی او پر تاسی باندی دیر غل لپاره تیار دی نو آیا تاسی به زما خبره ربنتیا و ګنی ۹ خلکو وویل : ارو مرو به پی ربنتیا ګنو . پی تراوشه پوری تا هیڅ دروغ خبره نه ده کپری او مونو دی امین او ربنتی بولو ». هله پی و فرمایل : «ای خلکو ! زه ، تا سی دیو خدای بندگی ته را بو لم او دبتا نو عبادت نه مو را ګر خول غو ارم خو که چېری زما خبره و نه منی نو زه ، تا سی دیو سخت او درد ناک عذاب خخه ویروم ». دی

کله چه قریشو دا خبره وا وریدله نو سخت خواشینی شول او ابو لمبپ په دیر غضب سره وویل : «ایا غږ یوازی دهمدی لپاره ؟» دا د اسلامی دعوت یو عمومی غږو . په دی وخت کی د خدای رسول په داګه او خلاص کو می اعلان وکړی چی دی په خه ویلو باندی مامور شوی دی او دا هغه لو یه لاره ده چی هنټی خواته هریو را بولی . د نبوت په زې دا وخت اعلان وشو چی په اصل کی دتل تر تله پا چاهی پیدا کو ونکی او څښتن یو ازی الله دی . انسان هم ، هغه پیدا کړی دی او مالک پی هم همغه دی . د انسان دریغ له دی نه ډاځوا بل خخه نه دی چی هغه د الله بنده او مریه دی او د هغه تا بعد اری او حکم منل پری فرض دی له هغه پرته د نور په ورائی سر ایښو دل یا له هغه سره نور شریک ګټل د انسان د دغی موخي (هدف) په خلاف دی چی د هغه د مالک له خوا هغه ته . ورتعهبل شوی ده . په په حقیقت کی یو ازی یو الله د انسان او قول جهان

په لاره کي دا لومړي شهادت ټو. د خدای (ج) په فضل محمد صلی الله علیه وسلم روغه رهت پاتي شو او جنګ پای ته ورسید .
د مخالفت سببوله:

د اسلامي بلني دغه اعلان ترهه چا زیات د قريشود خپکان موجب ټو او همدهغه قريش د دی بلني ترقولو سخت مخالف هم وو . په دی وخت کي دېکي عزت د کعبې له کبله ټو او د قريشو کورنۍ د کعبې مجاورین او خادمان ټو او په دی توګه گواکي کابو په توولو عربو باندي د قريشو یوډول مذهبی برلاسی تینګکه وه په مذهبی چاروکی به خلکو دهغوي خواهه کتل او ګن شعیر خلکو به دهغوي په لاربیونه باندي باور کاوه . د اسلامي بلني ترقولو لومړي او ترقولو سخته حمله په دخنۍ مذهب باندي وه چې نایندګي یې قريشو کو له . او دا خر ګنډه خبره ده چې د پلارنيکه د مذهب تینګکو د جاهلو قومونو کاکه عقیده وي او په مقابل کي د چا د معقولو خبرو اوريدلو ته نه چمتو کېږي . همدا سبب دی چې خلک د نوی دعوت له اوريدلو سره لو خوری کیدل او د قريشو

هم په نظر نه راتله په دی توګه په توول مجاوس باندي دويږي حمله را غله . خو په دوي کېډه هم حضرت علی (رض) د کم عمر خاوند، و دريد او وي ويل «که چه هم زیسترگی له او پېکو ټکي دی» «په دی وخت کي دهه سترگي خوږیدلی» گواکي زماپښي ناز کي دی او ترقولو کو چني هم؟ خوپيا هم زه له تامره ملکري کېږي» د قريشو لپاره دغه منظره هم اريا نوونک وه چې یو ۱۳ کان نوی زلې بې سوچ او فکره خوړه لویه فیصله کوي .
د بلني مخالفت :
په اسلامي توګکي تراوسه پوري څه د پاشه خلوپشت کسان شابل شوي وو . په همدي وخت کي محمد صلی الله علیه وسلم یوه ورخ د کعبې حرم ته لار او د توجید اعلان یې وکړ او دا د کېږي حرم ته نېټ دی مشر کانو لپاره نړیتو لو لوی توهین ټوله همدي اعلان سره سه یوشور ماشور را اوچت شو او له هري خواهه خلکو پري حمله وکړه . حضرت حارت (رض) بن ابي هاله دهه دهلا ته لپاره ورمنده کړو خوپه د باندي له خلورو خواونه د تورو دومنه کړوزارونه را غلل چې شهید کړي شو . د اسلام

پا و پیرا انګری ھاډي و حشیانه د سرکوږي چا، نېټواره مرد سهلهات و مسټضفعت سارا بارام کشید . ملکي که عدلت اش اسلام و را هشن جیهاد دست .

د اسلامی تحریک د مخالفت او دشمنی پاره
دا قول سبیونو بس دو مره کاف ڦی کید ای شول
د اقتدار خاوندان د اسلامی تو لگی د دی کم شمیر
و گرو پر خلاف خپلی توری را واخلي ، و دریوی
او د دی خطرنو ، دروازه په یوه وار سره بنده کپری
مگر الهی ارادی دا فیصله کپری وه چی د همدي
کم شمیر السالو په لام قول عالم ته د الله هفه
رحمت و رسوی چی تر ٿو د ٽیاشته تر هفی ٻوري د
انسانیت د ازادی ٻو ازینی ذریعه ده له همدي کبله
به دی وخت کي خه دا سی اسباب هم را برابر شوی
و چی قریشو دا اقدام نشوای کولای.

د مخالفینو ارتیاوی :

په همدي نژدی وختو نوکی د قریشو کورنی
جنگو نه د تباھي باعث شوی وو دنجار جنگ نه
راوروسته قریش دو مره کمزوری شوی وو چی د
جنگ له نامه خخه ویر یدل. بیاد دغه کم شمیر
مسلمانان چی له مختلفو قبیلو خخه را گر زیدلی او
په اسلامی تو لگی کي شامل شوی وو. د دغو
مسلمانو له وڙ لو خخه په مطاب داوه چی د عربو
مختلفو قبیلو کي جنگ شروع شی ځکله چی په هفه
وخت کي دیوه شخص وڙل ، په حقیقت کي د هفی
قبیلی پر ضد د جنگ اعلان و چی له هفی قبیلی سره
پي او یکه وه. په دی تو گه له دوی سره اندیښنہ
وه نه چی توله مکه د جنگ د گر شی نو په دی
مرحله کي یه دنهضت د تکولو لهاره ٿه نور تدبیر
و ندغوره کول.

دعوت او داعی باندی خنداکان و شوی.

غلط تورونه پری و لکول شول. توکی ، وشتی او
مسخری ٻری وشوی. به نوی نوی الداز ورته
ځلطاوی او دروغ خبری منسوبی شوی. ٻروپا گندونه
ور ٻوري وکپری شول. دلیوی او مجنون لټب
وکپری شو. د شاعر او جادو گر په نامه مشهور
محمد صلی الله علیه وسلم خبری نه اوری. (لوپسا ،

خو ڪلڪنو خلکو ته د اهم په نظر را تله چی د
دغی بلنی له خپریدلو خخه مطلب پرته له دی
بل خه نه دی چی د دوی اقتدار له خاور ورسه
خاوری کپری او چاته چی د مذهبی قیادت مقام
ورپه برخه دی هفوی به په خپله له مینځه خی له
همدي کبله ٿوک چی به د خومه لوی پرمنه
حښتن و هو سره زیات به د اسلامی نهضت په دېمنی
کي بوخت و. بیا په قریشو کي خورا زیات بد اخلاق
خوری شوی وی. لوی لوی وکپری په دی بدیو
کي سره اخته وو خو سره له دی تولو د هفوی
مذهبی مقام د خلکو له نظره نه لویده. محمد
صلی الله علیه وسلم له یوی خوا د بت پرستی بدی
بیا نولی او په مقاپل کي یه د خالص توحید بلنه
ورکوله ، له بلى خوا یه د هفو د انسانی بنسټیزو
اخلاقو یوه یوه کمزورتیا په خالص کومی بیا نوله
او له دی تو لو خیخه یه د د دی کو لو لار شبوونه
کوله. دی د ول خبر و دغه (لویان) خلک مخت
په خواشینی کي مبتلا کپری وو په هر حال دا داسی
خبری نه وی چی دوی ورته صحیح و ویلا ی شی
خو خنگه چی د دوی خپله لمن له دی بد یو خیخه
ها که نه وه ، کله چی به دعوا مویه و زاندی دا سی
خبری کپری نو هفوی ته محسوسیدله چی دودی
مقام دعوا موله نظره را لویپری او که چپری
مخامنخ نه وی نو پسی شا خو ضرور د دوی په باره
کي نکته چښی کپری. د هفوی ڏنځیکان د دزیا
توالي لپاره دغه خبری بس وی. په قران شریف
کي پر له پسی د داسی بد یو او بد اخلاقیو په باره کي
ایتونه را ناز لیدل او هفوی ته د دی بد و عملونو د
سخت عذاب ویره ورکول کپری کله چی دا ایتونه په
خلکو کي خپاره شول ، هر چا درک کپری چی او س
په خه کپری.

غرب و تلاش های آن بخاطر انحراف انقلاب اسلامی ها از همیوش

اینچنین عظیم که از سرچشمه حیا بخش ایدلو لوژی انسان ساز اسلام نیرو گرفته و با بهره مندی از تائید خدای خیر الناصرین و با برخورداری از حمایت و پشتیبانی بی دریغ توده های وسیع ملیوفی مردم مؤمن ما و همه محرومین و مستضعفین جهان برق آسایه پیش می رود ، طبیعتاً با کفر والحاد و استکبار در هر زنگ و قیافه و شکلی که باشد سخت در تضاد است ، فرق ندارد که کفر والحاد و واستکبار مذکور از نوع شرق باشد و یا از تیپ غربی آن . برای انقلابی ملت مونم ما که قهرمانانه و خستگ ناپذیر در سنگرهای خونین و حماسه ساز جهاد و انقلاب اسلامی بخاطر دفاع از اسلام می رزند تنها چیزیکه مطرح است همانا کوشش و جهاد در جهت برتری نام خدا(ج) ونا بودی کفر والحاد می باشد و هر کسی که بخواهد در برابر این آرمان عالی و مقدس وی سد واقع شود بدون هیچگونه تردید دشمن اوست ، از ینرو کفار و مستکبرین غربی که در کنار سوسیال امپریالیزم خون آشام رویی و کمونیزم بین المللی لجوجانه و مذبوحانه با اسلام و ارزش های نجات بخش آن می ستیزند ، همگی دشمنان سوگند خورده اسلام عزیز بوده و در صفح معاندین جهاد و انقلاب اصیل اسلامی

انقلاب اصیل اسلامی افغانستان که با انگیزه کاملاً الهی آغاز گردیده است بنابر ماهیت نه شرق و نه غرب خود نه تنها در معرض حملات وطنده گری های کمونیزم بین المللی قرار دارد بلکه لب تیز تیغ دشمنی ها و دسایس مناقانه استعمار گران خون آشام غربی نیز متوجه آن است .

سرد مداران کافر و ستمگر کپیتالزم بین المللی و ایادی گوش به فرمان آنها بادرک عظمت و ماهیت کاملاً اسلامی انقلاب افغانستان ، از همان نخستین روز های آغاز این رستاخیز شکوهمند توحیدی در صدد برآمدند تا بادستیاری و همگانی همچالکی های رویی شان از رشد و اوج گیری هرچه بیشتر انقلاب اسلامی افغانستان جلوگیری نموده و با ایجاد دسایس و موافع در برابر امواج خروشان و کفر برانداز آن ، رویکار آمدن حکومت عدل اسلامی را در سرزمین شهید هرور و بخون خفتة افغانستان به تأخیر بیندازند .

علت اساسی ایکه اسباب اضطراب و هراس غرب را فراهم آورده و موجب گردیده است تا در کنار روس ها بر علیه انقلاب اسلامی مان بایستند ، همانا اسلامی بودن این انقلاب است ، زیرا انقلاب

زیرا اصالت انقلاب و نهضت ملت مؤمن افغانستان که بدون شک در اسلامی بودن آن است موجبات ترس و هراس بیش از حد استکبار جهانی را فراهم نموده است.

ابر قدرت های غربی مکار نه و شیطان گونه با هکارگیری دستگاه های بدنام جاسوسی شان تلاش می ورزند تا بانفوذ دادن عناصر خود فروخته و غربکرا در صفویت مجاهدین جان برکف جهاد اسلامی افغانستان بی بندو باری و افکار اغراقی و فساد آور غربی را در سنگرهای انقلاب ترویج نموده و بدین ترتیب انقلاب را از خط اصلی و واقعی آن منحرف نمایند. اما خود فروختگان غربکرا و مزدوران گوش به فرمان کپیتالزم یعنی المالی و باداران شان باید بدانند که تلاش های مذبوحانه و ضد انسانی آنان غرض به اغراق کشانیدن انقلاب اسلامی، از حظ الهی آن نتیجه مشیتی را در برداشته و چن خسaran و تاهمی برای عاملین اینگونه تلاش ها چیز دیگری را بیار

ما قرار دارند از طرف دیگر انقلاب اسلامی ملت مؤمن و شهادت شعار افغانستان بنابر خصلت ضد استکباری و ضد استعماری خویش نه تنها باعث پایان یافتن تسلط استعمار کمونیستی در منطقه می گردد بلکه منافع ابر جنایتکاران وحشی غرب را نیز درین گوشش از دنیا به خطر نایبودی تهدید نموده و سبب خیزش و جگیری قیام های ملل محروم و در زند استیمار بر علیه کفر و استکبار جهانی می شود.

روی علل متذکره است که امپریالزم انسان دشمن غرب نیز همدست و همجهت با سویا، اپریالزم روسیه مذبوحانه ترین کوشش ها را به غرض تضعیف حرکت اسلامی است همیشه در سنگر و کفر سیز ما بکار می برد.

عمله ترین تلاش های کپیتالزم بین المللی را در رابطه با ضربه زدن به انقلاب رهایی چوشن اسلامی افغانستان، کوشش های خانانه تشکیل میدهد که از طرف آنها بخاطر صدمه وارد کردن به اصالت انقلاب ما صورت می گیرد.

قباحت ظلم و جنایت اعتبار دارد ولی موقفيت زمامدار را که نتیجه عمل اوست و برای تبرئه کاف مهدالله و میگويد. «زمامدار برای نیل به قدرت و از دیاد قدرت و حفظ آن معجاز است بهر عملی از زور، حیله، تزویر، عذر، قتل، جنایت، تقلب، لغص قول، پیمان شکنی و لغص مقررات اخلاقی موتسل شود و هیچ نوع عملی برای نیل به قدرت و حفظ آن برای زمامدار من نوع ليست، بشرط آنکه با مهارت و زیرک و درصورت لزوم محروم و سری انجام کرید تا نتیجه منظور را بد هد اگر عمل ظلم و جنایت، زمامدار را متهم میکند، در عوض، نتیجه عمل که همان موقفيت است، وی را تبرئه می نماید».

«زمامدار خارج از گروه یا جامعه قرار دارد و تنها رابطه خاصی با جامعه دارد، وی از میزان و حوزه اخلاقیاتی که در درون جامعه حکم فرماست خارج بوده و مستثنی امیت و اخلاقیات معمول در جامعه و در میان افراد جامعه شامل حال زمامدار نمیگردد.» و باز هم دیده میشود که پیروان صدیق ماکیاول در عصر حاضر چگونه با کمال صداقت در راهی که او ترسیم کرده است، کام بر میدارند و عمل می کنند. اینک با خاتمه خلاصه از نظریات ماکیاول که با موضوع بحث ما ارتباط عمیق دارد، می نهادازیم به دنباله بحث یعنی اثرات سو، خود کامک از دیدگاه اسلام: خود کامک بعلووه اینکه مظہر بر جسته بغاوت و سرکشی از احکام الهی است و اراده زمامدار در برابر حکم خدا قرار می گیرد و یا دخیل می گردد، در کنار آن سر باز زدن از حاکمیت قانون و اداره بوده و بمتابه سلطان سنهلک و بقا و مسلمت جوامع را تهدید می کند».

از بدی کردن بهر اسد و بیادا و از شرارت احتزار جوید زیرا بدون الجام شرارت و بدی حفظ دولت محال است. بعضی تقوی ها موجب خرابی و بریادی است و بعضی شرارت ها باعث بقا و مسلمتی تنها دولت میک به زور موفق است و بس.»

بنا برین از نظر، کیاولی استبداد و خود کامک لازمه حفظ قدرت است. گرچه هیچ یک از زمامداران و اهل قدرت جرئت آنرا نمی کنند تا نظریات ماکیاول را در مورد قدرت، قانون و حقوق تأیید نمایند و چه بسا که این نظریات سیاسی به جهت اینکه به استبداد مشروعیت می بخشد و مطلقیت را لازمی میداند، بیاد تمسخر نیز گرفته می شود ولی در عمل دیده شده است که اکثر زمامداران و اهل قدرت با اینکه تظاهر به آزاد منشی، حاکمیت قانون، دمو کراسی، شرکت مردم درامور، حق رأی و آزادی بیان و... مکنند معهدها دستورات ماکیاول را جدا و صادقاله بکارمی بندند و به خط السیر آن حرکت می کنند.

ماکیاولی میگوید: «حقوق و قانون ناشی از اراده زمامدار است، زمامدار خود بمنزله قانون است و قانون موضوعه وی واجب الاطاعه. ولی خودش از رعایت قانون و اخلاق مستثنی است و قانون بر حسب اراده زمامدار قابل نسخ و تفسیر است. زمامدار مافق قانون است و هر چه بخواهد میتواند بکند، اخلاق، مخلوق قانون موضوعه زمامدار است». در مورد حکومت میگوید. «حکومت بر پایه شفف المراد بنا شده و افراد برای حفظ خویشتن از خطر المراد دیگر محتاج به کمک دولت اند». همچنان ماکیاول عقیده دارد که زمامدار باید مطلق العنوان و خود کامه باشد و باوجود اینکه به

نمی آورد.

کوشش و تلاش ابر قدرت های استعمار گر غربی و مزدوران بی شرم و خیانت پیشنه آنها بمنظور وابسته ساختن آن به امپریالزم جهانگوار غرب به ناکامی مایوس کننده مواجه خواهد گشت. امت قهرمان و کفر شکن افغانستان و فرد فرد جان برکفان شهادت طلب سنگرهای بفون رنگین شده جهاد برحق اسلامی به مصداق حدیث شریف :

«الکفر ملة واحدة» امروز بخوبی دریافته اند که استعمار گران کافر و ستمگر شرق و غربی همگی دشمن سرسخت اسلام و مسلمین بوده و تلاش های مشترک آنها بخاطر نابودی اسلام عزیز و امت اسلامی هیشه در جریان است، از ینرو انشاء الله در فردای پیروزی انقلاب اسلامی در میهن عزیز، ما شاهد اند اخته شدن نعش متغصن استعمار گران غربی درکنار لاشه کثیف کمونیزم روسی به زباله دان تاریخ خواهیم بود.

به امید پیروزی هرچه زود تر جهاد برحق اسلامی درکشور عزیز، و نابودی کامل و همه جانبه کفر والحاد از جهان.

زیرا ملت مؤمن و انقلابی افغانستان و مجاهدین سلحشور و کافر شکن جبهات نبرد حق علیه باطل که با الهام از اسلام عزیز و در تحت زعامت و رهبری تحریک اسلامی میهن با کفر و الحاد می جنگند هرگز اجازه نخواهند داد تا انقلاب و جهاد مقدس و برحق شان اصوات اسلامی خود را از دست داده - و در بیراوه های گمراهکننده غربگرانی بسوی انحراف به پیش برود، چه یگانه انگیزه که ملت شهید پرورمان را و داشته است تا به جهاد و مبارزه بر علیه کفر و استکبار برخیزد اسلام و ایمان است و بس، و هیچ علت و محک دیگری وجود ندارد تا باعث اشتعال شعله های کفر سوز انقلاب اسلامی در افغانستان گردیده باشد.

از همین سبب انقلاب و جهاد خوین و بزحق اسلامی ملت خدا پرست افغانستان که بالهام از اسلام آغاز گردیده است انشاء الله به توفیق خدای لایزال و به یمین همت انقلابیون مؤمن و مکتبی نهضت اسلامی کشور، همچنان اسلامی باق خواهد ماند و هرگونه

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

لَيْسَ مِنَ الْمَأْمَنِ دُعَا إِلَى الْعَصَبِيَّةِ وَلَيْسَ مِنَ الْمَأْمَنِ فَتَأْتَى
عَصَبِيَّةٌ وَلَيْسَ مِنَ الْمَأْمَنِ مَا تَأْتَى عَلَى الْعَصَبِيَّةِ.

ترجمه : هنگه شوک له موزخنخ ندی چی خلک منحرف او افراطی و میست ته را بولی - هنگه شوک له موزخنخ ندی چی پدغه منظور حبگره کوی هنگه شوک له موزخنخ ندی چی پدغه منکوره هرثی .

دافتاش

مسلمان ملت جمادتہ یوہ کلتہ

روسانوکوم ھای نیولی دی بیاپی ندی پرا یېښی !!! لدغښی
یوه لوی استعماری قوت سره د مقابله روحیه او توان
حتی د غربی بلک او امریکا سره هم نه ف امریکا
د فیتنام په جګړه کی ماقنی دا سی و ویروله چې
نور یې یېخی زره و غور څاوه . خو د خدای (ج)
تقدیر د اسی ټې چې د کمونیزم د سرکشو طاغوتیاںو
د مقابله لپاره یې یو بیوژنی او له مادی اړخه
کمزوری ولس غوره کړ . حکمکه الله تعالی (ج)
په دغه ملت کی د روسي استعمار سره د مقابله
ظرفیت او استعداد لیده . له همدي امنله یې د هغه
لوی استعماری طاقت مقابله ته چې د خپل استعماری
ژوند په موده کی یې ناکامی او داسی بده ورڅ له
وه لیدلی ، خوله یې په وینو خور لو سره او اموخته
وه ، دېر له پېښی ملک نیونی مزی او نشي مست
او خور وری کړی ټې . همدهله ولس انتخاب کړ
خوچپلو بندګانو ته یو خپل بیا وېښی چې د ایمان او
عقیدی وسله نه ماتیدونکی ده .

دا دیر لوی ویاپ دی چې خدای ټاک (ج)

کمو نیزم د خپل اقتدار له شپیتو کلونه
زیاته موده کبئی دنپری آزادی سبجی تر خپل پنکیل
لاندی راوستلی . او دنپری په هره برهخه کی په دخپلوا
مکو داگیو حکومتوونو بهه واسطه خپل استعماری
په لاندونه یو په بل پسی به خورا چالاکی سره عملی
کړول . اسیا ، امریکا او افريقيا ته ی خپل جرمی
و خفلوی . پدځنه لياره کی په دوی دوی حیلواو
لیبر لکونو خغه کار وا خیست . چېرته به
پی زور معنی ته کړ او چېرته زړ او چېرته بل او
بل خه . دغړنۍ استعمار

شرقي استعمار ہے۔ تناسب سر زیارات ہر مختک
تلasse کر، او آن دی امریکا ہے خولہ کی یہ
کیوں اونیکارا گواہی خہل گودا اسکی حکومتوںہ
قائم کول۔ لنہ داچی روئی پنکیلاک د خہل
پر مختک ہے اود دوکی چیری ہم دچالہ خوا دکوم
پیاوڑی مقاومت سره مخابن لہ شو۔ ہے هر ھائی
کی یہ چی خولہ خبیث کری وہ ھما غمی یہ ہے
خولہ کی پاتھ شو او دا خبرہ ہے دیرو کولہ ہی

سردي .

په کابل کي د روشنانو د گوداکي حکومت په اصطلاح صدر اعظم د ١٣٦٢ هـ ش کال د حمل د میاشتني به ۲۲ نېټه په خپله راديو ی ویناکي و ویل: «جګړي موډته د یېزیات تاوان پېښ کړیدی په تیر و دری نیموکلونو کي نژدی له نیمو خڅه زیات پهونځي او په سلوکی له پنځوښونه زیات روځتونونه د دغه جګړي په ترڅ کي له مینځه تللى دی .

تقریباً ۴/۳ ارتباطی سیتم ته تاوان رسیدلی او دغه سکرده خساره له ۳۰ میلیونو دالروونه زیاته اتکل کېږي .»

د اهغه رقم دی چې د ټور د گوډتنه مځک په تیر و شلوکاونو کي دهیواد په عمرانی چاروکی سرمایه اینېودل شوی وو .

د ګشتمند دغه اظهارات د روسي مطبوعاتو له هغه څېرو نوسره ورته والي لري چې په دی نژدی وختونوکي په افغانستان کي د جنګ دستونزو په هکله خپاره کړیدی . تردي وروسي روسي مطبوعاتو داسي مطالب خپرول چې ګواکي روسي عسکر په افغانستان کي پهوازی د هغه هیواد د عسکري قواوحمایه او نظامی روز نه په غاړه لري خواوس دی ته هم اړشول خو داسي مطالب خپاره کړي چې په جنګ کي پخپله د روسي عسکر و په ګډون او د هغوي په ستوتزو او تلافاتو دلاتکوی . لکه چې د «نوی زمانی» روسي مجلې په خپله یوه ګنه کي لیکلی دی : «د کارمل حکومت د افغان القلايیونو د خواک او پر مختګ له امله د افغانستان په یوه برخه هم بشپړ تسلط نلري» همدارنګه مجله لیکی : «القلايیون د کارمل د حکومت د مخالفو قبائلو له

دغه ملت ته ورپه برخه کړ او هغه د یوه نړی خور استعماری طاقت په مقابل کي دیوه تش لاسی ملت قیام ، بریالیتوب او اتلواں ده . هغه دا وسپنی ، اور او جنګی مدرنو او مدهشو وسائلو په ورلاندی دتش لامو خو د ایمان د خاوندانو دسوبي اوږدی ژوندی او انکار نه ګیدونکي بیلکي دی . او هغه په دنهه عصر کي چې دخلکو اذهان د مادی وسائلو زور او هیبت اهاطه کړي ۴ یوڅل بیاد ایمان دبری د واتعی تجدید دی او که خدای (ج) کول همدغه مسلمان ملت په د دغه نړی خور استعمار د بشپړی او پوره ناکامی ویار لکه خنګه چې ہرون ی پلرونو د تور استعمار د شکت انتخار در لود و ګټه داسی ملت چې دهغه نر او پېغۍ واره ، زاره او څوانان دخداي درضا په خاطر او د آزادی په لار کي د شهادت استقبال کوي .

تاانک ، توب ، بم ، او ګډیاوی وسلو او ظلم ، زور او وحشت و نشواب کوټي چې د افعانانو له زړو نو خڅه دغه د ایثار او قربانی جذبه ویاسی . روسانو او دهنوی ګوډ اکیانوته په افغانستان کي دیرغل په وجه داسی څه وریښ شول چې د عمر و عمره د زړو ، رزو او تزویر په واسطه لاس ته راوري هیب او... ی له یوه مځه بایلود او اوس پخپله له د ومره مادی زور سره سره په خپل شکست او حماقت اعتراف کوي او ناري سوری ی پورته کړي کله د سیاسی حل په چیغو سرشي او کله په بل بل څه ...

او د یوه تشی لاسی ملت خڅه ی د شکایت او فریاد په نارو ستونی خیری شول . تولی خپرولی رادیو ګانی ، تلویزیون ، مجلې ، ورڅانې او رسالې ی د دغه مسلمان ملت له لاسه په چیغو او نارو

وکوري الهی نصرت او د هغه تشن لاسو
مجاهدينو قوت ته چی روسانو او کونه‌اگیانوی شمیر
نه سلوکی یو هم نه باله. خواوس په مجلو، چرایدو
او را دیوکانوکی د هفو په قوت اعتراف کوی او
به اصطلاح صدر اعظم ی د جگری په تاوان او
زیان د راډیو او تلویزیون له لاری او بنکی تویوی
که خدمت‌مجاهدين د خپل جهاد په ساحه کښی له
زيات شمیر ستونزو سره مخانیخ دی خونیاهم د دغه
پیشميره ستونزو او مشکلاتو سره ورته ارم دی، او
د دغه سپیخنی جهاد کاروان یون ته په دیره مینه او
ولوله سره دوام ورکوی.

که موده په ریبنتا سره د اتفاق ده رسی منکولو
ولکولو اویوازی دخدای درضا له پرته نور حیزوونه او
جهتونه له زره نه و پاسو الله تعالی زموده مل او
مرستنده دی او لیری نده چی موده د بشپړه بری
منزل ته ورسو او د حق او عدالت دیوه پله او
رناؤساتو.

نور بیا

ملا ترڅخه برخمن دی» (الاهرام ١٩٨٣/٦/٢٦)
د «سره ستوري» ورڅه نهی چی دروسي دبوخ خپرونه
ده په یوه کنه کی لیکلی دی: «افغانی چریکا نو په
یوه حمله کی (٤) نقليه و سیلی له منځه وری دی»
ورڅیا نی داهم خرکنده کریده چی: «به افغانستان
کی روسي لپشکری د (مینو) د پیدا کولو لهاره له یو
دول روزل شو یو سهو خڅه کار اخلي» (المدينه
١٩٨٣/٦/٢٦ ٥٤٣٦٢)
ه (٢٨) نیته مسکو راډیو د الکریزی خپرونه د
خبرونو په سرویس کی له غرمی و روسته په (٢) بیو
د افغانستان په هکله د یوه خبر د خپرولو په ترڅه
کی وویل: «به پکتیاک د قبائلو مشرانو له دولت
سره خپل مخالفت زیات کړی او له چریکانو خڅه یه
غوبښنه کریده چی د روسانو د یزغل خلاف خپل
عملیاتو ته په لا پا اورثیا سره دوام ورکړی».

همدغه نطاق (ولا دیمیر د ځیف) یوه ورڅه
و روسته بیاهم په خبرو توکی (د روسي عسکرو دیرغل
په مقابل کی د افغانستان د خلکو مقاومت ستاینه
وکړه او روسي عسکر ی د تیری کوونکو او
برغلګړانو په نامه یاد کړل او په مقابل کی ی د
کابل د حکومت مخالفین د مقاومت او سیارزی (خواک
په نامه معرف کړل).

اگر شما مسلمان باشید یه کافیست که شما را با تمام شجاعت و شہامت، با کمال
فداکاری و خشنده، بدون سستی و کسلت، علیه استغفار و امپریالیسم اعم از
شرق اغubi، بتجهیز کنند و بمبارزه بر ضد آن و اداره -

ژی

پر

اوڑه

تبری

د آصف صبیم ژیاره

تیره د دشمن له ویری گمده نوه، خینی سسپت
 ایمانه به نهائی لارکی پنهانه شول. ناخاپه کعب
 ابن مالک نومی صحابی ستون او مخ به مدینه
 روان شو، اصحاب ابو رسول الله (ص) ته وویل:
 "کعب ابن مالک لار، وئی فرمایل: "پریور دی،
 که تگ بی د خیر وی، خدای به ئی بیرته را ستون
 کپری، او که خیر پک نوی تاسی ئی له شره بیغمه
 کپری".

خه شیبه لا نه وو تیره چی وویل: "یا رسول
 الله (ص)! مرا ره ابن ریعه هم لار" هفه (ص)
 بیا هم هفه خواب ورکر. وخت لا تیرنه وو چی.
 اصحاب بیا را غلول ویل: یا رسول الله! هلال ابن
 امیه هم لار" رسول اکرم (ص) بیا همه خبره
 وکره.

په هملگه کی وو چی د ابو ذر اوین له پنهو
 ولوید او له کار وا نه پاتی شو، هر خه خواری چی
 وکره خو کاروان ته ئی ورونه رسما وو، ناخا په
 د اصحابه یو ابو ذرته هم پام شو چی گنی هغه
 هم مخ په شامشو. کویل یا رسول الله! ابو ذر هم

دوري و روستي شپی وي، گرمی قیامت را
 کوز کپری وو، وچکالی او گرانی د مدینی استوگن
 تنگ کپری وو، د خورما وو د تولولو موسم و،
 خلک د ارام او د می تیو وو، رسول الله (ص)
 تول مسلمانان د خینو هیبت ناکو خبرونو له امله
 چی ویل کیده مسلمانان له شهال ختیع لوری د رومیانو
 ترگواپن او برید لا ندی دی. تیار سی کپری وو،
 وچکالی چپلی مدینه وال د تازه میوو لوپی او حرص
 هم خورول، په هغه سوچیندہ گرمی کی ترو چکالی
 و روسته دا سیوری او میوی پریپنو دل او له مدینی
 نه شام ته روا نیدل خه اساله کازنه وو.

د منافقینو دلاس وهنی بازار نه تود و، خونه
 گرمی، نه وچکالی او نه د منافقینو لاس وهنی
 و کولی شول چی د رومیانو د احتیالی برید د مخ
 نیوی لپاره د مسلمانانو د دیش زره کسیز پوچ
 د چمتو گیدو او روا نیدو خنکهشی،
 د داگلار ئی و نیویه، لمز هری د اوئر باران
 را کوز کپری و، خوداک او سوری هم نیم کپری
 وو، د خوراک، سوری د کمی او گرمی د زیاتیدو

”په خدای (ج) چی ابو ذر دی“
 رسول اکرم و فرمایل : ”خدای دی و بینی،
 خان له خوبیش دی ، خان له به مری او خان له
 به با خول کیمی“ .

رسول اکرم ئی هر کمی و کم، پیشی ئی تری
 کو زکر، ابو ذر له تندی او ستمانی له پر خمکه
 پری ووت .

پیغمبر (ص) وویل : ”ابو ذر ته او به را
 وری چی دیلر تیوی دی“ ،

ابو ذر وویل : ”او به را سره دی“ ،

رسول الله ﷺ و فرمایل : ”او به در سره
 بی او ندی چکلی“ ؟

— : ”هو مورو پلارمی درنه خار شه ،
 په یوه تیوه و ریسین شوم ، بني رنی او په یونه
 وی ، لیوی می تری و خبیل او نوری می له خان
 سره را وری چی زما خود بیار ”رسول الله ﷺ
 ئی هم و خشی(۱) .

(۱) ابو ذر غفاری ”و عبدالحیمد جودة
 السعار لیکنه د داکتر شریعتی ژیاوه .

لکه چی ستون شو ، ”رسول الله بیا خواب ور نه“
 پریویدی که پکی خیر وی خدای به ئی بیا در سره
 پوخای کپری او که نه ...“ ،

ابو ذر دیره خواری و کمی چی، او پس کاروان
 نه ور سوی ، خوچای ئی ونه نیویه ، له او بین له
 را گوز شو او بارئی تری کیست ، پشائی کم او پلی
 په کاروان پسی شو ، لمر سپر غور ولی ، له
 تندی ئی گز ژیه را وقی وه ، خان ئی هیروه ، پیغمبر
 ته ئی له رسید و پرته نور هیشع نه پیش ندل . روان و
 چی په آسان کی ئی چیرته وریع توتنه ولیده ، داده
 شو چی باران به شوی وی ، خان ئی ور ورسا وه .
 په یوه لوی گت کی ئی د بارانه د ابو یوندوکی
 پیدا کم ، لیوی ئی تری و خبیل او نوری
 د پیغمبر (ص) له پاره په ژی کی وا چولی او دائی
 هم پر اوده کپری ، په دیره سختی ئی لوری ژوری
 و هلی ، چی له لری نه ورته د مسلمانانو لپنکر
 سیوری غوندی بشکاره شو ، ”خوشالی نه ئی د زیه در
 زا نوره هم زیاته شوه .

په هفوی کی د یوه مجاهد ستگی پرده
 ولگیدی چی قافلی ته ور روان دی ، رسول الله (ص)
 ته ی عرض و کم : بشکاری چی دا سری مولیو ھلورا
 روان دی ”رسول الله (ص) و فرمایل : ”خومه
 به بنه وی چی ابو ذر وی“ سیزی ورنیوی کیله ،
 چی بیوچا چینگه کم .

بدون عقیده نزدی وجود نخواهد داشت بدون عقیده زندگی مفهومی پیدا

نخواهد کرد بدین عقیده انسانیت اصلی خود را از دنیا خواهد داد

میرا مجاهد

ای هموطن ! ای همکی اهل سیهم
 بشنو ز جان لحظه کم ، حرف گفتنم
 مرد مجاهدم که ترسم ز میدنم
 در سنگران داغ بود جای و سکنم

من تیغ بر ملایم و بر قلب دشمن
 اسلام هست دین و راه رفتنم

با این تمام وضع خراب و پریش و زار
 با قلب ور شکسته وین جسم تار تار
 با این همه بی سرو سامانی و فکار
 گردیده ام ز خاک وطن سخت پاسدار

دامن چوشیر سلسله ، زنجیر گردنم
 چون کوه استوارم و فولاد آهنم

دامانم از سرشک زن بیو گشته تر
 هیراهم دریم پیمان بی - بدر
 فریاد هیر مرد ز دست رفته خیر و شر
 در قلب پر زرد من افکنده است شر

زینرو پا شلم که ز بنیاد برکنم
 کاخ سنگران و نیاوز به سیهم

آگه نه ؟ که هیچ چه ها شد درین وطن
 خون میزند موج ز کشثار مرد و زن
 لرزیده کوه و دشت ز بیاردمان شدن
 نان «مرمی» خانله «گور» لباس گشته است «کفن»

دیگر نبود نمرمت فارغ نشتم
 بر خاستم که نعره توحید میزیم

یکسان بخاک گشتن دیبر و دیارها
بی جای و بی بناهی و سکردن فوارها
چون شعله شعله ورشدن کشتزارها
بیچیدن فنان و نوا در گناسارها

انگیخت تا نثار کنم جان وهم تم

از سنگرم درست کنم کار مدفعم

اجساد نیمه نیمه طفلان بی گناه
جان دادن ز فقر گروهان بی پناه
و ان دست و پاش قطع شده می کشید آه
بر مثل این تباہی هزاران تباہ تباہ

چون چشم انتظار همه هست بکردنم

مرگ است پر شرافت از این زنده ماندنم

آنانکه فکر دین و وطن داشتند بسر
در انتظار مرگ بزندان تنگ و تر
یا چویه های دار کشید جمله را ببر
یا گشته اند بتانگ لگدمال ولا اثر

باز ماندگان شان همه بنشسته دیده نم

این سیل اشک ها بکجا ماند اینهم

جانم بکف گرفتم و هستم بکار زار
تا بیانم هست سعی کنم باشم استوار
با دشمن سیزیم و سنگرم مزار
کی پالهم تا دم مرگ در ره فرار

تنها کسی که جان نثار می کند منم

من نیخ بر ملایم و بر قلب دشمنم

منفورترین بندگان در نزد خداوند کسی است که لباش
از عمل وی بهتر باشد. یعنی جامنه او جامه پیغمبران
و عمل وی عمل ستمگران باشد. (حدیث سنبوی)

پل راستان

آوانیکه در ظلمتکه جاهلیت فرود آمد و «کاخهای فاجعه» را درهم کوییدم و بیختم و ریختم و برکله پر از غرور «غرب» برق آسا و صاعقه و ارتاییدم و چسپیدم.

انتاییکه توفان وار برگله زورمندان تاختم و براریکه دادتیکه زنان بامداد عدل آغاز کردم و سلی جانانه بی بردهن استکبار نواختم.

لحظه بیکه از فراسوی مزهای یقین با آهنگ ایمان و عقیده نظام جاهلیت را برهم زدم و چون شهاب الثاقبی خانه های اهریمنان را هدف گرفتم و غوغای در آن برپا کردم :
بلی : در همان «آن»
تا این مرحله - - -

در برابر شرک و الحاد بستیز برخاستم -

ای «پیک راستان» تو بودی که تمام هستی صرا به نیرو برگردانده بودی و فضای زندگی را از قلب آنوم تا کهکشانهای سعابی تو پر کرده بودی و امواج طنین تو پانجمه زندهگی ماز لاهوی در پیکر بی نهایت «الله اکبر» صرا شانی میدادی و رونقی میخشیدی و اکنون هم همین صاعقه «الله اکبر» است که خانه استکبار را به آن آتش میزنم و آتش میزنم تا آنکه دنیایی بسازم که فقط «اسلام» در آن بگنجد.

روزیکه چشم به گیتی کشودم و اشیانه آسایشکده دنیای بربن را به نوشهای خواسته تقدیر پشت سر گذاشتم.

زمانیکه آذان عرشپیمای ملکوتی بعزم نیل استان جاوید ، شنواهیم را به تپیدن در آورد و از سیر منازل جاوید معلی بحراب قدسی آیهان و نیایش به پروردگار رهنمونم شد.

آنوقیکه از حضیض آب و گل بسوی کرانه های «نایپیدای همیشه پیدای» ابدیت بتکاپو افتادم و بطیف خورشید شناخت و رهنمونی هدایت فرمودند. هنگامیکه ابسام چمنساز فطرت در چشم نقش بست و نقشبند قضا در تلالو های رنگین کمان شبنم غریز محو جمال و شیفته جلالم ساخت و از بین دود تیره زندهگی ، کوره سیال و مذاب خود کفای و پزوا کهای فروغ صعود و تعالی را بکنم گذاشت.

گاهیکه چون خورشید «مشتعل درخشان» در خود بیچیدم ، با قله های آسمان خراش ، کویوهای دل آسا ، کولا کهای بخار ، جنگلهای انبوه و کاخهای عمل و امل در آویختم و با «دیگران» امیختم «فروغ» بخشیدم ، تاب دادم و آب گرفتم و چون خون طلایی از دامنه های مخلعین شفق و ایستگاه خون گریبان «شرق» دریدم و سر برون کردم.

بخون خفتگان سنگر حق

شهید محمد هاشم :

تقربیاً بیست و دو سال قبل از امروز در قریه
بیش کهنه و لسوالی قیصار ولایت فاریاب در یک
فamil مسلمان و متدين فرزندی بدینی آمد که تا آخرین
لحظات حیات افتخار عالی و نام نیک را نسبیت
متعلقین و منسووبین نایاب نمود - او سید محمد هاشم
پسر سید محمد ایوب بود که بعد از ختم دوره ابتدائی
در مکتب قیصار شامل لیسہ مسلک زراعت فاریاب شد
و مات شش مسال را با خلق خوش ، اخلاق
حیده و سعی تلاش مخلصانه بخاطر خدمت با مسلم
و هم میهان مسلمانش پری نمود ، او در طول
دوره تحصیل از استعداد عالی برخوردار بوده اکثر
او قامت باخذ در جات عالی نایاب میگردید ،
استادان و همصفاقش از رویه انسانی و برخورد های
اسلامی او رضائیت تام داشتند .

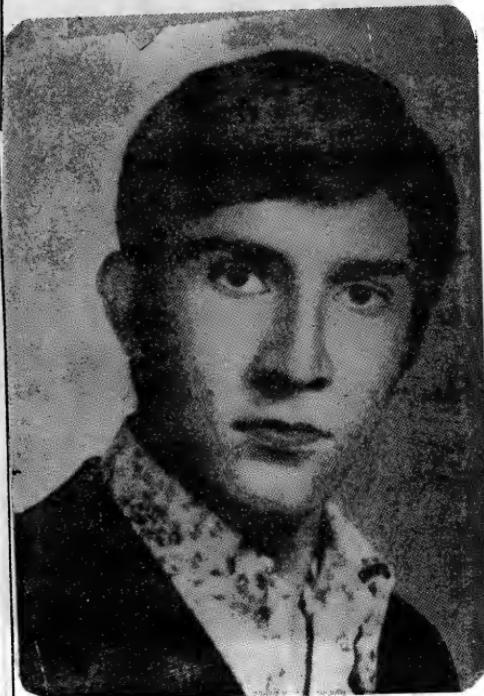
بعد ازینکه همراه یک گروه از مجاهدین وارد
پشاور گردید نظریه شوق و علاقه فراوانی که بجهاد و
انقلاب اسلامی داشت خواست تا تعلیمات نظامی
را جهت آگاهی خویش و آگاهان نیدن مجاهدین

شهید محمد هاشم :

ح ، پ بی نظر میخواست .

شهید سید محمد هاشم هنگام فراغت در حالیکه
جائیز نکرات اعلی گردیده بود باخذ جایزه درجه
اول الداخت نیز نایل آمد ، بلا فاصله بعد از فراغت

گردید ، استادان ح ، پ و همصفاقش موصوف را
در اخلاق خمیده و پابندی به مقررات و دسوسیلین

اداره است و وجود خود کامگی نشان دهنده بی ارزشی قانون و اصول.

بدین لحاظ عناصر خود کامه از حاکمیت قانون و اصول جلوگیری می کنند و اساساً نمی خواهند و نمی گذارند تا قانون و اصول وضع و حاکم گردد و محیط سرگم و لا قانونیت را که میدان بی بند و باری و تاختگاه خود کامگی و اخصار طلبی شانرا فراخ می سازد می پسندند و در حفظ آن می کوشند.

هر پیشنهادی در زمینه قانونیت و اصولیت دشمنی با زمامدار تلقی می گردد و خود زمامدار پیشنهادی به قانون و اصول و مقید شدن به مقررات را کسر شان و اهانت بخود میداند که از عمل خود سرانه و مطلق العنانیت او جلوگیری خواهد کرد. وجود خود کامگی به معنای زیر با گذاشتن قانون و اصول است و از ارزش و اعتبار آن می کاهد و عناصر خود کامه با تکبر و بزرگ منشی و خود را برتر دانستن، به راه خود کامگی می روند و روز بروز کراه و تیره روز میشوند، در امتیازات و منافع مادی سان افزوده میگردد و به موازات آن از شخصیت و معنویات شان کاسته میگردد. ایمان و تقوی، امالت و وفا، و بالاخره ترس از خدا در قلوب شان کشته و ضعف ایمان، خیالت و پیمان شکنی بارز میگردد.

ولی اکنون بینیم که چه عواملی باعث بروز خود کامگی گردیده و به این میگردد کشته نیرو نمیدهد!

اولین عاملیکه انسان را به سوی خود کامگی می کشاند، پیروی از نفس است. و بهمین جهت است که اسلام پیروی از نفس را به شدت نکوهش کرده است. در کنار آن لا قانونیت و عدم احسان

زیرا در جوامعیکه به آراء و نظرات مردم توجیهی نشود واصل شورا و مشوره زیر پا گردد و اراده زمامدار بهای قانون و اصول مدار اعتبار باشد و دیگران همه بر دکان گوش بفرمان و مجری فرامین حساب شوند پس درین صورت به سلامت، عزت، آبرومندی، ارتقا و خوش بختی آن جوامع همکوئه امیدی نیست و دیر یا زود راه سقوط و فلاکت را در پیش خواهدداشت زیرا هتا و سلامت یک جامعه و رمز ارتقا و سعادت آن در وجود قانون و اداره سالم و اصولی مضمر است که همکان بدون تمیز و تمايز و با برابری و همنگ در برابر قانون مستول و با همکاری و همدلی با مشوره و تقاضا به پیش می روند بناء در جوامعیکه قانون حاکمیت دارد و حدود صلاحیت ها و اختیارات هر یک معلوم و شخص است و حقوق و وجایز افراد شناخته است لهذا مجالی برای خود کامگ باقی نمایند و پذیر فتن یک مقام نیز دشوار است زیرا رسیدن بهر مقام در حقیقت پذیرش یک مستولیت عظیم است که جزکار و تلاش و ریج مزاحمت و دربایان مسؤولیت و جواهدهی همکوئه مزیت مادی و منفعت مالی نداشته و سرایبر مسؤولیت است درین صورت هر یک از پذیر فتن این بار شاله خالی میکند. بر عکس اگر قانون حاکم نباشد و حدود صلاحیت و اختیارات شخص نگردد و زمینه برای خود کامگ و خود سری مساعده باشد. درین صورت بدلست آوردن مقام، یک عالم امتیازات، منافع مادی و شهرت طلبی و بزرگ منشی را بد نبال خواهد داشت و هر یک برای بدلست آوردن آن مسابقه خواهند کرد و از سر گردن یکدیگر بالا خواهند رفت و تا آخرین نفس در حفظ آن مقام خواهند کوشید.

بنا بر این خود کامگ دشمن قانون و

اطلاع یافت که در پشاور کورس های نظامی در فعالیت است با شوق سرشار شامل کورس حربی پوهنتون گردیده و در سال ۱۳۶۱ از کورس فارغ و روانه سنگرهای جهاد گردید موصوف فعالانه به جهاد سوم گرفته و در تربیه برادران همسنگرش توجه جدی داشت. و بالاخره در شب هفتم تور سال ۱۳۶۱، بخطار ایجاد موانع پرس راه کمونست ها و اجیران روسی از برگزاری مالگرمه نگین کودتا، به شهر به عملیات دست زده و بعد از مقاومت زیادی با برادر همسنگرش شهید محمد هاشم فارغ کورس حربی پوهنتون به شهادت می رسد.

(انا لله وانا اليه راجعون)

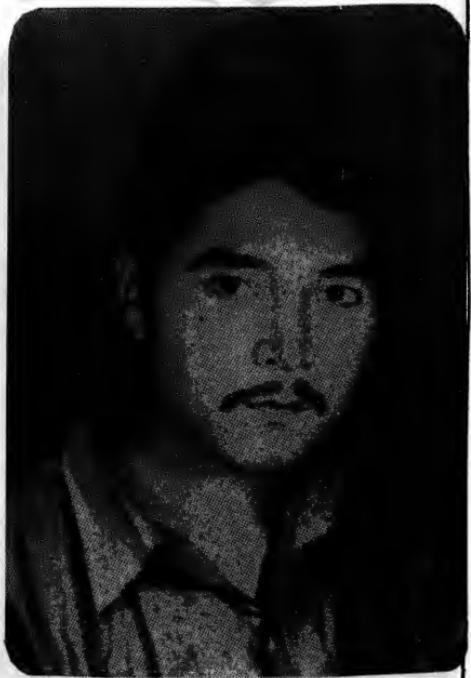

شهید قاری قوام الدین :

قاری قوام الدین در حدود بیست و شش سال قتل در یکی از قریه های ولسوای در زاب ولایت فاریاب در یک خانواده نهایت بی بضاعت و غریب چشم بدیگر کشود پدرش عبدالرسول، در آوانیکه هنوز شهید قوام الدین یکسال از عمر خود را سپری نکرده بود که داعی اجل را لبیک گشته و فرزند نوزادش را بی سر برپست گذاشت قوام الدین شهید در دامن فامیل بی پناهی تربیه می شد که بعد از رسیدن به سانگ در مساجد به تعلیم قرآن کریم

هراه مجاهدین منطقه بجهاو رفت و در انجا از الدوخته های علمی اش بنفع جهاد و القلب اسلامی استفاده میکرد که بالاخره شب هفتم تور ۱۳۶۲ در عملیاتیکه بالای صحنه جشن قلابی و نگین دست نشانده های دوسي انجام دادند جام شهادت را نوشیدو خود را به صفت کاروان شهیداء کلکون کفن وصل نمود و بهدف عالی خود دست یافت.

(انا لله وانا اليه راجعون)

شهید محمد اسماعیل :

محمد اسماعیل ولد عبدالرؤف از ولسوای بینتو نکوت قریه امام صاحب ولایت فاریاب مجاهد جوان، دلیر، وبا احساس او بعد از کودتای نگین ثور مکتب را از صفت ۱۱ مدرسه ابو مسلم ترک گفته بصف مجاهدین پیوست و بعد از مدقچهاد به خاطر دریافت مهمات به پشاور آمد و همینکه

شهید قاری سید محمد لبی

های بی بضاعت چشم بدنیا گشود فامیلش نسبت علاقه نه به اسلامیت داشتند اورا در مدارس خصوصی جهت فراگیری علوم دینی مؤظف گردند موصوف بعد از قرآن کریم را در گوش مساجد بطور احسن حفظ می نماید شامل مدرسه عالی ابو مسلم فاریاب میگردد که مؤلفانه از صفحه ۱۴ مدرسه فارغ گردیده و بدون قبول وظیفه رسی دولتی به کارهای شخصی و امامت و تعلیم گردان که نمیتوانند در شهرها شامل مکاتب گردند - میردادزد - موصوف بعد از بیان آمدن ژریم قلابی و دست نشانده به جهاد مسلحانه آغاز نموده و بعد از سه سال جهاد به پشاور می آید و بعد سپری نمودن شش ماه در پشاور سلاح بدست آورده و عزم رفتن جبهه را می نماید اما مقتله و مشیت الهی در آن بود که او در پشاور باید اجل را لیک گوید همین بود که شش روز قبل از روانه شدن گروپی که تحت سرپرستی وی آمده بودند از یک مریض نهایت عادی دارفانی را ترک گفت.

(انا لله وانا اليه راجعون)

پرداخت و در پهلوی فراگیری مایر علوم دینی قرانکریم را بخوبی حفظ نموده و در سن چارده سالگی در مدرسه ابو مسلم فاریاب شامل گردید موصوف در سال ۱۳۰۰ شهادت نامه صنف ۱۲ مدرسه مذکور را بدست آورده و به پوهنتون کابل در پوهنتون شرعیات شعبه تعلیمات اسلامی شامل گردید و در آنجا با احساس پاک که داشت آرام نشسته همیشه با برادران مسلمان در تماس بوده و در جهت پیشبرد امور تحریک اسلامی رول فوق العاده و بازی داشت و همینکه کودتای ننگین هفت ثور بیان آمد آتش شوق او دو چندان شد و بی با کانه و بدون هراس پغایلیت علیه رژیم دوباره آغاز کرد و عاده زیادی از مخصوصین را درین راه تریه نمود مردی بود. دلیر و باشهاست و صاحب و اخلاق نهایت حمیده.

تا اینکه بتاریخ ۱۳۵۸-۴-۳ طبق دستور و پلانی که از طرف برادران مسلمان و تنظیمی طرح گردیده بود در عملیات جاده چندول کابل که بالای قوماندانی پل باغ عمومی صورت گرفت سهم گرفته و رول بس سهم را ایناء نمود، و بعد از تصرف قوماندانی موصوف از ساعت ده صبح الی صبحه بعد از ظهر مقاومت نموده و بالآخره باسلح دست داشته اش توسط اجیران روسی دستگیر گردید و بزندان های تنگ کموییم قعده شکجه و تعذیب جام شهادت را نوشید. (انا لله وانا اليه راجعون) روحش شاد و راهش دو اندار و یادش گرامی باد

شهید قاری سید محمد لبی

قاری سید محمد نبی ولد... از ولسوالی پیشتوکوت ولایت فاریاب، مجاهد دلیر، باشهاست و دارای احسان پاک و اسلامی که دریکی از خانواده

دامن یک خالواده متدين و بی بضاعت پابدزیا گذاشت
موصوف در مکتب ابتدائیه لولاش شش سال درس
خوانده و ضعف اقتصاد او رامانع از آن شد که
دریک از لیسه های مراکز به تعليمات خویش ادامه
و هد او به صفت یک جوان مسلمان و با احساس بعد از
کودتای ننگین هفت ثور بجهاد مسلحانه علیه روسها
و وطنفروشان پرداخت و در طی پنجسال جهاد از
خود شهامت و فداکاریهای چشم کیری نشان داده
و بالاخره پتاریخ ١٠-٥-٦١ طی یک نبرد علیه
مزدوران روسی به شهادت رسید.

(انا لله وانا اليه راجعون)

شهید گل محمد:

کل محمد مجاهد خستگی ناپذیر و قوماندان دلیر
معرکه های نبرد خونین حق علیه باطل بود، هنوز
پانزد همین بهار زندگی اش را سپری نکرده بود که

شهید عبدالرحمن:

عبدالرحمن سی و پنج سال قبل دریک از
خانواده های متدين در ولسوالی لولاش ولایت
فاریاب چشم بدزیا گشود. پدرش ملا حسین بخاطر
تربيه و آموزش علوم دینی جگر گوشه اش را به
نرد علماء منطقه مؤلف به درس و تعليم نموده و
در ینجهت سعی و کوششی بعترخ داد. تا اينکه
عبدالرحمن یک مسلمان متدين و بادرک به جامعه
خیش تقدیم گردید.

موصوف بعد از کودتای ننگین هفت ثور در
صف برادران مجاهدش به سنگ آمد و در جهت
تشویق و تنظیم صف جهاد خدمات از زنده را انجام
داد - عبدالرحمن به اثر تلاش و مجاهدتش در اندک
مدت سرپرستی جبهه را بدوش گرفته و بصف قوم الدان
ایقای وظیفه جهاد میکرد موصوف بعد از پنجسال
جهاد علیه کفر و العاد وطی یک نبرد با پلیدان
روسی پتاریخ ٢٠ - ١٠ - ٩١ جام شهادت را نوشید
(انا لله وانا اليه راجعون)

شهید هلاء الدین:

علاء الدین ولد رحم الدین از قریه قدونجک
ولسوالی لاش ولایت فاریاب ٢٠ سال قبل در

رسید. و برادرش قوماندان ابوالحسن را تنها گذاشت شهادت او قلب همه سنگردا رانش را داغ دار ساخت (انا الله و آنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ).

شراب الدين شهيد :

مرحوم شراب الدين ولد قربان على باشندۀ قریۀ نفس یک جلگه ولسوالی ینگ قلعه ولایت تخار، مجاهد جان باز و فدا کاری بود که در راه آزادی و حفظ شرف و ناموش و دین خویش تاپایی جان رزمید و درین راه بر افتخار مرگ سرخ را بر زندگ ننگین وا سارت باز ترجیح داد و سرانجام در جریان یک برخورد خونین و سهمگین بتأثیر ۱۳۶۱-۱۲-۱ به شهادت رسید و بجا و دانگ پیوست.

(انا الله و آنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ)

روحش شاد و جایگاهش خلد برین باد !

زمان الدين شهيد :

مرحوم زمان الدين ولد محمد ضياء باشندۀ قریۀ کلگانی های ولسوالی ینگ قلعه ولایت تخار، مجاهدی بود سرشار از غیرت و همت و مردانگی. او شفته از ازادی بود و در راه دفاع از حرمین دین و شرف

نظریه شوق و علاقه مفرطی که به اسلام و القاب اسلامی داشت تحت قوماندانه برادر بزرگش «ابوالحسن قوماندان» بجهاد مسلحانه شروع نمود، پدرش ابوالخیر شخص قیفر و بی پراعتی بود که قبل از القاب اسلامی جهان فانی را و داع کرد، بود، اما سه فرزند جوان و بالحسام عالی اسلامی را تقدیم اقلاب نمود که هر یک فدا کاری های چشم گیری را از خود نشان دادند.

ابوالفیض برادر بزرگ کل محمد شهید در اول اقلاب نبردیکه در ولسوالی سرپل ولایت جوز جان با روسها صورت گرفته بود، بعد از فتح ولسوالی پیشتر مجاهدین سر بکف جام شهادت را نوشید. گرچه شهادت برادر ابوالفیض یک ضایعه بزرگ به اقلاب اسلامی محسوب میشود ولی او توسط ریختاندن خون خود جهاد منطقه را رنگین نموده و دو برادر جوان همسنگرکش را در مقابله عليه کفر و الحاد شجعیت ترو فعالتر ساخت --- کل محمد با آنکه به مکتب ترقته بود ولی از تعلیمات عالی اسلام خیلی ها بهر مند بوده پیکار و مبارزه را برضد دشمنان دین، از اهداف عالی و برنامه اصیل زندگی خود میهندشت، دشمنان دین و ناموس انسانیت از شنیدن کام او هراس داشتند، در سنگریکه او قرار داشت دشمن تاب مقاومت را بخود نمیمیدد، او بار ها ملحدین را شکست داده قلعه و پیروز یهای زیادی را نصیب همسنگران و جبهه خود نمود بالآخره به عمر ۱۹ سالگی بعد از چهار سال جهاد مسلحانه یک ماه بعد از نامزدی اش در یک نبرد خونین که فدا کاریهای زیادی از خود نشان داده و چند تن مزدوران روسی و هرچیان مرشنس را مدار نمود بتأثیر ۶۱-۰۲-۲ در ولسوالی سنگارک ولایت جوز جان توسط مین هاوان بدشادت

که بعد از بیان آمدن کودتای ننگین ثور در حف
مجاهدین پیوست و بجهاد مسلحانه آغاز کرد، موصوف
با وجود آنکه از نعدت علم و مساد بی بهره بود اما
محیط اسلامی چنان درک و احساس پاک اسلامی را
در وی پروریده بود که از هیچ نوع فداکاری در راه
اسلام درین تورزد همین بود که بجهاد ادامه داده و
بصفت قوماندان جبهه جمشیدی ایقاء وظیفه نمیمود
و بالاخره در یک زد و خورد خونین باروسهای پلید
در نزدیکی شهر میمنه در اوآخر برج میزان ۱۳۶۱
به شهادت رسید.

(انا لله وانا اليه راجعون)

شهید عبدالاحمد :

مرحوم عبدالاحمد ولد وکیل خال محمد خان
باشندۀ قریه جنگرافق کفتر علی یکتن از مجاهدین
دلیر و باشهاستی بود که با کمال شجاعت و پایمردی
در برابر تجاوز اشغالگران سفاک روسی - مقابله
و مقاومت پرداخت و با برداران مجاهد و همسنگران
عزیزش صمیمی بود. موصوف ۲۱ سال داشت و
تاصنف ۱۱ مکتب را در لیسه پنگی قلمه ولایت تخار
درس خوانده است.

مرحوم عبدالاحمد در چریان یک پرخورد
خولین با دشمنان دین و ناموس و شرف مردم،
تاریخ ۱۳۶۱ مقوی سال بدرجۀ شهادت رسید.
(انا لله وانا اليه راجعون)

و ناموس میهنش به قربان گاه شتافت و جانش را در
پای آزادی فدا کرد. و بتاریخ ۰۰-۰۱-۱۳۶۲ در
زد و خور دی خونینی با روسهای متباوز و جنایت
کارو مزدوران کشیف و ننگین روس (خلقیهای پست
فطرت و پرچمی های فوجدان و سنتی های فروماهید
و او باش و ...) جام گلگون شهادت برسر کشید
و جوار رحمت ایزدی پیوشت.

(انا لله وانا اليه راجعون)

شهید آغا رحیم :
آغا رحیم ولد عبدالواحد از قریه جمشیدی
مرکز ولایت فاریاب مجاهدی بود دلیر باشهاست که

شهید کفایت الله :

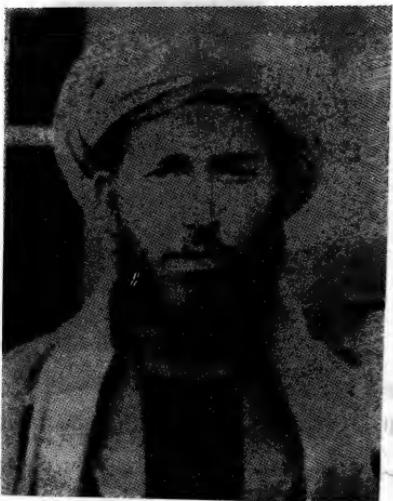
عبدالکریم شهید :

کفایت الله فرزند رشید الحاج مولوی عبدالقیوم بیست و یک سال قبل در قریه قطور ولسوالی پیشتوکوت ولایت فاریاب در یک خانواده غریب و بی بضاعت ولی متدين و غنی از معارف اسلامی چشم بدینا کشود، جوان بود دلیر با شجاعت که شهامت و مردانگی اش دیگر همسالان اش را به حیرت آورده بود و همینکه کودتای ننگین هفت ثور صورت می کرد دیگر او نمی خواهد که احساس خداهرسنی و شهامت جوانی اش را در ضمیر بخیراند و در مقابل طوفان سهاه کفر و الحاد خاموش پنهانید همین بود که پیغمبر مسلحانه آغاز نموده و طی چهار سال جهادش به موقعیت های زیادی نایل آمد او در صف دیگر همسنگرانش در شهادت بود و بالاخره در یک نبردیکه با قوای پلید روسی در اطراف نوای شهر میمنته هنگام شب صورت می گیرد بعد از مقاومت زیاد به شهادت می رسد آن الله و آنا الیه راجعون، پدر شهید کفایت الله که فعلا سرهنگی جبهه قطور را به اختیار داشته و شب و روز به خاطر منسجم نمودن صنوف جهاد در منطقه کوشاهستند (بعد از شهادت فرزندش نظمی را بقسم مرثیه تحریر و بنارا ارسال داشته که ما به نسبت بعضی مشکلات به نظر آن موفق نشدیم).

مرحوم عبدالکریم ولد عبدالجبار «ملنگ» که در قریه لاله گذر ولسوالی ینگی قلعه ولایت تخار سکونت پذیر بود یکتن از مجاهدین مؤمن و پیکار چو و یکتن از قوماندانان ممتازی بود که با کمال شهامت و استوری در برابر تجاوز و استبداد اشغالگران روس چنایتکار بجهاد پیگیر دست زد. موصوف یکتن از صمیعی ترین مجاهدین منطقه بود که با برادران و همسنگران خویش با نیکویی و کشاده روحی و الفت و صمیمیت رفتار داشت. مرحوم عبدالکریم بتاریخ ۱۳۶۱-۷-۱۵ در یک برخورد و عملیات خونین در شهر چاه آب به درجه شهادت نائل آمد و به جوار رحمت ایزد پاک پیوست (انا الله و آنا الیه راجعون).

روحش شاد و یادش گرامی

ما خواستار زندگی بہتر،
دنیا ی نیون چامعه انسانی کا هستیم

و صمیمی فامیل خویش. درس دینداری و عشق به اسلام و آزادی آموخته و فرا گرفته بود. وی دوش آواش برادران مجاهد خویش باکمال صداقت و پایداری. علیه روسهای جان و سفاک و غلامان حلقه بگوش بی ننگ و بی وجود آنها (خلق و پرجم و شعله و سنتی های کافر و خبیث) برسر پیکار و جهاد بوده و با برکف نهادن جان عزیز خویش. مشتاقانه به سنگر شافت و در راه دفاع از آزادی. عقیده و دین و ناموس و شرف خود و میهن عزیزش آماده قربانی گردید و در فر جام شاهد زیبای پیروزی و شهادت را با استقبال مرگ سرخ. با غوش کشید و به جوار رحمت الهی شناخت.

(انا الله و انا اليه راجعون)

موصوف بتاریخ ۱۳۶۱-۸-۲۲ در جریان یک برخورد خونین با روس ها و چاکران داخلی اش به شهادت رسید.

روحش شاد و بادش گرامی باد!

شهید معلم لظر محمد: معلم نظر محمد ولد عبدالقدوس از ولسوالی قیصار ولایت فاریاب، مجاهد جوان و بادرک که قبل از کودتای لنگنی ثور بیت معلم ایفای وظیفه نیمود او بعد از کودتا جهاد آغاز نموده و بعد از چندی به پشاور آمده شامل کورس حربی پو هنرتوت گردید و در سال ۱۳۶۰، یکجا با دو برادر همسنگری شد. محمد هاشم شهید و محمد اسماعیل شهید فارغ گردیده رونه جبهه گردید. موصوف بعد از یکسال جهاد مسلحانه دریک رویارویی با پیمان روسی پتاریخ ۶-۱-۱۳۶۰ جام شهادت به سر کشید. (انا الله و انا اليه راجعون)

اسلام پر خدا خود را کلی کنم نیم
اطور کیان مبارزه می کند

هد هاشم شهید:

مرحوم هد هاشم ولد حاجی بهاء الدین قل ساکن قریه عبدالنظر بیک ولسوالی ینگی تعله ولایت تخار که در دامان خانواده متینی و خدا پرست دیده به جهان کشوده و در آغوش گرم

بخون خهگان سنگر ق

محمد نعیم شهید :

محمد نعیم ولد حاجی عبدالله باشندۀ قریۀ قریۀ خلیان و لسوالی چاه آب که در سال ۱۳۱۱ تولد و به عمر ۱۵ سالگی در برج حمل ۱۳۶۲ از طرف عده ای بی بندویار و دشمنان آبرو و شرف مسلمانان این دیار نا چو امیردانه به شهادت رسید.

(انا الله وانا اليه راجعون)

﴿وَحْشَ شَادَ وَيَادَشْ گَرامِی بَادِ﴾

شهید فیض محمد :

فیض محمد فرزند برومند طلب میرگن باشندۀ ولسوالی سرچکان ولایت فاریاب ۱۸ سال قبل در یک خانواده دهقان چشم بیهان گشود موصوف بعد از آنکه ولسوالی سرچکان پدست مجاہدین فتح گردید به صف مجاہدین پیوست و بعد سه از مال جهاد مسلحانه طی یک نبرد خونینی که با روشهای اشغالگریو پهلوی بوقوع پیوست بتاریخ ۱۳۶۰-۶-۱ شهادت را نوشید.

(انا الله وانا اليه راجعون)

مرحوم عبدالشکور شهید :

مرحوم عبدالشکور ولد عبدالرؤوف مسکوته قریۀ تخت آباد (تخت آباد) و لسوالی چاه آب. یکی از مجاہدین دلیر و فدا کاری بود که تابای جان در راه دفاع از حریم شرف و ناموس و دین و عقیده اش رزیبد و بتاریخ ۳ حمل ۱۳۶۲ به درجه شهادت نائل آمد.

(انا الله وانا اليه راجعون)

کسیکه ظلم ظالم را میداند و با آنهم برای تقویت دی میکشد از دائره اسلام
خارج گردیده است

(حدیث بنیه)

لشکر آزاده گان

همتش نازم که کبکی بال شاهین را شکست
نعره الله اکبر، شام خونین را شکست
پرده او هام و ظلمت های ننگین را شکست
در سیر حق شدو. آن سلک و آئین را شکست
قلب ما خون گشت و آن چنگال خونین را شکست
شیشه اسکندر و جام جهان بین را شکست
داستان دلکش فرهاد و شیرین را شکست
دشنه تر قدرت احفاد لیلین را شکست
نظم و نسق عسکر شیاد دیرین را شکست
ضجه ساریگ ساویشی کرملین را شکست
کاسه چوبی و یا جام سفالین را شکست
چکشی کاریگرو داس دهاقین را شکست
شارف اسلام آن امکان و تمکین را شکست
چیره دستی را لگر ستوان فرزین را شکست
قدرت آن نبودش تا سنگر دین را شکست

درمیان آتش نمود «تقوی» چون خلیل

محو تهلیلیم نتوان رمز تکوین را شکست.

توده مستضعفی اردوی بی دین را شکست
جنپش خلق مسلمان و قیام سهمگین
سیل توفانزای خشم و پر تو خون شهید
آسیا بیدار شد از ورطه خواب گران
جنگ خون آسود دشمن شد به قلب آسیا
معله های سنگرو حماسه های انقلاب
عشق سنگر آفرینان در دل کوهپایه ها
خیز وقت سنگر است ای زاده آزاد خواه
هیبت ایقاع مردان ره وحدانیت
خواست تا در آشیان شاهباز آتش زند
توب اویوس و بم ناپال دشمن در نبرد
پیروان رهبر کاریگران در ملک ما
پی تخلیج در تلاش و با تبعح بود روس
لشکر آزاده گان بگرفت از ساویت ساو
دشمن دین در کویر زنده گ شد نا امید

خدا وند رو ضع قومی دگرگونی ایجاد نمی کند، مگر آنکه
خود در وضع خود تغییری بد هند
(قرآن کریم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَا مِنْ قَوْلٍ يَلِي رَعِيَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَمُوتُ

وَهُوَ غَاشٌ لَهُمُ الْأَحْرَمُ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةُ

(رواہ بخاری و مسلم)

— ترجمہ —

هر قدر روایی کر زمام اختیارات مردم مسلمان در دست قدرت
وی افتاد و در حق ایشان خیانت کرد. خداوند بهشت را بر وی
حرام گرداند.

قیمت یک شماره: ۳۰۰ - افغانی

وجه اشتراک در خارج از کشور

سالانه ۱۴۰ دالر

شش ماهه ۱۲ دالر

آب برویم و در آنجا بمانیم در آنجا حوض بسازیم که آنرا هر از آب کنیم و با این وضع وارد پیکار با دشمن بشویم . بدینگونه ما همیشه آب خواهیم داشت و دشمن از آن محروم .

پیامبر گفت رأی تو صحیح است و همینطور باید بشود . و یا در مساله فدیه ابی العاص شوهر دختر پیغمبر که دو بدر اسیر شده بود ، پیامبر خطاب به خراش (که ابی العاص را اسیر کرده بود) گفت : تو قبول داری که این مال را بگیری و ابی العاص را رها کنی؟ و با موافقت وی دستور خلاصی ابی العاص را داد .

دیده میشود که پیامبر بزرگوار اسلام نظرات و احکام خود را تعمیل نمی کند بلکه به مشوره و موافقت اصحاب توجه دارد بهمین ترتیب فهم احکام اسلامی و مطابق آن عمل نمودن نیز از عوامل باز دارنده خود کامگی بشمار میرود .

اصل شورا و مشورت که ستون تقویات نظام اسلامی را تشکیل میدهد و در کنار آن اعتماد و اطمینان متقابل نیز حایز اهمیت است توصیه حق و امر به معروف و نهی از منکر که لازمه هبستگی و صفت دایمی مسلمانان است نیز در جلوگیری از خود کامگ نقش اساسی دارد . از تبارز خود کامگ جلوگیری می کند .

در اخیر تذکر این نکته ضروریست که بعضی ها به خطایگان می کنند هناصر خود کامه با چهره های غضب آلود ، خشن و بد زبان شناخته می شوند در حالیکه واقعیت غیر ازین است زیرا بسی چهره های معصومانه ، ملائیم و شیرین زبان نیز به مرض خود کامگ مبتلا می باشند و نه تنها به آراء و نظریات دیگران توجهی نمی کنند بلکه اساساً آنرا بدلیله تحریر نگریسته و بصورت پیدا و پنهان به خود کامگ ادامه میدهند .

بدین لحاظ ضروری نیست تا اشخاص مستبد الرأی و خود سر ، چهره ظالمانه و مستبدالله نیز داشته باشند .

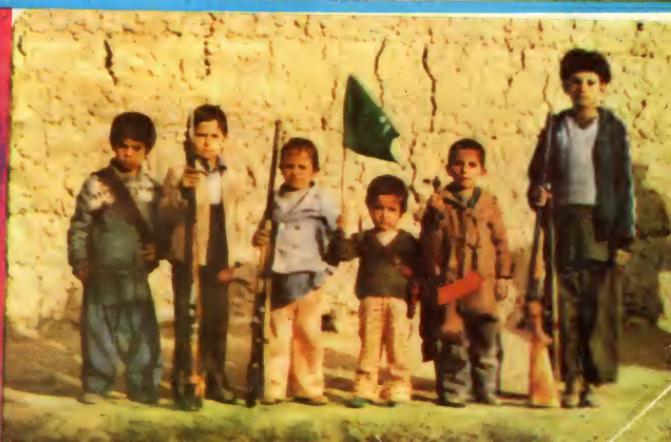
مسئلیت و مقام و چوک را میدان امتیاز خواهی و منعفه طلبی و دنیا پرستی تصور کردن و غافل شدن از مسئلیت ها و ایفای وظایف نیز از عوامل بروز خود کامگی است . همچنان اطاعت کور کورانه افراد ، بلى قربان گفتن ، تملق و چاپلوسی ، کرنش و اخنا در برابر اهل قدرت و اطرافیان جاهل و استفاده جوییز به خود کامگی زمامدار کمک میکند . اما عوامل باز دارنده خود کامگی :

ترس از خدا و بندگی خالصانه او ، انسان را از خود کامگی باز میدارد .

سیرت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم برای ما اسوه حسن است . پیامبری که خداوند در وصف او مینفرماید : « و سخن نمی گوید از خواهش نفس » آیه ۳ سوره ۵۰ نباء هر عمل پیامبر یا متک بروحی و دستور الهی بوده است و یا بمشورة اصحاب کرام صورت گرفته است .

پیامبر عظیم الشان اسلام در مسایل مهم یا محادیة کرام مقررات مینمودند و هنگامیکه پیامبر اظهار نظر میکردند ، صحابه مبپرسیدند که آیا این نظر متک بروحی است یا نظر شخصی پیامبر است؟ دو صورتیکه نظر شخص پیامبر می بود اصحاب مشوره میدادند و پیامبر اکرم مطابق مشوره عمل میکردند . چنانچه در غزوه بدر که اردوی اسلام به چاه بدر رسید و پیامبر دستور داد که اردو به مر همین چاه چادر بزند ولی خباب بسوی پیامبر شتافت با حرارت ایمان و شوق سرشار گفت .

ای رسول خدا ! آیا تو اینکار را باسas و حی الهی انجام میدهی که درینجا فرود آئی؟ اگر چنین است نه بلا ترسی رویم نه پائین تراز آن . ولی اگر مصلحت جنگ ایجاد کرده است که درینجا فرود آئیم . پس دستور بده که درینجا نکانیم و به نزدیکترین

د اخْتِلَافِ نَاحِيَّةِ

ما جاء هم البینات و اولئک لهم عذاب عظیم.

(آل عمران ۱۰۵)

ای مؤمنالو، تاسی ده گو کسانو پشان مه کیوی چه سره بیل شول او پنچلو کښی ئی اختلاف و کړ وروسته لدی چه دوی ته د الله تعالی پنکاره نښی او ایتونه را غلل. او د گو کسانو ته عظیم او لوی عذاب تاکل شویدی.

همدارنګه د اسلام لوی پیغمبر او د خدای محبوب استاری حضرت محمد(ص) پدی معنی فرمایی دی:

بني اسرائیل په خو اویا فرقواو دلو تقسیم شویدی مخوزما امت به په دری اویا فرقواو دلو تقسیم شی تول به ئی په او رکښی وی خو یوه دله به ئی نجات موسی.

اصحابو و پوښتل چه هغه کومه دله ده چه نجات سومی آنحضرت(ص) فرمایی: هغه دله چه روش او کړنلاره ئی زما اوزما د اصحابو په شان وی. یعنی دا چه د اسلامی شریعت دا حکامو سره سه عمل کوي.

اختلاف ګمراهی ده

علاوه پردي د تکلارو او روشنونو اختلاف

اختلاف هغه ساری نری رنځ دی چه دیر انسانان ی په پوهه او ناپوهی کښی بی لاری کړی، او نارواوی ی ورته روا، او ظلم ئی ورته عدل، او اخراج ئی ورته صواب معرف کړیدی.

دغی نارو غنی دېرڅله دینم خوبی په حالت کښی زیاق پرکنی را پرڅولی او د ذلت، حکومیت، نفاق، معصیت او بالاخره د عمومی هلاکت او نابودی په ګرزوونو ئی ځبلی دی.

اسلامی او غیراسلامی تواریخ پدی شاهد دی چه هیڅکله اختلاف ځبلی قوم په پینوندی دریدلی او هر چېری ئی ماته او سپکاوی په برخه وی.

د تاریخ دغه روښانه تجربه د نری د هوښيارو او ویښو ملتونو د ژوند سر لیک دی. اوچا چه د وحدت او یووالی لمن نیولی ده پر هرچا برشوی او تر هرچانی برمقام ګتلی دی.

د اختلاف په مذمت کښی که هیڅ و نه وايو خو دوسره وايو چه د خدای معجز کلام قرآن عظیم الشان ورته پدویلی دی همدا بس ده.

اختلاف عذاب دی:

الله تعالی فرمایی:

ولَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَ اخْتَلَفُوا مِنْ

بعد

او ب لارتياو ندي راضي بلکه خاي خاي په قرآن عظيم الشان کبني في اختلاف د شکست ماتي او ضعف ستر عامل بللي دي او مومنان في د خدای او رسول اطاعت ته را بللي دي لکه چه فرمائي :

و أطیعوا الله و رسوله ولا تنازعوا ففتشوا و تذهب ریسمکم وا صبروا ان الله مع الصابريين .
(الانفال ٤٦)

ای مؤمنانو ! د خدای او د هنجه د رسول اطاعت وکړي او په پهلو کبني نزاع او اختلاف مکوي خکه تاسي به ب زړه او مات شی اوستاسي قوت او زور به در خخه یه، ولار شی. (د مشکلاتو په ورالدي) صبرا و مقاومت وکړي، ب شکه چه الله تعالى د صبر کونکو مل دی .

هو صبر په مشکلاتو کبني د مسلمان اغیز منه وسله ده، د ګه ژوند او اجتمع په دننه کبني به راز راز فکوري اجتماعي اقتصادي مشکلات منځ ته راځي خو د هنفو مقابله مسلمان د صبر زغم او تحمل او تینګار او پايداري او مقاومت دلاري کولاي شی مسلمان ته نصب العين تاکل شويدي او د خپل هدف د ترسره کيدو تر پايه پوري به پرمخ خي او دلاري هرخندو به دايمان او صبر په زور ماتوي او رزوی نوځکه الله تعالى د صبر په کلمه تأکيد فرمالي ده، او خپله ملکرتيما في د صابرالو سره اعلان کړيده .

که منوند تاریخ دنځه او په د غهیدلې خنځير ته متوجه شود آدم (ع) د زامنوا (قابل او هايل) خخه را ابولي تر فن ورځي پوري تول ناخواي د اختلاف خخه را پهدا شويدي .

د احد په غزا کبني د مسلمالو شکست د حضرت محمد (ص) زخمی کيدل د هنجه اختلاف نظر

دلې نهلي کيدل او یو د بل سره جګري او نزاع کول د اسلام دروخيي سره کاملا متضاد عمل دي او په دا ګکه قرآن واي چه دغه کار انسان د خدای دلاري خخه ب لاري کوي :
لا تبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله .
تاسي د مختلفو ليارو پيروي مکوي چه د خدای دلاري خخه مواري، او ګمراه کوي مو .

بل خاي الله تعالى فرمائي :
کان الناس أمة واحدة فبعث الله النبیین مبشرین و منذرین و أنزل معهم الكتاب بالحق ليحکم بین الناس لما اختلفوا فيه و ما اختلف فيه الا الذين اوتوا من بعد ماجاءتهم البینات بغياینهم ، فهذا الله الذين آمنوا لما اختلفوا فيه من الحق باذنه و الله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم . (البقرة ٢١٣)
په اصل کېښي تول خلک یوامت ټ او تولو د یو خدای د فرمان مننه کوله (بیاد خلکو د اختلاف او ګمراهی په سبب) الله تعالى زیری ورکونک او ورکونکي پیغمبران د کتاب سره راولیړل ترڅو د خلکو ترمنځ د پیښن اختلاف په هکله فیصله وکړي، او اختلاف و نکړۍ مګر هنفو خلکو چه دوی ته کتاب ورکړل شوي او بېکاره لېبانی راغلې وي خو د بغاوت تیری او ځانګړو ګټو ځاطر (دوی اختلاف ته لعن و هله او حق في و له مانه، او په ګمراهی کبني پاته شول).

اما الله تعالى پنهل اذن سره مؤمنانو ته د حق دلاري هدایت وکړکوم چه نورو ګمراهانو پکښي اختلاف کاوه، او الله تعالى چاته چه وغواړي دسمی لاري لار بنوونه کوي .

اختلاف ضعف او شکست دي :
الله تعالى هیڅکله د خپلو بندګانو په اختلاف